ESOPUS
MORALISATUS
DAV. BREDA.
1494.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

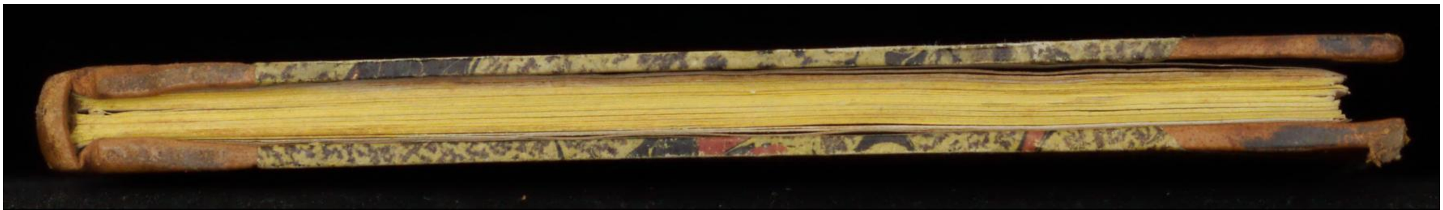


Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

~~126.~~
171
g. 29.
GW. 412
CA 43

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

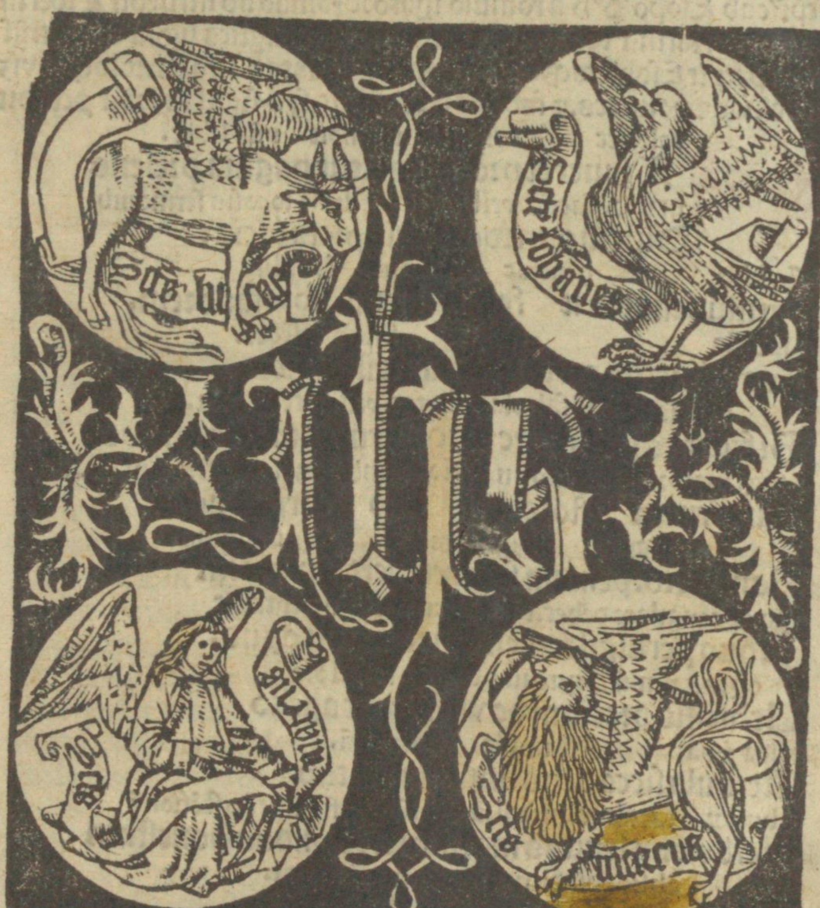
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Eſopus moraliſatus cum bono cõmento

Iterum textus de nouo emendatus



Koninklijke
Bibliotheek
te's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Cum cõmento.

Grecia diſciplinarũ

mater ⁊ artiũ īnt ceteros q̃s mũdo tulit ſapiẽtes vnũ edidit meõrie dignũ Eſopũ noīe Erat em̃ ingenio clarus. ſtudio ſedulus ⁊ placidus facundia. Qui inter cetera q̄ ſcripſerat vtilia fabularꝫ exẽpla vtilibꝫ plena etiā lrīs ꝯmiſit ⁊ in vnũ rdigit opuſculũ In q̄ ⁊ puuli diligẽtes īſtruāt. ⁊ iocũdi reddũt adulti Lib igr̄ iſte ꝑmo grece cõſcpt' ē ab Eſopo Pꝰ h̄ a romulo īpatore romão ad īſtruẽdũ Tiberiũ filiũ ſuũ ī latinũ v̄eit Deīn rx āglie Afferꝰ ī āglicā liguā eũ et̄ trāſferri p̄cepit Eſopꝰ itaqꝫ d̄ fabul' agẽs r̄s iaīatas ītroducit loq̄ns viꝫ ꝫ beſtias ⁊ volucres. ⁊ fabl'oſe d̄ eis ſcp̄ſit. ſꝫ d̄ ſigul' moral'r ꝯcludit

delectet vtile ſit intendit pn̄s liber.
Ut iuuet et proſit conatur pagina preſens
maiorẽ faciũt vtilitatẽ vtilia. i. iocoſis ſermonibꝫ
Dulcius arrident ſeria picta iocis:
pn̄s liber generat dulcedinẽ fabulis
Hortulus iſte parit fructum cum flore fauorem.
.i. fabula .ſ. fructꝰ .ſ flos. ſplẽdet.
Flos ⁊ fructus emunt hic ſapit ille nitet.
.i. ꝟtus moral' fabula delectat. vtilitatẽ fabula.
Si fructus plus flore placet. fructum leges: ſi flos
.i. ſi hꝫ maiorẽ delectatõem in flore ambo ſcꝫ flos ⁊ fructꝰ placeāt.
Plus fructu florem. ſi duo carpe duo.
pigrũ pigritaret animum.
Ne mihi torpentem ſopiret inertia mentem
.ſ. in ope vigilare debet. i. intellectꝰ meꝰ acceptauit
In quo peruigilet mens mea. mouit opus.
opis p̄miũ pueniat de ope fabuloſo
Ut meſſis precium de vili ſurgat agello
arida ꝟba imple .i. tua grā.
Uerbula ſicca deus implue rore tuo
fabularꝫ facultas. moraliũ ꝟtutũ ſufficientẽ oſtẽſionẽ
Uerborum leuitas morum fert pondus boneſtum
abſcondit durus cortex bonũ fructũ.
Et nucleum celat arida teſta bonum.

Anteqū pcedat ad textũ aliq̄ ſunt p̄mittẽda Et ꝑmõ de cauſ hūiꝰ libri Unī notādũ q̄ pn̄tis libri (ſicut alioꝝ libroꝝ) q̄ttuor ſunt cāe. ſcꝫ material': formal'. efficiẽs ⁊ final'. Un̄ cā material' ſiue ſubiectũ huiꝰ libri ē ſermo fabl'oſus in reſpcũ ad ꝟtutes morales Cā formal' ē. dupl'x. ſm q̄ dupl'x eſt forma. ſcꝫ forma tractatꝰ ⁊ for-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

ma tractādi Forma tractādi eſt mod⁹ agēdi. q̇ in ꝓpoſitō eſt metri-
cus Sʒ forma tractat⁹ ꝯſiſtit in ꝯpōc. ⁊ explicabit̄ ꝑ ꝯtinuas actō
nes ⁊ diuiſiones. Cā efficiēs dr̄ fuiſſe Eſopus q̇ erat grecus. vn̄ vt
fert̄ pn̄s lib ꝯſcriptus erat in greco. ſʒ poſtea iuſſu Rhomuli īꝑato
ris romanoꝝ fuit trāſlatus in latinū. ⁊ h̄ ꝓpt̄ filios eius q̄s voluit ī
ſtrui ꝑ doctrīas huius libri Cā final̄ ē dupl̄x. ſ. intrīſeca ⁊ extrīſeca
Final̄ intrinſeca eſt ꝯgnitio coꝝ q̄ traduūtur in h̄ libꝛo. Sʒ extrīſeca
eſt vt nos ꝑ documēta ⁊ fabl̄as huius libri ı̄ḡdiamur ad bonos mo
res. His viſis accedēdū eſt ad formā tractatus. ſ. diſionē libri Diui
dit̄ q̄ iſte lib ī duas ꝑtes ꝑ̄ncipales. ſ. ī ꝓemialē ⁊ in executiuā. ſcd̄a
ibi (Dū rigido) Pars ꝓhemial̄ ꝑ̄t diuidi in q̄ttuoꝛ ꝑtes. Nā ꝑ̄mo au
toꝛ inuit delectatōem ⁊ vtilitatē huius libri Scd̄o tāgit cām ſuſce
pti ibi (Ne mihi toꝛpenrē) Tercio inuocat diuinū auxiliuʒ. ibi (Ut
meſſis ꝑ̄ciū) Quarto excuſat ſe de facilitate ſtili. ibi (Uerboꝛum le
uitas: Notandū igit̄ ꝙ autoꝛ dicit in textu ꝙ pn̄s liber nedum
eſt iocundus ſed etiam eſt vtilis ad inſtructionem moꝛū. ⁊ ergo po
teſt apte ſuboꝛdinari ph̄ie moꝛali. Eſt em̄ duplex poetria. quedam
eſt ad delectatōem tm̄. ⁊ talis nō ſuboꝛdinat̄ alicui ꝑti ph̄ie. Alia
eſt que cōſiſtit ad vtilitatem: ⁊ talis eſt iſta. vn̄ Oꝛatius. Aut pro-
deſſe volunt. aut delectare poete⁊. hoc eſt qd̄ dicit̄. Ut iuuet ⁊ pro
ſit ⁊c̄ Pro quo notandum ꝙ autoꝛ declarans ſimul delectatōeʒ
et vtilitatē huius libelli innuit hanc ſententiam. ꝙ pn̄s pagina. id
eſt pn̄s libellus debet deſcribere fabulas ad delectatōem ⁊ etiā vir
tutes moꝛales que ſunt ad vtilitatem. Si aūs aliq̄s quereret qua-
re autoꝛ nō ſolū tāgit ꝟtutes abſq̄ȝ fabulis. Ad hoc rn̄dit autoꝛ cū
ſubdit. Dulcius arridet. Nā ſeria ſiue vtilia magis delectāt ſiue al
liciūt qn̄ ſunt de picta reb⁹ iocoſis. ⁊ ꝓpter hoc in iſto libello erūt ꝟ-
tutes cōmendande cum fabulis ꝑ̄mittendo fabulas ⁊ ſubiūgendo
uirtutes. Tūc ibi. Oꝛtulus iſte parit. autoꝛ magis declarat vtilita
tem libelli dicēs. ꝙ in iſto libello eſt flos cū fructu. q̇ faciūt hoīeʒ fa
uoꝛabilem. ⁊ q̇ vult cape fructū ꝑ̄t cape. ⁊ q̇ floꝛē etiā ꝑ̄t cape. ⁊ qui
vtrūq̄ȝ etiā rapiat vtrūq̄ȝ Et nota ꝙ autoꝛ ꝯꝑat ſermonē fabulo
ſum floꝛi. ⁊ ꝑ fructū dat intelligere ꝟtutes moꝛales. qꝛ ſicut flos eſt
modici valoꝛis ſine fructu. ſic etiā ſermo fabuloſus eſt modici va-
loꝛis ſine ꝟtutib⁹ que trahuntur ex fabulis

ꝑuꝛtit roſtro. i. lutū · i. q̄rit grana
DUm rigido fodit oꝛe fimum. dum queritat eſcam.
ꝑ qn̄ ā̄miratꝛ tali lapide tal̄ auis dr̄
Dum ſtupet inuenta iaſpide gallus ait
. ſ. infimo. i. ſplendidi
Res vili precioſa loco nitidiq̄ȝ decoꝛis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

luto vtilitatis
Hac in ſorde iaces. nil mihi meſſis habes
ſcʒ lapidi ſcʒ ille inuētorſ.i. aut faber:
Si tibi nunc eſſet qui debuit eſſe repertor.
nitorē ſim⁹ abſcōdit ſplēderet.
Quem limus ſepelit viueret arte minor.
lapidi precioſo .ſ. ego gall⁹ ſum vtil' gallo lapis precioſus.
Nec tibi cōuenio. nec tu mihi. nec tibi proſum
.ſ. gallo apis precioſe. magis deſiderio. min⁹ precioſa .ſ. grana
Nec tibi tu prodes. plus amo cara minus
ꝑ gallino .i. imprudentē ſapiētie
Tu gallo ſtolidum tu iaſpide pulcra ſophie.
.ſ. munera: intelligas. fatuo ſcʒ ꝟtutū ꝛ morū
Pulcra notes. ſtolido nil ſapit iſta leges

¶ Finita pte ꝓhemiali. h' ꝯñr autor poit ptē executiuā Et pt diui/
di in tot ptes q̄t ponit fabulas Primo autor poit vnā fabulā. cui⁹
documētū eſt tale. ꝙ ſtulto ac vicioſo nō valet ſcia. vl' ꝙ ſtulti ꝑuipē
dūt ſciam Et h oñdit ꝑ quādā fabulā de gallo Nā gall⁹ quadā vi
ce q̄rens eſcā fodiendo ſimū inueit lapidē ꝑcioſum latentez in loco
immūdo Cui dixit gall⁹. tu iaces in loco vili ꝛ imūdo tu nō es vtil'
mihi. ſʒ ſi aurifaber vl' ali⁹ gēmaꝝ cupid⁹ te inveiſſet ꝑ eū ad ſplēdo
rem tuū venires ꝛ honores ꝑcipes Ego ꝟo eſcā q̄ro ꝛ te nō honora
bo. qꝛ tu nō ꝓdes mihi. nec ego ꝓſum tibi. nec de te curo. qꝛ amo mi
nus cara ꝛ vilia .ſ. g̃na ꝛ ſil'ia que mihi ꝓſunt ad nutrimētū. Deiñ
ſubdit doctrinā hui⁹ fabule. dicēs ꝙ ꝑ gallū dēmus intelligere ſtul/
tū. ꝑ lapidē ꝑcioſum ſciam ꝛ ſapiam Vñ ſicut gallus ſpernit lapidē
precioſum tāq̄ʒ ſibi nō valentē neqʒ vtilem. ſic etiā ſtultus ſpnit ſa/
pientiā. eo ꝙ nō reputat eā neccāriam neqʒ vtilem

comedit cōedit ſitim patit' agnus
Et lupus. eſt agnus. ſitit hic. ſitit ille fluentem
inequali via .ſ. tā lup⁹ q̄ʒ agn⁹. aquā fluentē
Limite non equo querit vterqʒ lacum.
n ſupiori pte. potat .i. aque i in inferiori pte aque
In ſummo bibit amne lupus: bibit agnus in ymo
.ſ. agnū pauor inuadit .ſ. litigia faciente.
Hunc timor impugnat. verba mouente lupo
maculaſti ſcʒ lupo mūde aq̄. formoſitatē
Rupiſti potumqʒ mihi riuiqʒ decorem
h aial .ſ. ſibi imputatū cauſa defendēs
Agnus vtrunqʒ negat. ſe ratione tuens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

.ſ.lupo dānū intuli.
Nec tibi nec riuo nocui. nam prona ſupinum
ignorat ꝓ nō ⁊ et aqua claritate ſua
Neſcit iter. nec adhuc vnda nitore caret
vocifer.ſ.ſuo ſcdario.ſ.lupo nociua .ſ.tu agne
Sic clamat ore lupus. iterum mihi damna minaris.
nō intēdo vobis inferre dānū.ſ.agno.ſ.ait.minaris mihi.
Nec minor agnus ait. cui lupus immo facis
ſcȝ minatꝰ eſt etiā trāſactis
Fecit idem tuus ante pater ſex menſibus actis
prēm ſeqris mori
Cum bene patriſes. crimine patris obi
dixit nōdum ſum adeo ſenex
Agnus ait. tanto non vixi tempore. predo
dicit ſꝑ adhuc.ſ.lupꝰ gerēs furtū.ſ.agnū necat.
Sic tonat. an loquaris furcifer. huncꝙ vorat
innocēti agno.ſ.lupꝰ.occaſionē interfeciēdi.
Sic nocet innocuo nocuus. cauſamꝙ nocendi
ſꝑ ꝑ totū mūdū tales tyrāni
Inuenit. hi regnāt qualibet vrbe lupi

Hic po.documētū ꝙ mali tyrāni ⁊ potētes de facili inueniūt cām nocēdi pauꝑibꝫ ⁊ ipotētibꝫ.qꝺ ſic inuit. Nā qdā tpe dū lupꝰ ⁊ agnꝰ ſil' biberēt.tūc lupꝰ ꝯuis ſtetit in pte ſuꝑiori ⁊ agnꝰ in pte iferiori tn̄ cū hauſtū faceret erexit ſe ⁊ dixit ad agnū Tu (ꝗ lanā portas in deceptōem) ſꝑ meis offenſis inſiſtis Agnꝰ ꝓ ad hāc vocē tremidꝰ timide rn̄t ſic Dn̄e potēs qre mihi tā aſꝑe loqris inocēti.cū ego puulus nullas offenſas tibi inferre poſſem. Ait turbas aqs qs bibere volo Rn̄t agnꝰ.ſalua reuerētia qꝛ tu ſtas ſuꝑiꝰ lōge a me ⁊ ego iferius.quō gl' poſſem tibi aqs turbare Tūc āt exaſpatꝰ lupꝰ ait iterum Tu nimis es garrulꝰ. ⁊ iurgia mecū multiplicare p̄ſumis ſicut pr̄ tuꝰ ꝗ nōdū trāſactis tribꝫ mēſibꝫ de eodē in h̄ loco mihi foreſcit.qꝺ in te merito redūdabit Et ait agnꝰ Cur ſic in me patris culpas refūdis ꝗ nōdum natus erā Ait lupus.qꝛ ſic loqris mihi volo te corrigere. ⁊ irruēs in eū guttur eius crudeliter apprehēdit ⁊ finē ꝯborū fecit. Moral'r ſic tyrāni faciūt cū innocentū res vl' mortē cupiūt ſiue iuſte ſiue iniuſte eos ſpoliando opprimunt

illiꝰ aīalis viam in occurſū illi aīali
Uris iter ampente lacu venit obuia muri.
hoc aīal clamoroſa auxiliū impedire deſiderat
Rana loquax. et opem pacta nocere cupit
oēm modū .i.peſtilētie sᶜ praua
Omne genus peſtis ſuperat mens diſſona verbis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

volūtatis dulciloquiū ornat
Cum ſontes animos florida lingua polit
tale aīal tale aīal cū filo annectit auſa eſt
Rana ſibi murem filo confederat: audet
alligare cū filo tāgere ꝑ fraudē fidelitatē
Flectere fune pedem. rumpere fraude fidem
.ſ. rane ꝯnectit̄ .ſ. muris ſ. rane intētio .ſ. muris.
Pes coit ergo pediqꝫ mens a mente recedit.
vide .ſ. rana ꝛ mus ſcꝫ rana. ſcꝫ murem
Ecce natant. trahitur ille. ſed illa trahit
ſcꝫ rana tēdit ad fundū periclitari faciat
Mergitur. vt ſecum murem demergat in ymo
periculū maris naufragiū patit̄ .i. fiducia
Naufragium faciens. naufragat ipſa fides
nitit̄ ad fundū natare .i. eleuat ſe ꝯtrariat̄
Rana ſtudet mergi. ſed mus emergit ꝛ obſtat.
periculo ꝓtātes augmētat .i. pauor
Naufragio vires ſuggerit ipſe timor
talis auis feroci capit .i. bellū.
Miluus adeſt. miſerumqꝫ truci rapit vngue duellum
.ſ. miluꝰ ſcꝫ rana ꝛ mus inteſtina fracta natāt
Hic iacet. ambo iacent. viſcera rupta fluunt.
ſcꝫ oēs illi dicūt impediūt
Sic pereant. qui ſe ꝓdeſſe fatentur ꝛ obſunt.
.i. q̄ intēdit aliū decipe
Diſcat in auctorem pena redire ſuum

Hic ponit documētū ꝙ nemo dꝫ alteri aliq̄d ꝓmittere qd̄ nō itēdit facere. qꝛ ſepe alios itēdētes decipe ſeipōs decipiūt. qd̄ innuit̄ nob̄ ꝛ ranā ꝛ murē. Mure in oſtio molēdini ſup limē reſidēte. ſupuenit rana ex cāpo. ꝛ mure ſalutato cꝰ illa domꝰ eēt eū iterrogauit. quā ſuam eē rn̄dit. Rogauit ḡ rana ipm̄ murē vt ipam nocte illa in hoſpicio ſuſcipet. Cui mus benigne eā itrare ꝯceſſit. fcāqꝫ hora cene appoſuit ei groſſā farinā dicēs ei vt lete ꝯmederet qꝛ bn̄ ſibi faueret. ꝛ ſi meliora hēret eꝫ apponerē. Et placuit rane locꝰ ꝛ cibꝰ. ſed cū potꝰ diu expectatꝰ nō veit. rana ḡ potu aſſueta ſitibūda triſtis recedit. ꝛ dixit ꝙ mallet eē ſub molēdio abſqꝫ tali cibo q̄ꝫ i molēdio ſine potu. Cui mus ait moleſtū ſibi eē ꝙ oblata ſibi nō placerēt ꝛ iurauit ſe nūq̄ꝫ tā bn̄ ꝓcuratā fuiſſe. ꝛ de illo bn̄ficio recōpēſaꝫ ſe velle hr̄e dixit Illis auditꝫ rana rn̄t. ꝙ ſi ſecū ad ſua vellet trāſire ſibi reddere vellet cibū cū potu i copia. Cui mus aſſentiēs ꝑiter iuerūt ꝑ ꝑ̄ta ad fluuiū. erat aūt rana ore plena. ꝛ mus icipiebat deficere ex ieiunio. ſꝫ ipm̄ rana ꝯfortauit. ꝛ i vicino domū ſuā eē dixit. tādē itaqꝫ ꝑ̄to a mure vix ꝑ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

trãſito veneſt ad fluuiũ. ⁊ ait rana. hãc aquã trãſire dẽm⁹ qꝛ dom⁹
mea ħ vltra ẽ. feſſus igr̃ mus ex lõga via attediat⁹ ad ranã ſic inq̇t.
amiciciã tuã iuite ꝑdo. ſʒ hoſpiciũ tuũ adire neq̃o. qꝛ roꝛe ꝑti ĝuat⁹
adhuc ĝuioꝛibꝫ aq̄s me ꝯmittere nõ audeo. Ait ĝ rana. turpe ẽ mõ
deſiſtere ⁊ viã breuẽ nõ ꝑficere. ſi feſſus es ⁊ debil' ego iuuabo te ne
in aq̃ deficias. faciam⁹ ıĝ ſic. filo nos alligabim⁹ tu in collo ⁊ ego in
pede meo. ⁊ ſic te adiuuabo Cui⁹ dictis mus acq̇euit. Ipis itaqꝫ in
medio fluīs iã poſitis rana exclamãdo dixit. ego ꝯfiſa nimis meis
viribꝫ iã deficio ⁊ ad ꝓfundũ ducoꝛ ꝑitura. ſpõteqꝫ ſe ſubmergens
muri machĩata ẽ naufragiũ. ⁊ ſic mure adhuc ſuꝑ exñte ad lit⁹ frau-
dẽ intellexit. et ſic oꝛta ẽ ibi lis magĩſter ãbas ꝑtes: illis in partẽ tra-
hẽtibꝫ rana nãqꝫ ad fundũ traxit ⁊ mus ad lit⁹. Dũ eñ ſic parit̃ cõ-
tẽderẽt miluus (qui foꝛte ſpectatrix erat) miſerũ dirimit duellũ mu-
rẽ vnguibꝫ arripiens. ⁊ ãnexã ranã ſil'r trahẽs. qui cũ ſe ad moꝛtē
trahi videret ſic fert̃ locuta fuiſſe. Qui ſocio ſuo parat oppꝛobꝛium
nõ imerito cadit in laqueũ. Allegoꝛice per ranã ꝑt itelligi caro hu-
mana per murẽ aũt itelligit̃ aĩa q̄ aduerſus carnẽ ſꝑ militat. caro cõ-
cupiſcit aduerſus ſpũm: ⁊ ſpũs aduerſus carnẽ. Caro eñ nititur tra-
here animã ad terrena ⁊ carnales delectatõnes. aĩa x̄o reſilit ad bo-
na opera. et iſtis litigãtibꝫ venit milu⁹. i. diabolus q̄ſi bol⁹. i. moꝛ-
ſus duoꝝ. ſcʒ coꝛpoꝝ ⁊ aĩe ⁊ rapit ãbo. Vel aliter ſicut tãgitur in fi-
ne littere per ranã intelligũt̃ deceptoꝛes bonũ dicẽtes ſʒ deceptõem
intendentes. ⁊ ſepe ꝯtigit tales in illã (quã aliĩs pꝛeparauerũt) fo-
ueã cadere. Iuxta illud Incidit in foueam quam fecit

coꝛã iudice coheret ſcʒ ad iudicãdũ aduertis
N cauſam canis vrget ouem ſedet arbiter audit
ſoluat .ſ. ꝯceſſum ſcʒ ouis .ſ. debere panẽ
Reddat ouis panem. vult canis. illa negat
in ꝑte canis ꝯtra ouẽ. teſta teſtat̃ ſʒc iſti tres
Pro cane ſtat miluus. ſtat vultur. ſtat lupus inſtant
ꝓmiſit reſtiture tribuat
Panem (quem pepigit reddere) reddat ouis
ſolucie ſcʒ ouis nõ tenet̃ ſcʒ ouis reſtituere
Reddere non debet. nec habet quod reddere poſſit.
ſoluat iudex teſtat̃ agno
Et tamen vt reddat arbiter inſtat oui
ideo ꝯſuis adeſt s'ouis .i. lanã
Ergo ſuum licet inſtat hyems pꝛetendat amicum.
.i. rigidũ ventũ ſuſtinet lana s'ouis
Et boꝛeam patitur. vellere nuda ſuo
mẽdicã acq̇rit pigricia teſtãte
Sepe fidem falſo mendicat inertia teſte

innocētia delicti aſtucia decipi

Sepe ſolet pietas criminis arte capi.

Hic autor ponit aliā fabulā dicēs q̄ quodā tpe canis traxit ouē in cām p pane quē dixit illi ↄceſſiſſe. ſed ouis hō negauit dicēs ſe nunq̄ panē a cane mutuaſſe. Judex ergo canē interrogauit ſi teſtes haberz ſeu fideiuſſiores. q̄ tres teſtes noiauit. ſcʒ lupū miluū ꝛ vulturē. et iudex ab illꝫ ꝟitatē reqrit. at illi teſtioniū ꝟitatis cani dederūt. qꝛ ptē habere ſperabāt in oue ſi dānaretꝛ Judex ergo p̄cepit quatenꝰ de debito ſuo cani ſatiſfaceret. ex q̄ idoneis teſtibꝫ ↄuicta eēt ſed illa miſera ouis nihil habuit p̄ter lanā qḋ dare poſſet. ꝛ hyems erat canꝫ fortiter inſtabat. ouis ergo lanā exuēs eā cani pn̄tauit ꝛ nuda remāſit. Canis āt hac ſatiſfactōe nō ↄtētus in pellē ipiꝰ pepigit. ꝛ irruēs ſuper eā cū falſꝫ teſtibꝫ lupo ꝛ miluo miſerā illā miſeriorē reddidit Moralꝛ ſic peruerſi ꝛ fallaces faciūt qn̄ res alioꝝ a ꝑpetūt tūc cum ſuis ↄplicibꝫ tractāt qualꝛ iudicijs ſuis eos ſubuertere poſſint.

.i. equalꝛ euētus dona accipiant.

Tratione pari fortune munera ſumant.

accipiūt pacē agnꝰ iſta q̄ttuor aīalia.

Sumunt fedus ouis capra iuuenca leo

illud aīal pn̄s eſt s. p̄redā q̄ttuor aīalia poſſeſſor

Ceruus adeſt. ceruum rapiunt. leo ſic ait. heres

s. detur

Prime partis ero. nam mihi primus honor

ptegit fortitudo

Et mihi defendit partem vis prima ſecundam.

donat terciā ptē niſus

Et mihi dat maior tercia iure labor.

frāgit dilectōem.

Et pars quarta meum (niſi ſit mea) rumpit amorem

bona cōia s. leo poſſidet debiliores opprimens

Publica ſolus habet fortior yma premens.

potēti iūgat debilis poſtulat pn̄s fabula

Ne forti ſociet fragilis. vult pagina preſens

qꝛ debili fidelis nō ſciat diues

Nam fragili fidus neſciat eſſe potens

Hic ponit documentū q̄ hoīes pauperes q̄ ſūt pue potētie nō dn̄t ſe ſociare potentibꝫ. qm̄ potētes ſp̄ volūt hr̄e ptē meliorē. qḋ inuitꝛ nobis p leonē caprā vaccā ꝛ ouē. Iſta āt aīalia ↄpactū fecerūt inuicēz q̄ quecūq̄ rapina eis occurreret illā intꝛ ſe diuideret. Accidit aūt q̄ capiebāt ceruū quē in q̄ttuor partes diuiſerūt. q̄ diſione fcā dixit leo ex q̄ rex ſum iō rōe regalꝛ dignitatꝫ pma ps erit mea. ſcḋa pars etiāz qꝛ fortior vob ſum. tercia ꝓo pars mihi iure debetꝛ. qꝛ vobiſcū labo

raui: quartā ſuo ꝑtē ſi q̄s cape voluerit me⁹ nō erit amic⁹: q̄re alia aīalia timore leonis ꝯcuſſa fugierūt. ⁊ nullā ꝑtē acceperūt Moralr̄ ꝑ leonē intelliguntur potētes ⁊ ꝑ alia aīalia intelligunt̄ impotētes: ſi āt ꝯtingat ꝙ paupes hn̄t aliq̄d diuidere cū potētib⁹. potētes accipiūt pro ſe partes meliores

natat portās maſſam carnis dat ſᶜ de ſe
At canis ore gerens carnem. caro porrigit vmbram.
adheret inuadit vndas
Umbra coheret aquis. has canis vrget aquas
ſp̄ hn̄de ſp̄ quā habebat vero lucro ſcȝ vmbrā.
Spem carnis plus carne cupit. plus fenore ſignum
lucri veri ſp̄ canis quā hēbat ſp̄ carnis hn̄de
Fenoris os aperit. ſic caro ſpesq̄ꝫ perit
ꝓ incertis dimitti
Non igitur debent pro vanis certa relinqui
ſᶜ bone aliq̄s diligit ſtatim ſᶜ bonis
Non ſua ſi quis amat. mox caret ipſe ſuis

¶ Hic au. po. aliā fabulā cui⁹ documētū ē. ꝙ hō prudēs nō debȝ dimittere certa q̄ꝫuis ſint modica ꝓ incertis q̄ reputant̄ mḡna: qr modica res certa plus vȝ q̄ꝫ magna res incerta. iuxta illō Plus vȝ ī manib⁹ paſſer q̄ꝫ ſub dubio grus Iſtō nobis innuit̄ ꝑ canē q̄ natauit ꝑ aq̄s maſſam carnis in ore gerēs, ⁊ vidit in aq̄s vmbrā carnis maiorem q̄ꝫ erat fruſtū qō hēbat in ore. ⁊ ſic cupiēs illud fruſtū magnuȝ aperit os ad capiendū illud. ⁊ ſic tandē cū os ap̄uit amiſit tam carnē verā q̄ꝫ vmbrā carnis Allegorice ꝑ carnē intelligit̄ hō ꝑcus vl̄ auar⁹ q̄ multociēs erit bona aliena. ⁊ qn̄q̄ꝫ cōtingit ꝙ talr̄ ex nimia cupiditate amittit bona ꝓpria Ul̄ aliter ꝑ canē poſſum⁹ intelligere hoiem. q̄ dimiſſo ſuo bono inheret bonis terrenis. iō finalr̄ remanet vacuus. eo ꝙ ipō moriēte ſummū bonū nō q̄ſiuit. vn̄ bona tp̄alia dimittit moriēs in man⁹ alioꝝ. ⁊ ſic a ſe trāſeūt bona tp̄alia ſic acq̄ſita. ⁊ cum hoc amittit bona eterna

mulier maritat̄ collectio vicinoꝝ letat̄.
Emina duȝ nubit furi vicinia gaudet
ſapiens narrat
Uir bonus ⁊ prudens talia verba mouet
pheb⁹ duxit vxorē illi⁹ dei. h̄ elemētū q̄rimonijs
Sol pepigit ſponſam. iouis aures terra querelis.
ꝑcuſſit rōem q̄re eſſet triſtis dixit
Percutit. ⁊ cauſam cur foret egra dedit.
vxor vno q̄d fiet ſp̄ generat⁹ ſol
Sole necor ſoloquid erit ſi creuerit alter

Esopicam alvum qui gustasset non esurit
Esopicum caput qui portasset non dormit
Esopicam nasum qui spexisset non rubescit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

quantū ſuſtinebo faciet caliditatis copia
Quid patiar. quid aget tanta caloris hyems.
inhibet hec fabula dare s. illis
Hic ꝓhibet ſermo letum prebere fauorem
maleficia ꝑpetrarūt maleficia intendūt.
Qui mala fecerunt. aut malefacta parant

Hic au. po. aliā fabulā. ꝙ q̄dā tp̄e fur q̄dā duxit vxorē. ad c⁹ nuptias vicini ꝯuenerūt gaudētes ꝛ letātes. qđ uidēs vir q̄dā diſcret⁹ ꝛ ſapiēs ꝓtulit hāc fabulā Quodā tp̄e ſol debat ducere vxorē. vt filios ſibi ꝯformes gn̄aret. qđ ꝑcipiēs vniuerſa t̄ra ꝯſiderās ꝑiculū qđ iā immineret. ꝛ dixit ardores vni⁹ ſol' ſe vix poſſe tolerare. qđ ḡ fiet ſi pl'es ſoles gn̄arent. ꝛ clamās i celū q̄rulof vocib⁹ iouē ſummū deorū iuocau. q̄ten⁹ illi ꝑiculo obuiaret Jupit āt mīa mot⁹ p̄cepit ſolē ſine vxore ꝑmanere. q̄ſi diceret iſte vir ſapiēs O vos boni vicini res vrās ꝑditis ꝑ iſtū vnicū furē. qđ ḡ erit ſi iſte fur alios genuerit fures q̄re multū īſipiēt agitiſ ꝙ ad nuptias ei⁹ veitis gaudētes Jſta fa. doc3 nos moral'r: ꝙ meli⁹ ē hr̄e vnū ꝑncipē q̄ȝ pl'es. nā ſi pl'es ſint ſubditi ei⁹ n̄ ſufficiūt. ꝛ ill' ꝓ hōre diſcordātib⁹ neſcit ꝓpl's cui adhereat. vl' ſub q̄ tuti⁹ viuat. ꝛ ſic rapine homicidia ꝛ alia mala oriūtur

ſtricta torquet colli s. in collo
Rta lupum cruciat via gutturis oſſe retento
s. lup⁹ petit cyturgicū dona tribuntr⁹ auxiliū
Mendicat medicum. multa daturus opem
ta. auis p̄mia poſcit ex gutture lupi extracto
Grus promiſſa petit de faucibus oſſe remiſſo.
s. grui dixit ecce .i. ex grā ſalua
Cui lupus. en viuis munere tuta meo.
potuiſſem abſcindere:
Nonne tuum potui morſu precidere collum
p̄mium.
Ergo tuum munus ſit tua vita tibi.
ſubueniſſe s. hoib⁹ ꝑuerſa s. hoim.
Nil prodeſt prodeſſe malis. nemo praua malorum
ingrat⁹ recepti nō vereť beneficij
Jmmemor accepti non timet eſſe boni

Hic au. po. aliā fa.. c⁹ documētū ē. ꝙ n̄ expedit mal' hoib⁹ bn̄facere q2 ſt ingr̄ti ꝛ bn̄ficioꝝ īmēores. ꝛ iſtđ īnuit nob ꝑ lupū ꝛ gruē Quodā ei tp̄e dū lup⁹ ꝯſūptis carnib⁹ oſſa redderet: ꝛ ꝑticula oſſis gutturi ei⁹ īheſiſſet. mḡnūq3 dolorē ſibiītuliſſet. lup⁹ ḡ pōtēs in curia regis leoīs vt ſumm⁹ p̄poſit⁹ regis fecit oēs beſtias ꝯgregari ſperans ab aliquo medelam ſui doloris ꝑcipe q̄ſiuit ſi aliq̄ beſtiaruȝ hēret artē medicīe. q̄ ſuo poterit ſubueire dolori. Adducta ē itaq3 gr⁹ ad lupi īfirmi p̄ntiā. q ſaluriferā ꝓmittit lupo medicinā. ſi ꝓ ſuis labo

rib9 p̄miū ꝯſequi poſſet. lupꝰ ḡ his ꝟb ꝯſolatꝰ dixit ſe in tāta neccita te ꝯſtitutū nullꝰ velle ꝑcere expēt. ꝓmittit ergo mūera mag̅ ſi ſaita tem ꝯſeq̇ poſſet Grus āt collo ſuo in guttur lupi īmiſſo cām ſui do loris extraxit. ꝛ ſic lupꝰ ſanatꝰ ē. quo fcō grus ſuā petijt mercedem. Cui lupꝰ rn̄dit. nōne mag̅ mee pietatis mūera recepiſti dū de gut ture meo caput tibi ſanū emiſi. ſi ḡ ſapiēs eēs h̄ mūere ꝯtēta fores ꝛ maxie cū ſcias gruinas carnes me deſiderare ꝛ mihi ſanas eē in hac īfirmitate Moralr̄ ꝑ gruē itelligūt paupes ꝛ ipotētes. q̄ ſūt ſb̄ po tētiorib9. videt ei eis ꝙ paupes ſufficientē ꝓ ſuis laborib9 rcipiāt mercedē ꝙ eos viuere ꝑmittāt. ꝛ īſidua boā q̄ hn̄t ſibi n̄ vſurpāt.

de dolore ꝑtus ꝯquerenti dulcedīe fecundā
E partu querulam verborum nectare plenam
ꝯpaſſa acceptat ī domo ꝑtu grauida
Pro cane mota canis ſuſcipit ede canem
canis recedit ī domo q̄rendo paſtū recūbit
Hec abit illa manet. hec curſitat. illa quieſcit.
s. cani ꝑ dolore deſtruit requies
Huic tamen a partu rumpitur illa quies
s. canis reuertit reſtitui ſuā domū petit
Illa redit. reddidiq; ſibi ſua tecta precatur.
claudit canis immo mag̅ s. claudit
Obſerat hec aurem. nec minus aure domum
magis ꝑualere ꝟba mīacia eſtimat ꝑlia .ſ. ꝑce ꝛ minis.
Plus prece poſſe minas putat hec. plus bella duobus
cognoſcit valere ꝟba minacia s. plꝰ poſſe.
Noſcit poſſe minas plus prece verba minis
p q̄ canē muniat .ſ. catulus
Cum dolor hanc armet. plus matrem filius armat.
locū dat s. canis .ſ. matri cū filijs
Cedit ſola gregi. cauſaq; iuſta perit
nō bene ſecurū dulcib9 fidē habere
Non ſatis eſt tutum mellitis credere verbis
.i. ex blāda loquutōe oriri
Ex hac melle ſolet peſtis amara ſequi

Hic au. po. aliā fabulā. cuiꝰ documētū ē. ꝙ nemo dꝫ fidē adhibere blādiētib9 ꝛ adulātib9. ꝛ iſtd̉ innuit nob̄ ꝑ duos canes Quodā eīm tꝑe canicula q̄dā ingruēte partꝰ tꝑe cū aptū ꝑiendi n̄ hr̄et locū roga uit aliā caiculā vt ipāꝫ ī hoſpitiū reciꝑet donec catulos ſuos ad lucē ꝓduxiſſet. q̄ p̄cib9 eius acq̇eſcēs ipam ī domū ſuā itrare ꝑmiſit. ꝑtu ꝟo edito mox iuſſit vt alid̉ ſibi hoſpitiū ꝓcuraret. eo ꝙ ꝓpt āguſtiāꝫ domus eā ſuſtinere n̄ poſſet Illa āt ꝓpter ꝑtū adhuc languida, inſtat et rogat vt eā toleret donec catuli eius ludere poſſent. hoſpita ꝟo vi cta p̄cib9 conceſſit ipi. Poſt hoc vero cū catulos ludere videret. ite

q̃ monuit eã ad ad aliud hoſpiciũ ꝓcurandũ. mater aũt catuloꝝ ait quo aio potes talia loq. ⁊ ita nos ↄtriſtari cũ iã gelid⁹ boreas niues voluat. ⁊ glatial bruma oẽm beſtiã ↄſtringat. ſed age miſericordit nobiſcũ huanit nos tollerãdo vſqꝫ ad amena eſtatis tpa cũ exire poterimus ⁊ hicĩn diſcurrere Hoſpita iteꝝ pcibꝫ placata vſqꝫ ad eſtatem eã tolerauit Fcã ḡ eſtate iuſſit ipam ſine oĩ ↄtradcõe domũ exire. quia nec pce nec pcio ipm de cetero ſuſtinere vellet Videns ergo canis ꝙ ãpli⁹ pcibꝫ pficere nõ poſſet cepit minari ⁊ ait. Debilis eſt tua ptãs et miꝝ ẽ ꝙ putas ſola nos oẽs expellere. meo ḡ ↄſilio verb tuis pcas. qꝛ fortes mõ ſt̃ catuli nr̃i et feroces. ꝙ ſi mltũ nos minari volueris tũc ve tibi et pelli tue. ⁊ domus quã tuã dicis in nrõs veniet vſus Moralr ſic callidi hoĩes ſimplices q̃ſqꝫ decipiũt. ⁊ blãdis adulatõibꝫ pmo eos rogitãt. ⁊ poſtea ſuis domibꝫ ⁊ bonis eos violenter eliminant

ꝑ qñ fulget terra aq̃ ↄgelata ꝓhibet vndaꝝ

Um niue candet humus. glacies dum cepit aquaꝝ

fluxum in talẽ ſerpentẽ rigida turget

Curſum in colubrum turbida ſeuit hyems.

ſerpentẽ ſerpentẽ fouet bonitas frigus.

Hunc vidit hunc reficit. hoĩs clementia. ventum

repellit moderat calore frigus.

Temperat huic tecto temperat igne gelu.

reuertit recedit. calefit

Ver redit. ymber abit. eſtas cum ſole caleſcit

maliuolus ſp coluber.

Sic importunus fit magis atqꝫ magis

euomit venenũ ſerpens intoxicat domũ

Ore ſerit virus coluber. ſic toxicat edem

dixit ſerpenti nõ reuerſur⁹ recede

Hoſpes ait colubro. non rediturus abi

nõ abceſſit ſerpens recedere manet

Non abijt coluber. nec vult exire. ſed heret

apprehẽdens hoſpitẽ ſibulatões aſpas facit

Amplectenſqꝫ virum ſibula dira mouet.

tribuere cupit hõ maleficus ꝓ bono malum.

Reddere gaudet homo nequam pro melle venenum

ꝓ bñficio damnũ ꝓ clemẽtia fraudẽ

Pro fructu penam. pro pietate dolum.

¶ Dicau. po. aliã fabulã. c⁹ documẽtũ ẽ. ꝙ hõ cauebit mal' hoĩbus impẽdire bñficia. qꝛ mali ꝓ bonis ſibi ĩpẽſis ſepe mala reddũt. ſicut innuit nob ꝑ colubꝝ. Quodã em̃ tpe coluber rogauit quedã virum vt ipꝫ frigore intẽſo inſtãte in hoſpiciũ reciperet. vt ſic frigora euade

re pōſſet. Uir aūt miſcdia motus ſup colubꝝ in hoſpitiuꝫ recepit
eū ⁊ ad ignē calefecit Coluber āt ſic calefactꝰ cepit emittere virus ſu
um ⁊ totā intoxicauit domū. quāobreꝫ hoſpes dixit ei vt domū ſu
am exiret ⁊ āplius nō reuerteretur Coluber āt exire nolēs vixꝫ āple
xus ē. ⁊ veneno infecit eū Allegorice ꝑ colubꝝ pt itelligi carnalis
delectatio. q̄ dū bn̄ fouet ⁊ nutrit venenū ſuū fundit. ⁊ ſic hoſpitē. i.
hoiem q̄ cā admittit ꝑ pctm̄ intoxicat. ⁊ q̄nto diutiꝰ morat tāto dif
ficiliꝰ expellit Moralr̄ ꝑ colubꝝ intelligunt hoīes praui ⁊ ingra
ti, qui malum reddunt pro bono

p̄ſumit aſinus porcū ſilueſtrē deriſiōe īfeſtare temerariū
Udet aſellus aprum riſu temptare proteruum.
p̄ſumit fatuꝰ ſcꝫ apro loq̄ ſalue
Audet iners forti dicere frater aue
mouet ꝓ verbis reſpōſa dedignat
Uibrat aper pro voce caput. nam verba ſuperbit
dare ꝯpeſcit ꝯmoto crudelē.
Reddere. ſed dentem vix tenet ira trucem.
aper dicit reprobū. ſ. nobilis aīalis cibū
Sus tamen iſta mouet. vicem dens nobilis eſcam
ꝯtēnit pigricia ſecurꝰ sᵉ tu aſine
Spernit deſidia tutus es ipſe tua.
fatuꝰ offendi prudēs hō deriſu.
Non debet ſtolido ledit prudentia riſu.
fatuus eruditum .accedere
Nec ſtolidus doctum debet adire iocis

Hic autor po. aliā fabulā. cuiꝰ documētū ē. ꝙ ſtolidi ⁊ indocti non
dn̄t deridere doctos ⁊ prudētes. necꝫ debēt offendi deriſionibꝫ Iſtō
innuit nob ꝑ apꝝ ⁊ aſinū Quodā em̄ tpe aſinꝰ obuiauit apro ⁊ in
cepit ironice loq̄ ad apꝝ ipm̄ ſubſannādo ſuis deriſionibꝫ dicēs A-
per bone frater aue Aper audiēs illā ſalutatōem ironicā non r̄ndit
ſꝫ mouebat caput. qꝛ dedignabat loq̄. ⁊ iraſcebat in tantū ꝙ vix to-
lerare potuit ⁊ dixit hec verba aſino Meus dens ſpernit eſcā vileꝫ
et deſidem. q̄re tu ꝑpt tuā deſidiā ⁊ vilitatē es tutꝰ Moralr̄ per
aſinū intelligunt ſclares ⁊ indocti. ꝑ apꝝ intelligunt docti ⁊ ſpūa-
les. q̄ ſepe deriſiōes ⁊ detractōes a ſecularibꝫ ⁊ īdoctis patiūtur. q̄s
patiēter ⁊ lete ſufferre dn̄t. qm̄ iñ magnū ꝯſequunt p̄mium

cāpeſter opidanū recipit ī hoſpicio
Uſticus. vrbanum mus murem ſuſcipit ede
prandet cibꝫ volūtate.
Cōmodat et menſam. menſaqꝫ mente minor
in macro ꝯuiuio ſufficit libertas
In tenui menſa ſatis eſt in menſa voluntas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

nobiles facit degeneres vult⁹ ingenu⁹ cibos
Nobilitat viles frons generoſa dapes
cōpleto ſmōe ī cibarijs s^e murē ſcȝ imitādo ipm
Facto fine cibis. vrbanum ruſticus audit
muris mus cāpeſter vadit ciuitatis diuitias
Vrbani ſocius tendit ad vrbis opes.
vide cellariū intrāt miſtrat mus vrban⁹ muri cāpeſtri.
Ecce penu ſubeunt. inſeruit amicus amico
intēdūt prādio cibaria ꝯuiuiū portat
Inuigilāt menſe. fercula menſa gerit
meliorat eſcam largiflue dat pietas faciei
Emendatqꝫ dapes conditqꝫ clemētia vultus
cōmādionē replet. magis cibo vult⁹ reuerētia
Cōuiuam ſaciat plus dape frontis honor
vide clauſure ſonū facit ianuas aperit
Ecce ſere clauis immurmurat: oſtia laxat
s^e mures pauēt fugā capiūt occultāt
Ambo timent. fugiunt ambo. nec ambo latent.
vrban⁹ cāpeſter obſcura loca motu querit inani.
Hic latet. hic tenebras curſu mendicat inepto.
adheret parieti cāpeſtris pōdus
Aſſuitut muro reptile muris onus.
.i. dulcia clauſa in penore
Blanda penu clauſo parcit fortuna timenti.
pro ſed pauet .i. tali paſſione
Ille tamen trepidat teſt e tremore tremens
ſcȝ ille formidoloſum
Exit qui latuit. timidum ſic lenit amicum
ſis letus
Gaude. carpe cibum. hec ſapit eſca fauum
.i. loquit. ſ. mus occultat ſub iſtis dulcib⁹ cibarijs
Fatur qui latuit. latet hoc in melle venenum:
nō eſtimo
Fellitūqꝫ metu non puto dulce bonum.
voluptatē ꝑuenit.
Quam timor obnubit. non eſt ſincera voluptas
ſollicitanti s^e comedentis
Non eſt ſollicito dulcis in ore cibus
cōedere magis volo .i. eſſe in ꝑhēni timore.
Rodere malo fabam. q̄ꝫ rodi perpete cura

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

cibaria ſollicitudo quotidiana.
Degenerare cibos cura diurna facit
.i. ſollicitudinibꝫ tristicia
His opibus gaude. qui gaudes turbine mentis
inediam abũdans
Pauperiem ditat pax opulenta meam.
iſta dulcia cibaria retine amena
Hec bona ſolus habe que ſunt tibi dulcia ſoli
tribuit cibarijs ſecura
Dat precium dapibus vita quieta meis
reuertit̃ ꝑeligit ſecura
Finit verbo. redit. preponit tuta timendis
ille abhorret ſecuriꝰ cupit
Et (qui ſumma timet) tutius ima petet.
inopia accedit
Paupertas (ſi leta venit) tutiſſima res eſt
moleſtioꝛ pauperē reddit
Triſtioꝛ immenſas pauperat vſus opes.

Hic ponit documentũ ꝙ melius eſt poſſidere pauca cũ ſecurita
te q̄ꝫ multa cũ ſeruitute ⁊ timore. Quod deſignat nobis ꝑ murum
ſilueſtrē ⁊ vꝛbanũ. Quodã em̄ tꝑe mus ſilueſtris inuitat ad prãdi
um murem vꝛbanum ꝓponens ſibi ea que habebat. q̄ licet modi/
ca erãt ⁊ minus ꝑcioſa vtebat̃ tm̄ eis cum ſecuritate. quadã aũt die
cum iſta cibaria muri vꝛbano nõ placerent rediȷ̃t ad ciuitatē ⁊ du
xit ſecũ murem ſilueſtrem. qui pariter intrauerũt cellarium. qđ in
cunctis bonis ſibi cõpetẽtibꝫ abundabat. ⁊ ſic delicata faciebãt con
uiuia. q̄ adeo placuerũt muri ſilueſtri ꝙ ãplius ñ intẽdebat redire
ad nemus ſed ibidem delicate viuere putauit. qꝛ ꝑiculoꝝ ⁊ aduer
ſita. ũ ſibi imminẽtiũ adhuc erat ignarus Cum aũt iſti duo mures
ſic comedẽdo gauderẽt ſupueuit famulus domus. ad cuiꝰ introitũ
pre nimio timore ambo mures fugierũt Mus aũt vꝛbanus q̃ erat
ibi notus ad locũ ſatis tutũ fugit. ſed mus ſilueſtris antroꝝ igna/
rus quo latitaret locum non inuenit. tm̄ ad obſcura cucurrit ſe occul
tans donec famulus exiret. Quo recedente ad eſcam ſunt reuerſi. ſꝫ
mus ſilueſter ꝑterritus ⁊ triſtis in fine menſe ſedit Cui mus vꝛba
nus dixit. cur ſic ſedes ad menſam triſtis. comede ⁊ ſis letus iſta ci
baria melle ſũt dulciora. Rñdit mus ſilueſter. Ve ſub h̃ melle latet
venenũ qꝛ magno timore ſũt mellita. nec ē ſincera voluptas quã tãtꝰ ti
moꝛ obſcurat. nec ꝑficit cibꝰ dulcis ore ſollicito Tu qꝫ bõa mihi ñ mini

ſtraſti ſed mala.quia que latent nõ reuelaſti Ego em̃ putaui tecũ ui
uere in ſecuritate.ſed iam video multiplices cauſas tue miſerie.q̃a
oportet te timere hoĩes ꝛ cattos qui ſemper tibi inſidiãtur Sint g̊
tibi bona veſtra ꝛ mala. ꝛ habete ea que tibi natura ꝯceſſit. mihi ãt
modica ꝯtulit de q̃bus cõtentor His dictis mus ſilueſter receſſit.
Moraliſatio patet ſupra

hoc aĩal .i.linit.
Um vulpes aquilam pro rapta prole perungit.
dulcedine ꝓlem reſtituere aq̃la
Melle precum predam reddere neſcit auis
proles genit⁹ pauet .i.glutiẽtis.
Preda gemit natuſcȝ timet cibus eſſe guloſi
liberauit filios aſtutia.
Sed redemit natos. vtilis arte parens.
arborẽ cingit ꝑuis lignis .i.ꝟgis.
Arboreum ʒonat ſtipulis ꝛ vimini truncum
.i.magna ligna aſtuto .ſ.vulpe .ſ.ardorẽ
In ſtipulas docto dirigit ore facem
natos illius auis aſcẽdit multitudo
In pullos aquile conſurgit copia fumi
abhorret illud aĩal mitigat .ſ.aq̃la
Hunc timet ꝛ vulpem prouida placat auis
nõ exiſtat diligẽtiã adhibeat nocere
Non ſit qui ſtudeat. quia maior obeſſe minori
potẽti nocere min⁹ potẽs
Cum bene maiori poſſit obeſſe minor.

¶ Hic autor põnit aliã fabulã.cui⁹ documẽtũ eſt tale.ꝙ hõ fortis ꝛ
nobilis rõe ſue potẽtie ꝛ fortitudis nõ debet inferre nocumentũ mi
ſero ꝛ impotẽti.qꝛ ſepe ꝯtingit ꝙ pauꝑ ꝛ debil' infert nocumentum
diuiti et potenti Et iſtđ innuitur nob̃ ꝑ aq̃lã ꝛ vulpẽ Uulpes q̃dã
tꝑe erat in cauerna ſua. ꝛ ꝑuuli ſui foris decurrebãt.q̃s cũ vidit aq̃
la diligẽť eos obſeruauit donec aliq̃s aꝑprehẽdit.q̃s tãdẽ aꝑprehen
ſos cum vnguibus ſuis premeret clamauerunt. Mater ad clamo
rem eorum egreſſa vt eos dimitteret aquilam rogauit. Sed illa h̃
non poſſe fieri aſſeruit.quia pullos in nido ſuo multum eſurientes
haberet. quibus illi neceſſarij forent.quo dicto nidum petit aquila
vulpecula poſt clamitante fruſtra.et quouſcȝ potuit ꝑuulos ſuos ꝑ
ſeq̃bať Cũ g̊ videret vulpecula ꝙ precibꝫ ꝛ clamoribꝫ nihil ꝓficere
ad ſolitas ſe ꝯuertit artes Arripit ergo ignitã faculã ꝛ aridis ignis

collectis arborē in q̄ ſedit aq̄la cū pull' circūdedit igne. q̄ ſuppoſito ad aq̄lā dixit. Fac mō pullos tuos ⁊ temetipꝫ ſaluā ſi potes His ḡ auditis aq̄la materna pietate ſuꝑ pullos mota ꝓ eis vulpē rogat vt ignibꝫ ꝑcere vellet ⁊ arborē n̄ ꝯbureret. q⁊ ꝑuulos ſuos adhuc ſanos reciꝑet Moralr̄ ꝑ aq̄lā intelligūtur diuites elati ⁊ ꝯtumaces. q̄ pauꝑes premūt ⁊ ſpoliāt. nec eos ad ſe clamātes exaudiūt Sꝫ cuꝫ venerit ignis diuīe vltōis. vellēt vtiqꝫ ſe ablata reſtituiſſe

illi⁹ auis diuidit
Pes aquile predo teſtudinis aera ſcindit
teſtudinē teſta abſcōdit latera abſcōdēt
Hanc ſua concha tegit. cornua longa latēt
hac āmonitōe tlis auis auiſat inſulſum
Hoc monitu cornix aquilam ꝑmonit ineptum
geris laborē ſalubre ſcꝫ cornicē
Fers onus hoc fiat vtile crede mihi.
fers teſta alimētū capit iſtud
Quod geris in concha cibus eſt. tibi ſurripit illud
teſta alimētū teſtā .i. ꝯtere
Concha cibum. concham frange. cibuſqꝫ cadet.
.i. teſtam ꝑtātib⁹ fruere .i. arte
Ut concham frangas pro viribus vtere ſenſu
conchā ſumma lapidea terra
Hanc (ſi celſa cadit) ſaxea frāgit humus
de ſeipo fatu⁹ circūuēt⁹ tēpeſtate
De ſe ſtultus homo ſubuerſus turbine lingue
cadit ſcꝫ hoīes inq̄etudo capit.
Corruit. et fortes iſta procella rapit.

Hic autor ponit aliā fabulā: cui⁹ documentū ē: ꝙ pauꝑes ⁊ īpotentes ſepe faciūt ſubtilitate ⁊ calliditate. qđ fortes ⁊ potētes viri ꝑficere neq̄unt Iſtđ ei oñdit nob̄ ꝑ teſtudinē ⁊ cornicē Quodā eñ tpē aq̄la ſec⁹ mare ambulauit piſcatōis cā: ſed nullo piſce inuento rapuit conchā q̄ teſtudiem int⁹ hēbat. hāc ergo vnguibꝫ rapuit ⁊ ad lit⁹ deuexit vt ibi ſuis vſibꝫ applicaret. ſed concha q̄ indurata erat nec vnguibꝫ nec roſtro frāgi potuit: ⁊ ſic nec vi nec arte teſtudinē habere potuit Cornix ḡ q̄ aderat vidēs aq̄lā fruſtra laborare. acceſſit ꝓpi⁹ ⁊ dixit aq̄le. ſi me ꝑmittas tecū hr̄e ꝑtē teſtudīs monſtrabo tibi modū ⁊ viā acq̄rēdi hāc eſcā. qđ cum aquile placuiſſet ait ⁊ cornix Tu ī ſublime volare debes. ⁊ ſic ex alto ꝓiicies conchā ad terrā petroſaꝫ ⁊ tūc teſta fracta cibū accipies Aq̄la āt approbat ꝯſiliū cornicis ⁊ in altū volās teſtudinē ex vnguibꝫ ad terrā ꝓiecit. quā cornix ſubt⁹ expectās ꝓtinus rapuit. ⁊ ſic aq̄lā famelicā decepit. Mo-

raliter intelligiꝉ ꝙ hō nō debet credere ꝟbis quorūcūqꝫ. qꝛ ſic ſepe decipitur. ſicut aquila decepta fuit.

fetēte eſuriē portat .ſ. caſeū.
Vulpe gerēte famem. coruum gerit arbor. ⁊ eſcam
roſtro portans verba mouēte tadet
Ore gerēs coruus. vulpe loquente ſilet
o corue ſplēdore ſplēdēs olorez nitore excellis.
Corue decore decens cignum ſplendore preibis
modulatōe .i. oīb⁹ auib⁹
Si cantu placeas. plus aue quaqꝫ places.
ꝯfidit .ſ. coru⁹ delectāt modulatōes.
Credit auis ficteqꝫ placent preludia lingue
cātat .i. ex ore excidit
Dum canit vt placeat. caſeus ore cadit
ſp̄ caſeo veſciꝉ accidūt pnīe
Hoc fruitur vulpes. inſurgūt tedia coruo
auget incōmoda .i. verecūdia
Aſperat in modico damna dolore pudor
amarū fert deriſum decipit .i. vana
Fellitū patitur riſum quem fallit inanis
dat dāna iniqua laus.
Gloria. vera parit tedia falſus honor.

Hic au. po. aliā fabulā c⁹ documētū ē tale. ꝙ illi q̄ deſiderāt lauꝫ dē vanā ⁊ trāſitoriā glāꝫ ſepe incurrūt dānū ⁊ oppꝛobꝛiū. Iſtd̄ inuitur nob̄ p̄ coruū ⁊ vulpē. Quodā em̄ tp̄e coru⁹ q̄dā caſeū pinguē furatus erat. q̄ ad ſiluā reuerſus in ſummo quercu reſidebat. Cōtigit aūt ꝙ vulpes q̄dā famelica ſub arborē veīt dicēs. O corue tu es valde decor⁹. immo cignū. excedis ī ſplēdore. ſi ḡ vox tua eēt dulcis ⁊ ſonora nō eēt auis in tota ſilua tibi ſilis. His ḡ laudib⁹ coru⁹ decept⁹ vt āpliores ꝯſequaꝉ laudes icepit cātare. ⁊ ſic caſe⁹ (quē roſtro tenebat) ex ore ei⁹ decidit. quē vulpes ꝓſpiciēs mox rapuit ⁊ coruū ſic de luſū ſubſānauit. Moralr̄ p̄ coruū ītelligūꝉ leues ⁊ min⁹ ꝓuidi homines. q̄ falſ adulatōib⁹ ⁊ vanis laudib⁹ credūt. ⁊ ſic ſepe falluntꝉ.

aggūat paupem .i. nimia ſenectus
Rretit miſerum grauitas annoſa leonem.
pigrū reddit .i. frigiditas
Inglaciat corpus corqꝫ ſenile gelu
inſurgit verres reddēs ꝓ iniuria illata talionē.
Inſtat aper penſans veteri pro vulnere vulnus
capitis leonē cornu bos ledit
Frontis cum telo thaurus vtroqꝫ fodit.

inſurgit aſinus piger s^c leonis pede concutis
Seuit aſellus iners. ⁊ frontem calce ſigillat.
rugitu vleiſcik iniurias ſuas
Ex ſolo gemitu vindicat acta leo.
s^c aīalia ſupaui ſupant aīalia exſpirat
Omnia que vici me vincunt omnia. dormit
ptās mea receſſit laus nō viget laudis opatio
Uis mea. dormit honor dormit honoris. opus
damnū intuli s^c aīalibꝫ
Cui nocui. nocet ille mihi. multiſqꝫ peperci
.i. nō miſerenk ꝓ beneficio s^c mihi
Qui mihi nō parcunt. ꝓ pietate nocent.
metuat penā nō ornat s^c fideli.
Hunc timeat caſum. qui ſe non fulcit amico
tribuere ꝓſper paup petit auxiliū
Nec dare vult felix. quam miſer optat opes

¶ Dic au. po. aliam fabulā. cuius documentū eſt. q nemo debet ſe nimiū extollere in ꝓſperitatibꝫ ſuis. nec debet nimiū aggrauare debiliores. qꝛ ſi poſtea ceciderit. q debilitatus fuerit ꝯdemnetur tam ab illis quibꝫ nocuit q̄ꝫ ab illis quibꝫ ꝓfuit. qꝛ cū deficiūt munera ſepe tabeſcit amicicia. Jſtud innuik nobis ꝑ leonē. qꝛ quodam tēpe leo quidā annoſus iacebat pre nimio ſenio in lecto egritudis. venerunt ergo oīa aīalia ad viſitandum eum. diſſimili tn̄ modo. quia quedā venerūt ad plāgedū eū ipi ꝯdolēdo. alia aūt venerūt ad irritandū eū ⁊ ad vindicandū iniuriā quondā a leone eis illatā. Aper eū dētibꝫ ſuis ipm vulnerauit ⁊ thaurꝰ ſuis cornibꝫ acriter eū trāſfodit. ⁊ piger aſinꝰ frontē eiꝰ cū pede dire ꝯcuſſit. His ergo plagis leo fatigatus ſolo gemitu ſe vindicauit dicēs. oīa aīalia que priꝰ vici iā me vincūt. qꝛ deficit iā vis mea. ⁊ iō perit glā mea. ⁊ nullus honor mihi exhibetur. ⁊ omnia animalia quibus prius rigidus fui et durus nunc me infeſtant ⁊ perſequuntur. ⁊ quibus antea pepercī modo derident me. Moraliter per leonem intelliguntur potētes. et per alia animalia impotentes. quia impotentes ſepe cum fortuna mutatur inferunt potentibus conſimilia his que ab eis ſuſtulerunt

.i. ludi oris s^c ſue diligētia oſtendit dilectōem
Murmuris ⁊ caude ſtudio teſtatur amorem
.i cū lingua tangit .i. dn̄m ſuū.
Nunc lingua catulus. nunc pede palpat herum
letak dn̄s planat ſociū .i. menſe ſue
Gaudet herus. comitqꝫ canem. comitemqꝫ ciborum.

ſfacit applaudit .i.familia
Efficit. alludit turba miniſtra cani
.i.ſil'i mō eq̄lia cibaria eandē dilectōem
Arte pari ſimileſq; cibos. ſimilemq; fauorem.
acq̄rere volens dixit aſinus ſtultus
Lucrari cupiens inquit aſellus iners
aſinū cane corp̄is ſplēdor .ſ.ad laborem
De catulo prefert vite nitor. vtile tergum.
ſp̄ dn̄o meo .i.vtilitate catul⁹ ludis.
Nec placeo fructu. ſed placet ille iocis.
ſp̄ ego .i.tp̄e ꝯgruo ad ludendum
Ludam. lude placens ſic ludi tempore viſo
ꝑ ludū ſp̄ aſinus accedit dn̄o
Ut ludo placeat ludit et inſtat hero
.i.placere eſtimat rudens ſp̄ dn̄i ſui anteriorꝝ
Blandiri putat. ore tonans. humeroſq; priorum.
ꝯcuſſit ꝗuitate eſtimat .i.delectabilē
Preſſit mole pedum. ſe putat eſſe pium
vociferat dn̄s petit auxiliū aduenit .i.ſeruorꝝ
Clamat herus. vult clamor opem ſubit ordo clientum
coartat mḡnis ꝟberib⁹ fuſtis .ſ.aſinū
Multa domat multo verbere claua reum
nō dedit .i.cū honore ſp̄.facere.
Quod natura negat nemo feliciter audet
.i.nō placet inabilis .i.placid⁹ eſſe
Diſplicet imprudens vnde placere putat

¶ Hic au.po.aliā fa.cui⁹ documētū ē ꝙ ſtulti ⁊ īprudētes ſepe credūt placere prudētibꝫ ꝑ ea q̄ cis magꝭ diſplicēt Quodā em̄ tēpe vir q̄dā caniculā habuit ml'tū ſibi dilectū. cui canis ſepe cauda pedibꝫ et ore ſuis alludebat Uidēs itaq; aſin⁹ canē ſic placere dn̄o ſuo cogitauit quō ſil'i arte tales cibos ⁊ fauorē apd̄ dn̄ꝫ ꝯſeq̄ret dicēs intra ſe Ego fortior ⁊ vtilior cane ſum. tn̄ ip̄e pl⁹ placet ioco ⁊ ludō q̄ꝫ ego fructu ⁊ vtilitate. volo etiā dn̄o ſic placere meo Un̄ egreſſus ad dn̄m vt iſtar canis luderet pedibꝫ ꝯcuſſit eū mouēdo aures caput ⁊ caudā ſuā putāſ ſic placere dn̄o Sꝫ dn̄s ꝑterrit⁹ cepit clamare. vn̄ ſeruio ccurrētes aſinū diris fuſtibꝫ ꝟberauerīt: adeo ꝙ vix ſemiuiu⁹ euadere potuit Moralr̄ ſic ſtulti ⁊ īſipiētes volūt ſe itromittere de his q̄ natura eis n̄ ꝯceſſit. ⁊ fiūt iutiles in ill'. ⁊ faciūt ſe ꝯfuſos.

amena ſoporifero delectat
Rigida ſopito blanditur ſilua leoni

currit cupiēs turda
Curſitat hic murum ludere prompta cohors
excitat⁹ capit s^c mus rogat.
Preſſus mure leo murem rapit. ille precatur
s^c leo orōem obedit leonis muris
Ille precem libat ſubiacet ira preci
ꝑus cogitat in corde interēpto.
Hoc tamen ante mouet animo. quid mure perempto
honoris accipies fortes debiles tedet
Laudis emes. ſummos vincere. parua pudet.
morte .i. reū putet
Si nece dignetur leo murem. non ne leoni
vituperiū honor
Dedecus. et muri ceperat eſſe decus
ſuꝑet debilem fortis honor ſuꝑare
Si vincat minimum ſummus. laus vincere non eſt
ſuꝑare decēs eſt viciū.
Vincere poſſe decet. vincere crimen habet
honor gloria ſuꝑare.
Si tamen hoc decus ⁊ laus ſit. ſic vincere laus eſt.
honor .i. a minori inimico.
Atꝗ decus minimo fiet ab hoſte minus
ſuꝑati ꝯſequit laus ſuꝑator
De precio victi pendet victoria. victor
tāte laudis ſuꝑati laus
Tantus erit victi gloria quanta fuit
receſſit grāꝝ actōes donare s^c mus
Mus abit. ⁊ grates reddit. ſi reddere poſſit
ꝓmittit auxiliū .i. ꝑuū interuallū tꝑis
Spondet opem ſolus. fit mora parua dies.
ꝑ qꝫ .i. laq̄os intrat s^c ſuis.
Nam leo rethe ſubit. nec prodeſt viribus vti
q̄relosa rugitu incōmoda ꝯqueri
Sed prodeſt querulo murmure damna loqui.
reuertit leonē vidit ꝯſpexit retia diſſoluit.
Mus redit. hunc reperit. vidit loca. vincula redit.
hoc auxilio reddit auxiliū ſecur⁹ recedit
Hac ope penſat opem. ſic leo tutus abit.
valuit deſtrui aſtucia.
Rem potuit tantam minui prudentia muris:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

sᵉ muri tribuēs grates .i. ad nutū muris.
Cui leo dans veniam. ſe dedit ipſe ſibi
sᵉ hō magna nō ꝯtemne .i. paupem
Tu qui ſumma potes ne deſpice parua potentem.
ꝓ qꝛ auxiliari nocere nō valet
Nam prodeſſe poteſt. ſi quis abeſſe nequit

¶ Hic au. po. aliā fabulā. cuiꝰ documentū eſt ꝙ diuites ꝛ pōtētes debēt paupibꝫ miſereri. et ſi in ꝑuo deliq̄runt dn̄t ipis īdulgere. q̄a poterūt in poſteꝝ paupes diuitibꝫ ꝓdeſſe Iſtđ innuit nob ꝑ leonē et murē. qꝛ q̄dā tp̄e q̄dā leo dormiuit in nemore. vbi mures circūcirca curſitabāt ludētes. Accidit āt a caſu ꝙ q̄dā mus leonē tetigerit ꝛ ſomnū eiꝰ turbauerit Vn̄ leo turbatꝰ apprehēdit murez. cui mus ait. O leo tua mihi ꝑcat nobilitas. qꝛ n̄ malo aīo ſꝫ caſualr̄ h̄ cōtigit Leo āt mīa motꝰ murē dimiſit illeſum. cogitās ītra ſe ꝙ eſſet ſibi ꝑuꝰ honor ſi murē deglutiret Accidit āt poſtea ꝙ cū idē leo ꝑ ſiluā trāſiret in laqueū cecidit, ꝛ ſuis dētibꝫ laqueū diſſoluere nequiuit. nec ſe a captiuitate liberare. vn̄ ꝛ q̄rulose cepit rugire. qđ audiēs mus cui leo ꝑ̇us ꝑpercit. vidēſqꝫ leonē laq̄atū eū agnouit. ꝛ recordatꝰ bn̄factoꝝ leonis corroſit ꝛ diſſoluit cordas retꝭ ſiue laquei. q̄bꝫ diſſolutis leo lib̄ abceſſit Et vt đt autor ille leo dās ḡtes muri dedit ſeipm ad nutū murꝭ. eo ꝙ liberauit eū a morte ¶ Moralr̄ ſic potētes n̄ dn̄t ſꝑnere debiles ꝛ īpotētes. qꝛ mľtotiēs paupes pn̄t ꝓdeē diuitibꝫ

peſtis ḡuitate talʼ auis ſuā rogat
Orbi mole iacet miluus matremqꝫ precatur
.i. dijs ſacrificia orōnes
Vt ſe pro ſuperis det ſacra detqꝫ preces.
dixit .i. o fili .i. ſacramēta
Mater ait. mi nate deos ꝛ ſacra deorum
offendiſti recordanť .i. mala opa tua
Leſiſti. recolunt impia facta dei
delicti vindicātes impendūt penalitatē
Criminis vltores penſant pro crimine penam
ꝑ qn̄ .i. deoꝝ offenderes metuēda
Dum ſacra turbares pena timenda fuit
miluū sᵉ mortis manſuetū sᵉ cogit.
Te cogit timor eſſe pium. te pena fidelem
iſte pauor iſta ꝯtritio cū morte tarde
Hic timor. hic pietas cum nece ſero venit.
deturbat ſuā q̄re īmaculatas inh̄itat eccl'as
Qui maculat vitam. cur mundas incolit aras
opa opprimūt q̄re opa ſubleuēt
Quem ſua facta premunt. cur aliena leuent

¶ Hic autor pon t fabulam. cuius documentum eſt. ꝙ ille qui per
totam vitam ſuam crudeliter vixit in fine cū viderit mortem in
ſtare ſepe fruſtra diuinū inuocat auxiliū Iſtud nobis innuit ꝑ mil
uum. quodam em̄ tpe miluus ī magnā incidit egritudinem. ita ꝙ
de vita deſparet: rogauit igit matrē ſuā vt ꝑ ſua ſanitate deū exora
ret Cui mater rn̄dit. fili mi tu offendiſti deos ⁊ ſacra deoꝝ. ideo dij
recolunt iam tua praua opa. quare dabunt tibi penam tuis deme
ritis cōdignā ſed qꝛ infirmaris iam imploras deoꝝ auxiliū. ſed tar
de. qꝛ hec pena timenda fuit quādo peccaſti. vn̄ timor ⁊ pena mor
tis cogunt te nūc eſſe pium ⁊ fidelem Moral'r ſic viri criminoſi
cū viderint mortem ſibi imminere inuocant viros ſcōs ⁊ religioſos
vt ꝑ ipſis orent ad dn̄m deum. ſed eſt nimis tarde

pducat de ſegete s^e ſeminatū
T linum pariat lini de ſemine ſemen.
Fouet terra volucres monet tal' auis timore
Nutrit humus: ſed aues tangit hyrundo metu
hyrūdo iā ſeminatū s^e auib9 mag̃ ꝑicula.
Hec ait. hoc ſemen nobis mala damna minatur.
eradicate ſemina ſemīata ꝑiculis
Vellite pro noſtris ſemina ſparſa malis
s^e auiū ꝯtēn'it bona ꝯſilia iutiles curas
Turba fugit ſanos monitus. vanoſq; timores
rephendit .i. ex terra .ſ. linū vireſcet
Arguit. exit humo ſemen. ⁊ herba viret
itez talis auis ꝯſulit obuiare futura deridēt
Rurſus hyrundo monet inſtare pericula. rident
volucres ꝯcordat
Rurſus aues. hominem placat hyrundo ſibi
.i. cū hoīb9 morans modulatōe applaudit ſuaui
Cunq; viris habitans cantu blanditur amico.
ꝑ qꝛ pſpera nocere iacula
Nam prouiſa minus ledere tela ſolent
eradicat efficiunt laquei .ſ. agricola
Iam metitur linum. iam fiunt rhetia. iam vir
capit volucres recognoſcēs īculpat
Fallit aues. iam ſe conſcia culpat auis
bonū ꝯtemnit s^e ꝯſiliū.
Utile conſilium qui ſpernit. inutile ſumit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

ſecutus laq̄os iuſte incidit
Qui nimis eſt tutus retia iure ſubit

¶ Dicau. po. aliã fabulã cui⁹ documētũ ē ꝙ nullus dꝫ ꝯtēnere ꝯſi-
liũ alteri⁹. qꝛ accidit multotiēs ꝙ reſpuētes ꝯſiliũ alioꝝ inutiles ſi-
unt. vñ frequēter eis malũ euenit Iſtud declarat uob ꝑ hyrundinē
et alias aues. quodã eñ tp̄e hoꝛtulanus ſeminauit ſemē lini in agro
ad quē hyrũdo ⁊ alie aues ꝯſueuerũt uenire ꝓ neccãrijs. hyrũdo ꝟo
pꝛeſciēs futuꝝ malũ ammonuit alias aues reſiſtere huic ſeminatõi
dicēs. h̄ ſemē multipl'r ꝑiculũ nob̄ inferet. ergo euellamus illud ne
malum inde ventuꝝ nob̄ eueniat. ſed alie aues hyrũdinis ꝯſilium
ſpꝛeuerũt. qđ videns hyrũdo ſuũ genus ꝯuocauit. ⁊ fedus pacis cũ
hoĩbꝫ iniuit. Erat aũt foꝛma pacis iſta. ꝙ neutra ꝑs in dãnum al-
terutrius cogitaret. ⁊ ſic hyrũdines in ſignũ federis in domibꝫ nidi-
ficauerũt. Tp̄e ergo meſſis adueniēte hoꝛtulan⁹ linũ ſibi colligit. ⁊
retia ⁊ laq̄os iñ ꝯtexit. ꝑ quos oēs alias aues decipiebat. tũq̄ ſic dece-
pte recognouerũt ꝙ ſtulte hyrũdinis ꝯſiliũ ꝯtēpſiſſent Allegoꝛi-
ce ꝑ aues intelligere poſſum⁹ pctõꝛes. ꝑ hyrũdinē ꝟo ſpũales hoĩes.
qui ſepe ammonēt pctõꝛes vt deſiſtãt ⁊ abſtineãt a peccatis. ſed pec-
catoꝛes ammonitionem ⁊ doctrinã ſpũaliũ cõtemnētes tãdem ꝑ re-
tia diaboli capiuntur. ⁊ eterno igni traduntur

apta imitari ꝟtutes oꝛnare s'pñtem
Fabula nata ſequi moꝛes. ⁊ pingere vitam.
monet euites imiteris viã
Tangit quod fugias. qđ qꝫ ſequaris iter.
ꝑncipe .i. dñi indigēs .i. ñ viuēs ſine lege
Rege carens nec regis inops ſine lege nec exlex.
s' alic⁹ tulit illa ꝑs g.ecie ſeruitutem
Abſqꝫ iugo geſſit atthica terra iugum
ſecuritas volũtarie coegit
Libertas erroꝛe carens ſe ſponte ſubegit
verecũdia s' acceptã vigoꝛoſioꝛ gladio
Et pudoꝛ ob legem foꝛtioꝛ enſe fuit.
voluntatē ꝑncipē plebs tuta petit
Nec libitum faceret ragem gens libera poſcit
s' gens remouere p̄cepta ſuſtinuit
Et que non potuit pellere iuſſa tulit
incepit laudare ꝓbos dorrigere s' hoĩes
Rex cepit linire bonos. punire nocentes
quecũqꝫ ſubleuãba ſubleuãs ꝯculcãda arcens
Queqꝫ leuanda leuans. queqꝫ premenda pꝛemens
aggũuat .i. in noua lege.
Nos onerat nouitas ciues in lege nouella

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

s^c ſuſtinere potuerūt
Quod leuiter poterant vix potuere pati
ciuitatē grauē legē gemebūdo aīo ſuſtinentē.
Urbem triſte iugum querula ceruice ferentem
iſte liber oſtendit ꝯformia dicens
Eſopus tangit conſona verba mouens.

¶ Dicau. po. aliā fa. que eſt q̄ndā ꝑpl's atthic⁹ liberrim⁹ ſuā nō po-
tēs ferre libtatē elegerūt ſibi regē. q̄ regali potiꝰ ſceptro cepit eleua-
re bonos ⁊ opprimere malos dictū ꝑpl'm adeo coarcēs ꝙ vitā quā pͥ-
us duxerint liberrimā vix iā in ſeruitute obtinere poterāt. Vn̄ po-
ſtea quereloſo aīo defleuerūt libertatē amiſſam Tūc dicit i fine
ꝙ ꝑ iſtū ꝑpl'm quālibet ƥt citatē grauibꝫ legibꝫ ⁊ actōibꝫ oppreſſam.
¶ Allegorice ꝑ iſtū ꝑpl'm intelligunt illi q̄ vitā liberā hn̄t. ⁊ nō ꝯtē-
ti in illa ſubdūt ſe vicījs. ⁊ ſic efficiūtur ſerui ⁊ miſeri. qꝛ q̄ pctm̄ fa-
cit ſeruꝰ eſt pcti Moral'r hic inſtruimur ꝙ nullus lib dꝫ ſe ſubde-
re ſeruituti iuxta illud Alterius nō ſit q̄ ſuus eſſe poteſt

qn̄ auſum fuit liberas moleſtare
Um nihil auderet petulantes ledere ranas.
rogauerūt illū deū ſine dn̄o eſſent.
Supplicuere ioui ne ſine rege forent
ille deus illi petitōi deriſionē attribuit audax ſecūdarias
Juppiter huic voto riſum dedit. auſa ſecundas
orōes inopinatū audit in fluuio ſtrepitū
Rana preces ſubitum ſentit in amne ſonum
ꝓ qꝛ illo deo mittēte ꝓ rege trunci īpetu fluuio q̄ſſato
Nam ioue dante trabem: trabis ictu flumine moto
demerſit repētinus s^c ranaꝝ pauor.
Immerſit ſubitus guttura rauca timor
mitigato redierūt timore videre .i. trabem
Placato rediere metu ſpectare tigillum.
manēdo a lōge ꝑncipē valde timuerūt
Stando procul regem pertimuere ſuum
poſtq̄ꝫ nouerūt truncū nō valere.
Ut nouere trabem per ſe non poſſe moueri
ꝓ rege dederūt tercias ꝓces illi deo
Pro duce fecerunt tercia vota ioui
iraūdia ꝯmouit s^c aliū ꝯtulit demiſit ſerpentē aq̄ticū
Ira iouem mouit. regem dedit. intulit ibim.
coluber apto ore incepit intrare amnē.
Ibis hiante gula cepit inire lacum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

clamorē facit fluui⁹ ꝑimus benigne ds exaudi.
Clamitat ecce lacus. morimur. pie iuppiter audi
o deus ſᵉnos o deus ↄfer ſolamē
Juppiter exaudi. iuppiter affer opem
ranas deuorat vter⁹.ſ.hydri cibus regis
Nos ſepelit venter. noſtri ſumus eſca tyranni
remoue ſtragis cladē tribue pacis auxiliū
Aufer cedis onus. redde quietis opem
iupiter dicit optatū mḡno deſiderio ſuſtinete regē vrm̄
Jlle refert. emptum longa prece ferte magiſtrum
vlciſcaꝛ ꝑpetua libtates ↄtēptas ſeruitus
Uindicet eternus ocia ſpreta timor
merces floccipendiꝛ
Omne boni precium nimium vileſcit in vſu
efficiꝛ amari.ſaporis carius ſᵉacquiſitū
Fitqꝫ mali guſtus dulcius omne bonum
poſſidet decēs eſt hilarꝭ tenēdo.
Si quis habet quod habere decet. ſit letus habendo
ſᵉhoīs nō fiat .i.ꝓprie libertatis
Alterius non ſit. qui ſuus eſſe poteſt

¶Hic autor po. aliā fabulā cōſilꝫem fabule ꝑcedēti. cuiꝰ documētuꝫ eſt. ꝙ hō exn̄s in ꝗeto ſtatu nō dꝫ ſe cito mouere ab illo. Jtē oē bonū diu vſitatū nullo amaro ꝑmixtū nequaqꝫ delectabiliter ſapit. Naꝫ hō aſſuefactꝰ in delicijs neſcit ꝗd eſt delicata vita niſi qn̄ patiꝛ miſe/riā Jſtud nob innuiꝛ ꝑ ranas qui quōdā habuerūt vitā multū libe/rā. que cū eis nō ſufficeret ↄtinuis pulſabāt ꝑcibꝯ ipm iouē vt dig/reꝛ eis ↄcedere regeꝫ ꝗ rogeret eas. Juppiter audiēs deridebat eas Scdario inſtabāt ranę ꝓ rege Juppiter audiēs rogatōes continuas miſit eis regē cui obedire deberēt. ſcꝫ trabē. qui cū de ſuꝑioribꝯ eēt ꝑ/cipitatꝰ totā quaſſabat aquā. ſtupebāt ergo oēs rane in aduētu ma/gni regis. ⁊ ab eius ↄſpectu fugiētes in antris ſuis ſe occultabāt Po/ſtea ſono mitigato rane exponere ceperūt capita ſua ex aqua ⁊ vene/rūt ad ſalutandū regē. Cū aūt vidiſſent ꝙ rex eaꝝ ſcꝫ trabs ꝑ ſe non moureꝛ dicebāt ꝙ ille rex eēt penitus inutilꝫ. qꝛ ſuꝑ eū reſidētes vi/liter cū pedibꝯ ↄculcabāt. Tūc iteꝝ rane rogauerūt iouē ꝓ nouo re/ge dicētes. illū (quē miſerat iuppiter) lignū eſſe ⁊ oīno ignaꝝ Juppiꝛ ergo cū indignatōe miſit eis colubꝝ mire magnitudis Coluber āt rex ferocitate inn ata nullū pepcit. ſed oēs quas regere deberet. eri/puit ⁊ deuorauit. Tūc inceperūt oēs rane a conſpectu tyrāni fugere nō audētes ↄparere. ſed occulte mala ſua nūciauerūt ioui vt aufer/ret regē oēs vnanimiter rogabāt Quibꝯ rn̄dit iuppiter, habeatis re

gem veſtꝝ ꝓ quod diu inſtetiſtis: ꝛ qꝛ fuiſtis in pace ſitis ſꝑ in miſe
ria Allegorice rane pñt dici hoīes cuiſlibet ſtatus q̇ ſpnētes ſerui
re mitiſſimo dño nr̄o Jeſu xp̄o applicant ſe ſeruitio diaboli qui eos
poſtea in inferno crudeliter cruciat.

valconem auis capaciſſim .i. luctatões
Ecipitrem milui pulſurum bella columbe
capiūt dñm .i. in dānū laborat
Accipiunt regem. rex magis hoſte nocet
ſcꝫ colūbe ꝯq̄ri ꝯmodo ſius
Incipiunt de rege queri quod ſanius eſſet
luctatões ſcꝫ milui dñio
Milui bella pati q̄ꝫ ſine marte mori
aliq̇d facis ſapiēter .i. inſpice
Si quid agas prudenter agas. ꝛ reſpice finem
ſuſtinere ꝑicula deſidero ſcꝫ ꝑicula ſuſtineā
Ferre minora volo. ne grauiora feram

¶ Hic autor ponit documentū ꝙ in oī tpe debemꝰ reſpicere finē ac-
tuū nr̄oꝝ qꝛ actꝰ nri nō reddunt moralr̄ boni niſi ex ꝑte finis Aliud
documentū eſt ꝙ de duobꝫ malis minus malū eſt eligendū. qđ in-
nuit nob̄ ꝑ colūbas ſic. Quodā em̄ tpe colūbe debebāt habere guer
ras ꝯtra miluū, cui volētes reſiſtere eligerūt accipitrē ſperātes ꝑ eū
tueri ꝯtra miluū. Sed accipiter poſtq̄ꝫ rex factꝰ ē ꝑſeq̇tur eas plus
q̄ꝫ miluꝰ eas dilacerādo. q̄ꝓpt colūbe dixerūt adiuicē ꝙ meliꝰ eēt ſu
ſtinere bella milui q̄ꝫ ſic interfici a rege ꝛ mori ſine bello Allego
rice q̇ ſeruit dño ꝑuerſo cā defenſiōis ꝑdit auxiliū qđ q̄ſiuit Mora
liter innuit ꝙ q̇libet in ſuo ſtatu licet patiat̄ aliquā aduerſitatē, il-
lā dꝫ patiēter tolerare ne poſtea ſibi cōtingant grauiores;

et h̄ dico clamāte ꝑiecto nutrimēti
Ure vocante canem protenſo munere panis
deſpecto tales rn̄ſiones d̄t.
Spreto pane. canis talia verba mouet
taceā munera cupiūt ſtudent.
Ut ſileam tua dona volunt. furtiſq̄ꝫ laborant
aditū nutrimētū ſuſtineo oīa
Eſſe locum. panem ſi fero. cuncta feres
portat donū nocumēta occultat̄ laqueus
Fert munus mea damna tuum. latet hamus in eſca:
canē nutrimēto iſte panis
Ne priuari cibo cogitat iſte cibus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

non diligo magis nutrimẽto diurno
Non amo nocturnum panem plus pane diurno
hõ extraneꝰ ꝯgnito nõ eſt placidꝰ inimicꝰ.ſ.dño.
Aduena plus noto non placet hoſtis hero.
ꝓuabit ꝑuũ tp̃s nocturnũ temporum.
Non rapiet nox.vna mihi bona mille dierum,
nõ volo oĩ tp̄e indigere ſaturatus
Nolo ſemper egens eſſe.ſemel ꝙ ſatur
ꝑ latratũ tuas rapinas.i.ego canis volũtarie
Latratu tua furta loquar.niſi ſponte recedas
canis tacet .ſ.fur.ſ.ĩ domo canis latrat.ſ.fur recedit
Hic ſilet.ille manet.hic tonat.ille fugit
aliq̃d attribuit inſpice aliq̃d
Si tibi quid detur.cur detur reſpice cum des.
tribuas o hõ refrena
Cui des ipſe nota.teq̃ȝ guloſe doma

Hic ꝑo.documentũ ꝙ nõ oĩbꝫ fides adhibẽda ẽ.ſꝫ viris ꝯſtãtibꝫ et fidelibꝫ Nã q̃ cito credũt cito decipiunt.ꝛ qñq̃ȝ in magnã patiũtur miſeriã. Vñ fabula iſta vult ꝙ nõ debemꝰ oĩbus fidẽ adhibere nobis munera ꝓmittẽtibꝫ aut etiã dantibꝫ.ſed debemꝰ videre cãȝ cur dent ꝛ ad quẽ finẽ h̄ det Qd̄ nob̄ declarat ꝑ vnũ furẽ ꝛ canẽ. Quodã eñ tp̄e fur q̃dã egreſſus de nocte ad aliq̃d furtiue acq̃rendũȝ a caſu intrauit domũ cuiuſdã viri in qua erat canis ꝑuigil.q̃ laborauit ſuis latratibꝫ furẽ effugare.ſed fur vt irã canis ꝑparet panẽ ei obtulit.Cui dixit canis.Panẽ tuũ minime curo.quẽ ad me decipiendũ mihi dare cognoſco ſcio eñ ꝙ cã furãdi huc veniſti.ꝛ iõ mihi prebes panẽ vt taceã vt ſic tutiꝰ furari poſſes.qd̄ nolo ꝑmittere.qꝛ niſ⁹ es me ꝓuare cibo domeſtico.ꝛ ergo niſi ſpõte recedas tua furta meis latratibꝫ corã oĩbꝫ maĩfeſtabo ¶ Sic moralr̄ ſaluatũ ẽ q̃cq̃d hõ ꝛ fideli impẽdit.q̃ accepti bñficij nũq̃ȝ obliuiſcit.ad hoc ſꝑ intendens vt vicẽ ſimilem benefactori reddere poſſit

petit ꝓducat .i.ſus ꝑlem.
Vult lupus vt pareat maturum ſuccula fetum
ſollicitudinẽ ꝓmittit
Seq̃ȝ noui curam ſpondet habere gregis
dixit ſollicitudine s°o lupe ego ſus ſerues.
Sus ait.hec cura careas.mihi nolo miniſtres
timẽt ſeruitiũ pueri noſtri
Horrent obſequium viſcera noſtra tuum
vade.remote parere .i.ꝑles
I procul hec pietas non erit apta mihi

ꝑ filijs ꝑcipit timorẽ habuiſſe
Pro natis natura iubet timuiſſe parentem.
termio ꝯceſſo lupꝰ recedit.ſ.ſus ꝓducit
Fine dato verbis hic abit. illa parit.
.i.hora hominibꝫ ꝟba.
Tempore non omni non omnibus omnia credas
ſcz ille hoĩ fallaci reputatᷣ fallax.
Qui miſero credit. creditur eſſe miſer

¶ Hic au. ponit aliã fabulã cuiꝰ documẽtũ ẽ. ꝙ nõ oĩbꝫ fides ẽ ad‑hibẽda. nã q̃ credũt miſeris deceptoribꝫ ſepe ꝯſequũtur in miſeriã Qð nob declaratᷣ ꝑ lupũ ⁊ ſucculã ſic. Quodã em̃ tꝑe lupꝰ q̃dã ſuꝑueit vbi parere ſus dẽret. ⁊ lupꝰ accedẽs iuxta eã obtulit ſuũ ſeruitium dicẽs. Audiui te in ꝑtu laborare ⁊ ĝ veni cupiẽs tibi aſſiſtere et in tãta nccitate obſequm fidelẽ ꝑſtare. vrãs tenẽdo ꝑles ⁊ modeſte tractãdo. Cui ſus rñdit. ſi mihi auxiliũ ferre veiſti nũq̃ꝫ hᷦ meliꝰ facere potes q̃ꝫ ſi feſtinãter ꝓcul recedas. q2 q̃ꝫto remotior es tãto carior mihi eris ⁊ vtilior. eſt em̃ turpe viris talibꝫ itereẽ negocijs Nã cũ aliq̃ mater parit ipe pater excludiᷣ ⁊ abeẽ iubeᷣ. quãto magis ergo aliq̃s extraneꝰ dꝫ excludi a talibꝫ Mõralᷣr. ſic ꝑuerſis ⁊ falſis minime credendũ ẽ. q̃ malũ bono paleãt. dulcia em̃ ꝓferũt ſed vulnera tradũt. De q̃bꝫ dr̃ in euãgelio veniũt ad vos in veſtimẽtis ouium. intrinſecus aũt ſunt lupi rapaces

tale elemẽtũ illa inflatio .ſ.interiꝰ dolores
Terra tumet. tumor ille gemit. gemituſq̃ꝫ fatetur
q̃ſi annihilaᷣ.ſ.tã vir q̃ꝫ mulier ꝓpter timorem
Partum. pene perit ſexus vterq̃ꝫ metu
inflata ẽ terra .i.oſtẽdit parituram
Cum tumeat tellus monſtrat ſe monſtra daturam.
de hoc timent ſcz hoc dãnũ abhorrẽt
Hinc homines trepidant. ⁊ prope ſtare timent.
leticiã illa inflatio reuertiᷣ inflata tale vile aĩal.
In riſum tumor ille redit. nam turgida murem
tellus ꝓducit. riſus pauor
Terra parit iocus eſt quod timor ante fuit
efficiᷣ sᵉ faciẽda dicũt.
Sepe minus faciunt homines qui magna loquũtur
ꝓducit magnos parua timores
Sepe gerit nimios cauſa puſilla metus.

Hic ponit documentum ꝙ verboſi ⁊ preſumptuoſi ſepe minus faciunt q̃ꝫ homines taciti. Concluditur etiam ꝙ ex minima re ſepe euenit magnus timor. quod declaratur nobis per terram. Quodã enĩꝫ tempore terra emiſit magnum ſonum ⁊ tumebat ⁊ tremebat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

ꝓpter quod quaſi omnes homines pꝛe timoꝛe perirent. Et cum terra ſic tumeret aſſerebat ſe parituram vnum monſtrum magnum ⁊ hoꝛribile quale ante non fuit viſum. Et ergo homines ⁊ cetera animantia trementes non audebant pꝛope ſtare vbi terra ſic tumebat Poſtea vero terra turgida peperit murem. ⁊ homines hoc audientes qui pꝛius timuerunt ridebant. ⁊ inuicem iocabantur Eſt ergo documentum ꝙ homines qui multa loquuntur ſepe minus faciunt. q̄ꝫ qui ſunt taciti ⁊ pauca loquentes

.i. capra ꝑ qn̄ gaudet iuuenis.
Um grege barbato dum ludit iunioꝛ agnus.
ſcz agnū animi diſcoꝛdantia
Tendit in hunc mentis diſſona verba lupus
q̄re fetidā purā imitaris magis.
Cur olidam munda ſequeris plus matre capellam
tale nutrimētū donaret ſuauis mater tua
Lac tibi pꝛeberet dulcius ipſa parens
ſe mater accelera tuā poſtula dona ſe tue.
Eſt pꝛope. feſtina matrem. pete munera matris
ꝑ qꝛ tenet mām̄as ſcz agno
Lac bibe. nam ſeruat vbera plena tibi.
ſe dicit benigna agno pꝛebet
Agnus ad hec. pia capꝛa mihi lac dulce pꝛopinat
agnū loco mee nutrit genitricis
Me vice matris alit. me vice matris amat.
ſcz oui ſe meo vitā hr̄e ſe ego agnus
Non mihi ſed domino pꝛodeſt me viuere viuo
ſe dn̄s .i. doꝛſa multas lanas
Ut metat in tergo vellera multa meo
oui ꝯuenit foueri fomēto capꝛes
Ergo mihi pꝛeſtat nutriri lacte capꝛino
mee ſugens deuoꝛet ſcz lupino.
Quam lac matris habens mergat in oꝛe tuo
ſupat diuitias tutā habere
Omnes vincit opes ſecuram ducere vitam:
miſerius nullū ens miſera fruitio diuitiarum
Pauperius nihil eſt q̄ꝫ miſer vſus opum.
ſe eſt bono ꝯſilio vilius ſe ꝯſilio
Nil melius ſano monitu. nil peius iniquo
documētū imitat̄ iniquum
Conſilium ſequitur certa ruina malum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Hic ponit do cumentum ꝙ nihil eſt melius bono conſilio. im-
mo quilibet prudens debet ſequi bonum conſilium. Etiam inclu-
ditur ꝙ illis qui loquuntur deceptorie non eſt credendum. Quod
declaratur nobis per lupum ⁊ agnum ſic Quodam eñi tempore o-
uis quedam cõmiſit cuidam capre agniculum ſuum nutriendum.
qui vberibus capre conſuetus cum grege caprarum ſiluas ⁊ paſcua
frequentauit. Lupus autem videns hunc agnum in campo : nec
audens eum inuadere propter hircum dixit doloſe ad eum talia v-
ba. o tu agne cur ambulas cum iſta ferida capra matre tua dimiſſa
ite ad matrem tuam que ſeruat tibi plena vbera. Agnus ad hoc ſa-
pienter reſpondit. O lupe non ſum meiipſius. ſz domino alteri ſub-
iectus ſum qui me precepit ire cum grege caprino. cuius preceptis
parere teneor. Melius eñi mihi ē ꝙ nutriar lacte caprino ꝗ̃ ꝙ ha-
beam lac matris mee. ⁊ mergar finaliter in ore tuo Concludi-
tur ergo ꝙ quilibet ſapiens debet vti ſano conſilio ⁊ fugere inſa-
num ⁊ cetera.

roborauit s' venaticũ velocitate mordacitate. iuuentute
Armauit natura canem pede dente iuuenta.
agilis atrox roboratus
Hinc leuis. hinc mordax. fortis ⁊ inde fuit.
tanta dona capit ſenectus fortitudine
Tot bona furatur ſenium nam robore priuat
ꝰ canis maxillas velocitate
Corpus. dente genas. et leuitate pedes
canis ſenex capit maxillas exilit debiles
Hic leporem prendit. fauces lepus exit inermes
debilē ſui corrigit ſeueritas
Elumbem domini corripit ira canem
dat loquelã canē exaltauit. ſ. iuuentutis
Reddit verba canis. dum me pia protulit etas
valuit euolare fera meã velocitatem
Nulla meum potuit fallere preda pedem
ꝑtegit pigriciã. ſenectutis magnus honor
Defendit culpam ſenij laus ampla iuuentus:
ꝑ antiq̃ ſcz debilitate opatões iuuentutis
Pro ſene (qui cecidit) facta priora vigent
nulla delectatio ꝑſeuerat vtilitas dilectionem
Nullus amor durat. niſi fructus ſeruat amorem
ſp̄ hō .i. tante dilectõis ꝯmoda oſtendit.
Quilibet eſt tanti. munera quanta fecit

i.ꝯſpcũ dñi.s^e canis.s^e ſpolia portaui
Magnus eram dum magna dedi. iam marcidus annis
floccipẽdoꝛ p̃terito recoꝛdatio s^e exhibiti
Uileo. de veteri mentio nulla boni.
approbas s^e tpe iuuẽtutis s^e tpe ſenij recõmẽdare
Si laudas quod eram quod ſum laudare memento
.i.tibi vtilẽ expellere. viciũ s^e eſt
Si iuuenem recipis. pellere turpe ſenem.
lamẽtabilit famulari famulat.hoi ingrato
Se miſere ſeruire ſciat. qui ſeruit iniquo.
miſereri famulis prauus
Parcere ſubiectis neſcit iniquus homo.

Hic ponit documẽtũ ꝙ hõ neceſſitatus ꝗ ſeruire alteri debeat caueat ne ſeruiat miſero ⁊ ingrato.qꝛ ſeruientibꝫ ingratis ſepe fruſtrat ſpes mercedis. Cõcludit etiã ꝙ ꝗlibet tpe iuuẽtutis dꝫ ſe exercere ĩ bonis opibus. vt tãdẽ illa ꝑueniant ad augmentũ remuneratõnis Quod declaratur fabuloſe ſic. Quodã em̃ tpe erat ꝗdã canis multũ habilis ad venandũ quare dilect⁹ fuit a dño ſuo.ſed ſucceſſu tpis cõtigit illũ canẽ adueniẽte ſenio illa venatõis habilitate ꝓuari. tam̃ cõtigit vno tpe ꝙ iſte canis ſenex curreret poſt leporẽ quẽ tandẽ capiebat.ſed lepus a dentibꝫ canis euaſit.qꝛ canis iã pre ſenio edẽtatus leporẽ illũ tenere nõ potuit.qđ vidẽs dñs multis ꝟberibꝫ canẽ trucidauit. Canis ꝟo turbat⁹ dixit.o dñe cũ erã iuuenis nulla p̃da potuit meis euolare dẽtibꝫ. ſed iã ſenio obſtãte nõ valeo tã fortiter predas cape.q̃re bona facta tpe iuuẽtutis dñt intercedere ꝓ me antiquo vt habeas me excuſatũ. Sed ꝓch dolor q̃ꝫdiu potui vtiliter vobis ſeruiui ⁊ tũc a vobis diligebar.ſed nũc ex quo viribꝫ deficiẽtibus vobis ꝓficere neq̃o.totã veſtrã a me auertiſtis dilectõnem. Et iſte eſt mod⁹ hodierni tpis q̃ꝫdiu hoies ab alijs ꝯſequũtur lucrũ ⁊ vtilitatẽ tãdiu eos beniuole tractãt.ſꝫ lucro ceſſante tepeſcit amoꝛ et dilectio. Et ergo bene dicit canis. Magnus eram cum magna dedi ſed iam vilis eſt antiquitas mea.nulla mentio habet de bois preteritis qđ tñ eſt ꝯtra ꝟam iuſticiã ¶ Cõcluditur ergo ꝙ ille male ſeruit ꝗ ſeruit homini malicioſo ⁊ ingrato

nemus ſonũ facit talia aĩalia t̃ra aq̃tica ſtant
Silua ſonat. fugiunt lepores. palus obuiat. herent
tardatio circũſpiciũt pauent
Fit moꝛa reſpiciunt. ante retroꝗ timent
in aĩo timores ꝯcoꝛdati.
Dum librant in mente metus. ſe mergere pacti.
qñ timent aquas ſubtus ire cernũt
Cum metuunt.ranas ſtagna ſubire vident

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

lepoꝝ dixit ſpē hr̄e. licitū eſt formidinis
Unus ait ſperare licet. non ſola timoris.
collectio . inutili
Turba ſumus. vano rana timore latet.
bonā decēs habere ꝑmū ꝑncipiū ſaluatōis
Spem decet amplecti. ſpes eſt via prima ſalutis
multotiēs timeri nō timēda timor
Sepe facit metui non metuenda metus
ſcꝫ noſtri velocitas cordis ſtulticia leporis.
Corporis eſt leuitas ⁊ mentis inertia nobis.
leuitas occaſionē portat inertia timorē
Iſta fuge cauſam ſuggerit. illa metum
timorē habeat metuit grauedīe anxietatis
Sic timeat quicunqꝫ timet. ne mole timoris.
deficiat intollerabilis recedēte pauor
Spe careat grauis eſt (ſpe fugiente) timor
ſpem habeat timuit ꝗ deberēt mori in vita ꝑmanēte
Speret qui metuit: morituros viuere vidi.
sc bono ducēte sc vidi recedente obire
Spe duce victuros. ſpe fugiente mori
¶ Hic pouit documentū ꝙ nihil melius eſt bona ſpe Iſtd nob de
clarat fabuloſe ꝑ lepo res Quodā em̄ tp̄e vēto multū impetuoſe flā
te arbores cuiuſdā nemoris ꝑ flatū venti magnū ſonū fecerūt. vn̄ le
lepores iſtius ſilue territi ceperūt fugere. ⁊ ſic fugiēdo venerunt ad
quādā paludē quā ꝑtrāſire nō poterāt. ipi ꝟo ſic ſtātes viderūt ra-
nas in palude ſe ſubmergere. quare ipi ducti erāt ad maiorē terro-
rē dubitātes an vellēt ſe ſubmergere ſicut rane. Ipis ꝟo ſic dubitā
tibus dixit vnꝰ eoꝝ. vero nos nō ſumꝰ ſoli ꝗ vano timore timent. qꝛ
uidemꝰ ꝙ ꝑ timore inutili rane iſte ſubmerſerūt ſe. quaſi diceret va-
ne timemꝰ. ꝯſolemur g̊ ⁊ habeamꝰ ſpem bonā. nā ſpes eſt firma via
ſalutis. leues em̄ ſumꝰ ad currendū viā aſperā. licet graues ſumus
mente. Cōcludit g̊ ꝙ nullꝰ dꝫ ita timere ꝙ careat bona ſpe. Et di-
cit autor hoīes morituri hn̄tes bonā ſpeꝫ de vita ſepe diutiꝰ viuūt
et ecōtra aliꝗ victuri ꝑ lōga tp̄a deſperātes de vita citiꝰ ſepe moriun
tur. nihil igit̄ ē meliꝰ bona ſpe. ⁊ nil peius deſperatōe Moraliter
oīs hō patrie leges ⁊ ꝯſuetudīes libēt ferre dꝫ. qꝛ vanū ē loca muta
re. qꝛ vbicūqꝫ fuerꝭ aut a d q̄cūqꝫ loca fugias ſꝑ iueies tuū ſupiorē

tale aīal agnellū ꝯmittit cauleouiū
Apra cibum querens beduꝫ cōmendat ouili

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

hedũ capre firma custodit caula clauſura
Huncilli ſolida ſeruit ouile ſera
hedũ ſapiẽs capra ſuaſioue preauiſit
Natum cauta parens monitu premunit amico.
maneat intꝰ nocumẽta vagabũdus
Ut lateat. nec ſit in ſua damna vagus.
hedꝰ abſcõdit ſe tãgit ianuas balatu.
Hic latet. ecce lupus mouet oſtia voce caprina
dicit aperiantꝛ ianue peſſulate.
Exprimit. vt pateant oſtia clauſa petit
maneas foris agnellꝰ dt falſa voce
Sta procul hedus ait. capriſas gutture falſo.
indebite lupũ foras.
Cum male capriſes te procul eſſe volo.
genitrix falſe figurat modus
Nã mea ſis mater mentitur imago loquendi
foramẽ ꝑ quã cerno oſtendit
Rimula (qua video) te docet eſſe lupum
impꝛſſa filioꝝ mẽti inſtructio
Inſita natorum cordi doctrina parentum
facit honorẽ sꝫ doctrina parentũ
Sepe parit fructum. ſpreta nocere ſolet.

Hic ponit documẽtũ ꝙ pueri obediẽtes ꝑntibꝫ ſepe ꝯſequũtur cõꝫ modũ ꝛ honorẽ de hoc. Et ꝑ oppoſitũ pueri ſpnẽtes ꝑcepta parẽtuꝫ ſepe ꝯſequũtur dãna ꝛ vicia. Uñ allegorice dꝛ. Audiet hic vitricũ patrẽ ꝗ ſpuit amicũ. Iſtd declaratꝛ fabuloſe ſic. Quodã ꝯm tpe duꝫ capra q̃dã ad paſcua iret reliq̇t paruulũ hedũ in domo. cui ꝑcepit domũ obſeratã cuſtodire ne ꝗs intraret donec ipſa rediret. Dũ aũt iſta ad hedũ capra dixiſſet. lupꝰ ſecrete aſtitit añ fores audiẽs quid mater ꝑcepit filio ſuo. ſꝫ cap̃ abeũte lupꝰ doloſe veit ꝛ pulſat añ oſtium incipiẽs loq̇ voce capna. vt cũ ꝑuulꝰ maternã vocẽ audiret ſubito clauſas ianuas apiret. ſꝫ hedꝰ ꝑ rimulã ꝯſpiciẽs ꝛ lupũ vidẽs ſic ait. vocẽ q̇dẽ maternã audio. ſꝫ neqꝫ caput neqꝫ pedes eiꝰ video. immo imago quã ꝑ rimulã video docꝫ te eẽ lupũ. q̃re ad me ñ intrab. Cõcludit g̊ ꝙ pueri ſuis ꝑntibꝫ obediẽtes prudẽtꝛ agũt. ſꝫ ñ obediẽtes ſepiſſiẽ malo clandunt fine. Etiã poſſet moralr ꝯcludi ꝙ obedientes do vitã etnã ꝯſequuntꝛ. ſꝫ ꝗ diabolo obediũt damnantur

tale aial agno aſtãte dicit magnũ
Eruus oui preſente lupo ſic intonat. amplum.
illiꝰ frumẽti. teneris ſoluere reſtitue ceruo
Uas tritici debes reddere redde mihi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

p̄cipit h aial obedit ouis ſcꝫ lupi
Si iubet eſſe lupus. paret iſta timore iubentis
qꝛ ſᵗio ſtatuto ꝓmittit ſᵉ ſoluere
Namqꝫ die fixo debita ſpondet ouis.
ꝓlongatᷣ agnellũ īfeſtat ꝓmiſſo
Fit mora. ceruus ouem vexat de federe ceruo
ait agnus nõ obligãt pacta .i. p̄ timore.
Inſtat ouis. non ſtant federa facta metu
ſᵉ ouē oꝑtuit p̄cipiēte oīa ꝓmictere
Me decuit cogente lupo quecunqꝫ fateri
ſᵉ ouē oꝑtuit dolũ remouere ſiɫi dolo
Me decuit fraudem pellere fraude pari
anxietas in p̄ñtia adeſt vota anxietatis
Cum timor in promptu reſidet. promiſſa timoris
nõ tenent metus tenent
Arent. nil fidei verba timoris habent

¶ Hic au. po. aliã fa. cuiꝰ documẽtũ ē. ꝙ ꝓmiſſiōes fcē ꝓpterᷣ metum corꝑis nõ obligãt ꝓmittẽtē. Cõcludiᷣ etiã ꝙ hõ cũ fraude p̄t ſe etiã defēdere ꝯtra malos ⁊ fraudulētos Iſtõ declaraᷣ nob ſic. q̄dã eniꝫ tp̄e ceruꝰ īpetebat ouē lupo p̄ñte dicens. ꝙ ſibi vas tritici dẽret. q̄te ceruꝰ req̄ſiuit ouē vt ſibi ſatiſfaceret. ⁊ lupꝰ h̄ audiēs p̄cepit oui vt ſatiſfaceret. qꝺ audiēs ouis cũ magno tīore rñdit ꝙ h̄ libēter faceret. et aſſigtus ē terminꝰ ſolutõis. termīo ãt ſolutõis adueniēte acceſſit ceruꝰ ad ouē exigēs qꝺ ſibi ꝓmiſſum fuerat. ouis ãt rñdit ſe nihil ceruo debere dicēs. etſi triticũ tibi ſoluere ꝓmiſerim. nõ tamē ſoluã. qꝛ ſolũ ex timore p̄ñtis lupi ꝓmiſi. ſi eñ lupus nõ affuiſſet nihil tibi ꝓmiſiſſem. q̄re nihil tibi dabo Cõcluditur ergo ꝙ ꝓmiſſiones timore mortis facte nõ obligãt ꝓmittentē ad ſatiſfaciendũ

ruſtici longe alitũ nutrierat ſerpentē
Ruſtica menſa diu nutritum fouerat anguem.
.i. hoīs ſerpēs diligere pietatem
Humanam potuit anguis amare manum
pietas magna ruſtici variaᷣ .i. in ing̃titudinem
Gratia longa viri ſubitam mutatur in iram
ſerpẽtis mittit .ſ. ſecuri.
Ira per anguineum dirigit arma caput
leſionis .ſ. ruſticꝰ pauꝑ efficiᷣ .i. p̄ vulnꝰ depauꝑatũ.
Vulneris actor eget. ſe vulnere credit egenum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

ſerpenti rogitat ſerpens dixit
Angui pro venia ſupplicat. anguis ait
tut⁹ ruſtico tā magna aſcia
Non ero ſecurus. cum ſit tibi tanta ſecuris
pellis iſtas recordat̄ ſciſſuras cuti.
Dum cutis hec memorat vulnera facta ſibi.
sᶜ anguē iterū
Qui me leſit item ledet ſi ledere poſſit.
vtile eſt ꝑfido nō adhibere fiduciā
Expedit infido non iterare fidem
peniteat delicti pctm̄ indulgeo.
Sed ſi te pigeat ſceleris. ſcelus omne remitto.
ꝓ qꝛ fletus remiſſionē .i. ꝯtritōe mētis ꝓmeret̄
Nam gemitus veniam vulnere cordis emit
leſit ledere alia vice
Qui primo nocuit vult poſſe nocere ſecundo.
miſcuit ꝑfidus dulcia aconita eſtimo
Qui dedit infidus mella venena puto

Hic autor ponit aliā fabulā cui⁹ documētū eſt. ꝙ hō ſel' inuētus in dolo ſꝑ habet̄ ſuſpect⁹. qꝛ ſcḋm iura Qui ſemel ē mal⁹ ſꝑ p̄ſumitur malus in eodē gn̄e mali. vtꝫ de re. iu. li. vi. Includit̄ etiā ꝙ forefcōr ex ꝯtritōe veniā petens dꝫ merito veniā cōſeq̄ Iſtō declarat̄ fabuloſe ꝑ ruſticū ⁊ anguē. Quodā em̄ tp̄e ruſticus in domo ſua ſerpētē nutriuit. quāꝓpter anguis merito tenebat̄ diligere illū. qꝛ ab eo ſuū recepit nutrimentū. nec ſciuit ꝙ ruſticus ei nutrimentū ad malū finē miſtrabat. Succeſſu ꝟo tp̄is ruſticus iratus intēdebat exeq̄ finem ſui mali anguē ſecuri ꝑcuſſit ⁊ vulnerauit eū. poſtmodū ꝯtigit ruſticū depauꝑari. depauꝑatus ergo ruſtic⁹ cogitauit ſibi paupta tē accidiſſe eo ꝙ anguē ꝑcuſſiſſet. quare ruſticus rogauit anguē vt ſibi ignoſceret. Anguis aūt rn̄dit ruſtico dicēs. ex h̄ ꝙ volebas me interficere tibi nō credā ampli⁹. etiā nō ſum ſecurus cū in manu tua tantā habeas ſecurim. nā exq̄ me ſemel leſiſti timeo iteruꝫ a te ledi: tamē qꝛ penitet te delicti. iō forefactū tibi dimitto. qꝛ gemit⁹ ⁊ cordis ꝯtritio veniā ꝓmerent Concludit̄ hic etiā ꝙ dulcia ⁊ delectabilia ꝓpter malū finē alicui exhibita n̄ ſūt ꝟa dulcia. ſꝫ poti⁹ venena.

culex pūgit sᶜ hoīem ꝑcutere
Uſca premit caluum. caluus vult ledere muſcam
ꝑcutiat ſeip̄m muſca
Ut muſcam feriat ſe ferit. illa ridet
sᶜ hō dꝛ .i. mors ꝓpinqua
Caluus ait. te parca iubet vicina iocari

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

ꝑcutior ꝑcutiaris morieris.
Si ferior rides. ſi feriare cades.
ſanus ꝑcuſſus vna vice morieris
Soſpes ero decies ictus. ſemel icta peribis.
parata ſ. caluo fauor ſ. muſce.
Eſt mea prompta mihi gratia. ſurda tibi.
merito offendi offendat.
Jure poteſt ledi leſor. ſi ledat in illum:
a quo ꝑ qua īcepit leſura
Unde breuis cepit leſio. magna redit.

¶ Hic autor ponit aliā fabulā. cuius documentū ē ꝙ hoīes debiles potētioribꝫ volētes nocere ſepe decipiūtur Cōcludit etiā ꝙ ex modica re frequēter magnaꝫ oriť. Jſtō declarať fabuloſe ſic. quodaꝫ enī tpe ſedit muſca ſuꝑ caput hoīs calui vt ipm morderet. caluus vero ſentiēs muſcā extēdit manū ſuā vt muſcā ꝑcuteret. ſed ſeipm ꝑcuſſit. qđ vidēs muſca ridebat. Ait ergo caluus. tu muſca rides qm̄ ego ꝑcutior. ſed ſi tu ſelꝫ ꝑcutiaris mox morieris. ⁊ licet ego decies ꝑcutiar ſanus tn̄ ꝑmanebo Allegorice ꝑ iſtū caluū intelligi pnt̄ religioſi per muſcā hoīes ſeculares q̄ religioſos infeſtant ⁊ deridēt. ſed ipſi ſentētia diuine iuſticie cōtra eos lata eternaliť ꝑibunt

illo aīali inuitāte taľ auis ſ. hēe.
Ulpe vocante venit ſperatqꝫ cyconia cenam
decipit cyconiā humidis irridēte
Fallit auem liquidis vulpe iocante cibis
qm̄ lābit ſ. vulpes ſorbet ſ. cyconia triſticiā
Cum bibit iſta cibos ſolum. bibit illa dolorem
iſta deceptio ꝯtra vulpē machinať .i. deceptōēs
Hic dolor in vulpem fabricat arma doli.
modici tp̄s breue cyconia dixit
Sunt pauci mora pauca dies. auis inquit habemus
cibaria valent ſ. tu vulpes ſ. ad nos.
Fercula. que ſapiunt. dulcis amica veni
vulpes cyconia cibaria fundit.
Hec venit. hec vaſe vitreo bona fercula condit.
admittit .ſ. ſtricti .i. cyconiā.
Hec ſolam recipit formula vaſis auem
ꝯmēdat cibos viſu ſplēdor dapes denegat.
Laudat opes oculo vaſis nitor. has negat ori.
ſ. vaſis duplicat ſcꝫ ciboꝝ ſ. vulpis
Formula. ſic geminat viſus odorqꝫ famem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

eſuriẽs reuertit decipit

Sic vulpes ieiuna redit. ſic fallitur audens

decipe dolo decipit ſ. vulpes

Fallere. ſic telo leditur ipſa ſuo

.i. nõ vis fieri ſ. hoib

Que tibi non faceres. alijs feciſſe caueto

tormẽta nõ vales ſuſtinere

Vulnera ne facias. que nequis ipſe pati

Hic au. po. aliã fa. cui⁹ documẽtũ ẽ. q nemo faciat alteri qḋ ſibi nõ velle fieri Etiã includit q nemo aliũ decipiet ne ſibi mõ decipiat. Hoc inuit nob p vulpẽ ⁊ cyconiã. qdã em̃ tpe vulpes iuitauit cyconiã ad cenã doloſo tñ aio. ⁊ pauit vulpes bona ⁊ liqda cibaria. ⁊ effudit ea late ſup mẽſã. vñ cyconia roſtro ſuo lõgo cibaria illa ſumere ñ potuit vulpes ãt ligua ſua lingẽdo ſola oĩa cibaria ſũpſit Cyconia ãt vidẽs ſe ſic deluſam cogitãs de vindcã volens vulpi reddere talionẽ iuitauit eã paucos p⁹ dies i domũ ſuã. ⁊ bõa fercula pparauit q̃ i vaſe vitreo ſtrictũ hñte orificiũ repoſuit Vulpes ãt ad cenã veniens cibaria nec ligua nec ore attigere potuit ꝑpt vaſ artitudiez. Cyconia ꝟo roſtro ſuo lõgo i vas imiſſo oĩa illa cibaria ſola coẽdit Sz vulpes vidẽs ſe ea q̃ p⁹ decepat arte deluſaz triſtis ⁊ famelica rceſſit

p qñ ptranſit inuenit ſcia elatũ.

Um legit arua lupus reperit caput arte ſuperbum.

caput decorat. mag̃ ſcia maxillis

Hoc ornat hominis ars precioſa genis

caput vtroq vertit .ſ. ſequẽtia dicẽs

Hoc lupus alterno voluit pede verba reſoluens

ſine loqla maxille .i. ſine corde.

O ſine voce gene. o ſine mente caput

obtenebrat delet mẽtis obtuſitas decorẽ.

Fuſcat ⁊ extinguit cordis caligo nitorem

.i. mens in mũdo ſplẽdor.

Corporis eſt animus ſolus in orbe nitor

¶ Hic au. po. aliã fa. cui⁹ documentũ ẽ. q bõa naturalia mlto pſtãtiora ſunt fortuitis cuiuſmõi ſũt ditie pulchritudo ⁊ alia ſilia. Includit etiã q bona aie ſicut boni mores ꝟtutes ⁊ ſcie pualẽt bonis corpis vt ſunt pulchritudo fortitudo ſanitas ⁊c̃. Iſtḋ inuit nob per qḋdã caput hũani capitis formã hñs. qdã em̃ tpe lup⁹ ptrãſiẽs cãpos inuenit qḋdã caput artificialr fcm̃ hñs formã hũani capitis. qḋ ſub pedib ſuis voluebat dicẽs Tu qḋ habes formã ⁊ diſpõez hominis ſenſiti ui ⁊ carẽs rõne, ſi aũt rõem haberes nõ ſuſtineres illud quod tibi facio

tal̕ auis ornato tal̕ auis veſtitu
Raculus inuenti picto pauonis amictu
ſeipm̄ ornat ſuſtinere ſpnit .ſ. eiuſdē gn̄is
Se polit. et ſocias ferre ſuperbit aues
ſp̄ gculū eſſe pluma oſtendit
Quem fore pauonem pauonis penna fatetur.
nature ſp̄ gculus ſocius.
Pauonum generi non timet eſſe comes
fraudē pcipit fieri .i. laudem
Pauo dolum ſentit. falſi pauonis honorem
arguit coartatā .i. ictibꝫ graculū.
Increpat ⁊ domitam verbere nudat auem
ſp̄ gculus vitat .i. magnā verecundiā.
Nuda latet. ſocioſqꝫ fugit nimiumqꝫ pudorem
ſuſtinuit aſpo ſp̄ gculū roſtro .ſ. pauo
Suſtulit ⁊ duro vulnerat ore comes
exaltās ſe nimiū cadit in infimis
Aſcenſor nimius. nimium ruit aptus in imis
ſp̄ ad ruinā magna
Eſt locus eſt leuis hic. illa ruina grauis
magis eſtimat ꝑtus natural̕ pcedit
Qui plus poſſe putat ſua qꝫ natura miniſtrat
ſuā ptātē excedēs ſeipo .ſ. ad ptātē
Poſſe ſuum ſuperans ſe minus eſſe poteſt
g̃ule apta ꝑtus naturalis
Si tibi nota ſatis nature meta fuiſſet.
ſp̄ in corpe paup .i. ſine plumis eſſes
Nec vilis nec inops nec ſine veſte fores
ſcꝫ bona nō placēt ptinuͦ raptor
Cui ſua non ſapiunt. alieni ſedulus auceps
illud capiēs .ſ. ille deficit.
Quod non eſt rapiens deſinit eſſe quod eſt.

Hic po. documētū q̺ qlibꝫ caueat petere illa q̄ ſtatui ſuo n̄ pgruūt Etiā icludit q̺ qlibet caueat ſe vſurpare res alienas. nā qcūqꝫ appe tit iiuſte bona aliena ſepe ꝑuat tā ill̕ qꝫ ꝓpriis. qd̄ de la at nob ſic. Quodā em̄ tpe g̃cul⁹ pulcrā pellē pauōis inueit quā iduebat ⁊ ſe i tātū extabat ſupbiēdo de ſua pulcritudie q̺ alioꝝ gculoꝝ ſocietate ſpreta pauoibꝫ ſe adiūxit int̕ qs pūerſabatur fingēs ſe eē pauonem. Tādē qdā pauo pcipiēs eā n̄ eē veꝝ pauonē ſꝫ fictū pelle pauōis ſi bi abſtraxit denudās ipꝫ oībꝫ plumis ꝓpriis, mltiſqꝫ plagis ī ſ oītis

extra pauonũ ſocietatẽ ipm ꝓiecit Cũ aũt ſic erat eiect⁹ audebat ve
nire inter alios graculos. ſed ſol⁹ in ſecreto loco latebat Quẽ ali⁹ gꝛa
culus increpauit, dicẽs. ſocie mi qꝛ petebas qđ tibi nõ ꝯgruebat. iõ
magnũ malũ paſſus es. qꝛ cupiẽs plumas pauoĩs ab honoꝛe ꝓprio
priuatus es. Cõcluditur ergo vt prius dictum eſt

tale aĩal impetũ. p qꝛ .i. ductoꝛ
Mula capit curſum. nam mulam mulio cogit
ꝑmis leſione.
Mule muſca nocet verbere ſiue minis
q̃re feſſo aurigã tardaris
Cur pede ſopito currum tempuſq; moraris
mulã ꝑbero trudo mula.
Te premo. te pungo. peſſima curre leuis
.i. dicit dicis .i. apparere
Multa refert. qꝛ magna tonas. vis magna videri.
tue mine oꝑa mule.
Nec tua verba nocent. nec tua facta mihi.
muſcã patioꝛ illa ꝑs aurige
Nec te ſuſtineo. ſed eum quem ſuſtinet axis.
s. aurigã retinet deoꝛſum ꝑcutit.
Qui mea frena tenet. qui mea terga ferit
.i. pauẽs robuſto.
Audet in audacem timidus fortiq; minatur
infirm⁹ qñ cernit.
Debilis audendi dum videt eſſe locum.

¶ Hic ponit documentũ ꝙ hoĩes naturalr̃ timidi videtes alioꝛuz
miſeriã nocẽdo ſepe ſtʒ peioꝛes his q̃ꝫ q̇ ex natura ſtʒ audaces. Qđ
declarat nob̃ ſic Quodã em̃ tꝑe mula trahẽs currꝫ ꝑcuciebat duris
ꝟberib; ab auriga. eo ꝙ veloci motu currꝫ ñ trahebat. qđ videns
muſca cepit moꝛſib; toꝛq̃re mulã dicẽs. o mula curre velocit qꝛ ego
pũgo te Audiẽs h̃ mula rñt. o muſca qꝛ vides me caſtigari dicʒ mi
hi oꝑꝓbꝛioſa ꝟba. ⁊ tñ nec ꝟba nec fcã tua nocẽt mihi. ſʒ ſolũ auri
ga q̇ ꝟberib; me ꝑmit ¶ Cõcludit g̃ ꝙ hoĩes timidi qñ videt alios
diffoꝛtũatos pati miſeriã magꝭ eis no eẽt q̃ꝫ potẽtes ⁊ audaces. In
cludit etiã ꝙ timidi audẽt inuadere audacẽ dũ viderit auxiliũ. alr̃ ñ

talis a.uis ſurgia tale aĩal loq̃la vexat.
Muſca mouens lites. foꝛmicam voce fatigat.
ſupſcriptõib; viliter muſca.
Se titulis oꝛnat turpiter ipſa ſuis

angues infuſa cauernis muſce īueſtigat͛.velocibꝫ.
Torpes merſa cauis. leuitas mihi queritur alis
cauerna māſionē muſce
Dat tibi foſſa domum. nobilis aula mihi
delicata cibaria.frumēta muſcā.regal͛ mēſa fouet
Delicie ſint grana tue me regia nutrit
potas potū turbidū bonū.vinū
Menſa. bibis fecem. ſed bibo dulce merum
ſcꝫ terre p̄ſtat vas aureum
Quod bibis a limo ſugis. mihi ſuggerit aurum
lapides .ſ.ſedēdo ſedes regales
Quod bibo ſaxa premis. regia ſtrata premo
loco nutrimēto dormitorijs dn̄is vtor
Sede cibis potu talamis cum regibus vtor
domicelle firmo maxillis
Regine teneris oſcula figo genis
nocētia attribuit tale aīal damna.
Non minus vrentes reddit formica ſagittas
.i.multū
Et ſua non modicum ſpicula fellis habent
ꝯgratulor īcluſa cauernis ala.
Ludo merſa cauis. neſcit tua penna quietem
formice.modica ſufficiūt muſce magna
Sunt mihi pauca ſatis. ſunt tibi multa parum.
formicā iocūdā p̄cipit ſpecula muſcā.ſ.mēſa
Meletam iubet eſſe cauus. te regia triſtem
formice frumēta ſcꝫ muſce diuitie
Plus mihi grana placent. q̄ꝫ tibi regis opes
pducit formice muſce.
Venatur mihi farra labor. tibi fercula furtum
fercula.formice dulcificat ſcꝫ regia cibaria.
Hec mihi pax mellit. toxicat illa timor
pura farina vtor.muſca.maculas q̄cunq̃ꝫ tangis
Mundo farre fruor. tu fedas omnia tactu.
p.qꝛ sᶜego formica oībꝫ tu muſca
Cum nulli noceam. cuilibet ipſa noces
formice.nō nocēdi exēplū muſce .vitalis optatio
Eſt mea parcendi ſpeculum. tua vita nocendi
accipio muſca ſpolia deglutiris
Sunt mea que carpo. tu niſi rapta voras.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

edas ſcꝫ tu eſca ſp̄ ego formica deficiam
Ut comedas viuis. comedo ne viuere ceſſem
formicā moleſtat muſcā expellit
Me nihil infeſtat. te fugit omnis homo
a q̄bꝫ accipit ab illo naturali inſtrumento
Unde petis vitam. rapitur tua vita palato
melliflua amaritudinem. ſtrēnue
Dulcia vina bibens. fel necis atre bibis.
interficit muſce fugata flatu.
Se necat ala tibi ventoſa victa flabello
mortē ſuſtineris .i. q̄ſi mortua
Aut mortem pateris. aut ſemiuiua iaces
vales eſtatis ꝑſeuerare.
Si potes eſtiui donis durare fauoris.
oīa alia ſcꝫ muſce.
Cetera ſi parcant non tibi parcit hyems
iocūda ſp̄ verbo vili vilia tribui
Dulcia pro dulci. pro turpi turpia reddi
ꝯſuetū illud inſtrumentū preparat.
Uerba ſolent. odium lingua fidemq́ꝫ parit.

Hic ponit documentū ꝙ ꝓpl's nō dꝫ vnū approbare ꝛ aliū vituꝑare ꝓpter laudes ꝓprias. Includitur etiā ꝙ hō debet tēꝑate viuere et non preſumptuoſe. Includitur etiā ꝙ honeſta allocutio honeſtam meretur reſponſionem. ꝛ allocutio peruerſa generat odiū. Iſtud declaratur nobis per formicam ꝛ muſcā. Quodam em̄ tp̄e muſca vituꝑauit formicam dicens ſe eſſe nobilem. formicā aūt ignobileꝫ. qꝛ formica eſſet tarda morans in cauernis terre. ipſa aūt muſca eſſet leuis potēs volare ꝑ alta. Etiā dixit ꝙ formica viueret de granis ꝛ biberet fecē ſugens potū ſuū ex limo terre. muſca aūt viueret de mēſa regia ꝛ biberet ex vaſis aureis. ꝛ ſic in multis alijs muſca vituꝑauit formicā. vt pꝫ in textu. His auditis rn̄dit formica muſce increpādo eā dicens. o muſca q̄uis ſic epularis. tn̄ nō es laude dig̃ q̄uis etiā te laudaſti. lꝫ illa q̄ dixiſti ſint vera. hēs tn̄ alios defectus maiores. ꝛ rn̄debo tibi ꝑ ordinē ad obiecta tua. Prio lꝫ moror ī cauernis t̄re. tn̄ ibi hēo vitā q̄etā. tu lꝫ ꝑ alta volas. cares tn̄ tua q̄ete et lꝫ etiā cōedis de mēſa regali. ꝛ ego de g̃nis campi tn̄ iſta modica mihi ſufficiūt ſꝫ tua mlt̄a nō ſufficiūt tibi. et ſic formica ad oīa rn̄debat vt pꝫ ī textu ¶ Moralr̄ ꝑ formicā pn̄t ītelligi hoīes boni ꝛ iuſti qui de laboribꝫ ꝓprijs viuūt ꝛ modico ꝯtentant. Per muſcā ītelligunt hoīes q̄ curias dn̄oꝝ ſequūtur. multa ſibi accumulātes iniuſte et volētes alijs p̄eſſe dicētes ſe nobiliores eē. ꝛ vituꝑantes paupes.

Quibꝫ paupes pn̄t rūdere meliꝰ ē modicū habere iuſte q̄ꝫ magnas diuitias iniuſte. Paupes em̄ de laboribꝫ viuūt ſobrie ⁊ caſte. ⁊ iuſta poſſidēt. auari em̄ ⁊ guloſi bona ſua interdum iniuſte acquirūt de quibus guloſe viuunt

tali aīali .i. crimine cogit̄

Eſpondere lupo de furti labe tenetur

ſcꝫ vulpē .ſ. lupꝰ .ſ. furtū .ſ. vulpes

Uulpes. eam vocat. hic petit. illa negat.

hoc aīal ſubtilitas.

Simeus eſt iudex. iudicis non errat acumen

.i. ſecretū cordis portat

Judicis archanum mentis in ore gerit

sꝫ ſimeꝰ cogitat deſideras dolus

Judicium fingit. poſcis quod poſcere fraus eſt.

petis fiduciā ſcꝫꝑliq̄ fidelitas.

Uiſqꝫ fidem de re. quam negat ipſa fides

vulpes rapinas lupū ꝯſuetudo

Tu bene furta negas. te vite purior vſus

excuſat diſcordiā ꝑpat odium

Liberat. hanc litem pax domat. ira cadet

vnitas deceptio ꝑductrix

Simplicitas veri fraus eſtqꝫ puerpera falſi

ꝯcors opera

Eſſe ſolent vite conſona verba ſue

malis opibꝫ inſtructi nō valēt .i. peccata

Sordibus imbuti nequiunt dimittere ſordes

decipere decipe deſiderat

Fallere (qui didicit) fallere ſemper amat

Hic ponit documentū q̄ homies ꝯſueti malefacere difficulter pn̄t cōſueta relinquere. q̄ꝛ ꝯſuetudo eſt altera natura. vnde ꝯtingit q̄ hō cōſuetus malefacere vix pt bn̄ facere. Quod declarat̄ nobis ꝑ vulpē ⁊ lupum. Quodā em̄ tpe lupus accuſabat vulpē de furto. et traxit vulpē in cām corā iudice qui erat ſimeꝰ. Simeus aūt diſcretus iudex dixit ad lupū. o lupe quare vulpi furtū imponis. certe credo q̄ vulpi iniuriā facias cū vulpes ſit iuſta ⁊ recta in oībꝫ ſuis factis ſine dolo ⁊ fraude. q̄re ammiror q̄ a vulpe q̄ris hāc rē quā vulpes tibi nō abſtraxit. Q̄ꝫ aūt vulpes ſit iuſta ⁊ rcā oñdit ſuꝰ modus viuendi honeſtꝰ Hoc aūt derſſorie dixit. q̄ꝛ vulpes minime ſimplices ſunt. Uñ ꝯcludit. q̄ q̄ ꝯſueti ſunt mala facere difficult̄ pn̄t illa relinq̄re ⁊ bn̄ facere. ſicut vulpes ꝯſuete ſunt fraudulēter viuere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

rapina raptor tale aĩal rogat
Reda viri predo murum muſtela precatur
indulgentiã miſereri s^e muſtele.
Da veniam debes parcere. parce mihi.
mundat .ſ.mure ab immũdicia
Ex caret hoſte domus. ꝙ abeſt a ſorde fatetur
s^e ſeruitiũ ſupplicat .i.parce
Eſſe meum pro me te rogat: ergo faue
miniſterio s^e muſtele operum.
Seruitio me redde tuo. mihi redde laborum
munera s^e ſalua
Premia. pro dono ſit mea vita mihi
s^e vir dr laboꝝ venia intentõi.
Ille refert. operum debetur gratia menti
labori acceptũ volũtas.
Non operi gratum mens bona reddit opus
actual'r .ſ.in aĩo
Nemo licet proſit niſi vult prodeſſe meretur
vtilis eſſe inimic⁹ nocere
Non prodeſſe poteſt hoſtis obeſſe volens
.ſ.viro vtilis eſſes intendebas
Cum mihi prodeſſes mihi non prodeſſe volebas
ſcȝ muribus s^e muſtela inimicus
Hoſtibus ipſa meis ⁊ meus hoſtis eras
.ſ.viro .ſ.mures interficiens s^e muſtele vtilis
Non mihi monſtra necans. ſed eras tibi prouida ſoli
valebas comedere
Sic panem poteras rodere ſola meum.
s^e tu muſtela s^e tue tributum.
Pane meo pinguis mihi da pinguedinis vſum
ſꝑ meis reddo mortẽ rea mori moriaris
Damnis penſo necem. digna perire peri
ornat opus animi .i.ſola intentio
Nil decorat factum niſi mentis ſola voluntas
ꝯſidero animi intentionem.
Non operis factum. ſed noto mentis opus

Hic autor ponit aliam fabulam. cuius documentum eſt. ꝙ nihil ornat opus aliquod quantum bona voluntas, et recta intentio. Includitur etiam. ꝙ non ſemper merces tribuenda eſt homini benefacienti, quia aliquis interdũ bñfacit alicui, tñ ille intendit no/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

cere ei. Iſtō declarat̄ fabuloſe ſic. q̄dā cm̄ tp̄e muſtela morabat̄ in
domo cuiuſdā viri oēs mures illiꝰ domus deuorans Cōtigit autē
muſtelā illā capi a viro illo. q̄ capta rogabat veniā dicēs O bōe vir
p̄ce mihi ꝛ da veniā mihi. qꝛ tota domꝰ tua p̄ me a muribꝫ libata ē
faue ḡ ꝛ redde mihi p̄mia laboris mei. ꝛ ſit mihi vita mea p̄ merce
de Cui vir ait. grā̄ꝝ actōes debent̄ mēti ꝛ nō opi. q̄ſi diceret. bona
opa dn̄t attēdi ex bona volūtate opantꝫ Vn̄ lꝫ q̄s bn̄fecerit alteri ſi
tn̄ n̄ intēdat n̄ meret̄ ex h̄. ſic lꝫ tu mihi pfuiſſes n̄ tn̄ intēdebas. q̄a
hoſtis mihi eras ꝛ etiā hoſtibꝫ meis. ſ. muribꝫ. q̄s n̄ itfeciſti cā mei
ſꝫ ſuīp̄iꝰ lucro vt. ſ. ſola meū poſſis rodere panē. vn̄ ꝛ tu ipinguata
es. redde ḡ tributū de pinguedie tua. ꝛ p̄ dānis mihi illatis mortem
habeb̄. Cōcludit̄ ḡ ꝙ ſola bona volūtas reddit opꝰ meritoriū ꝛ lau-
dabile. ꝛ n̄ ip̄m opꝰ Allegorice p̄ muſtelā pn̄t intelligi hypocrite
q̄ p̄pt̄ hūanā laudē faciūt mlta gn̄a bonoꝝ opeꝝ. vt appareāt boni ꝛ
iuſti in ↄſpcū hoīm. q̄ tandē in agone mortis ↄſtituti eterno igni cō
demnātur. lꝫ tūc excuſent ſe dicētes Nōne dn̄e opa bōa fecimꝰ Dn̄s
āt rn̄t eis. neſcio vos. qꝛ nō p̄pter me. ſꝫ p̄pter glām tp̄alē feciſtis illa.

ſimilari thauro inflat̄ s. rane.
Quari vult rana boui. tumet ergo. tumenti
iuuenis deſine in ↄpatōe ad bouē.
Flatus ait. ceſſa. pre boue tota nihil.
triſtat̄ magis inflat̄ increpat s. ranā.
Rana dolet: meliuſq; tumet. premit illa tumentem
ſupare nō valeb̄ ſupata rumpi
Vincere nō poteris. victa crepare potes
tercia vice s. ranā infeſtat inflatio inflatōis.
Tercius iratam vexat tumor. illa tumoris.
rūpit ranā iteſtina effluunt
Copia findit eam. viſcera rupta patent
.i. cum ſup̄iore inferior litigare poſtponat .i. ſeip̄m
Cum maiore minor contendere deſinat. et ſe
v̄tutes moderet.
Conſulat. vt vires temperet ipſe ſuas.

¶ Hic au. po. alia fa. cuiꝰ documentū ē. ꝙ minor nō dꝫ ſe ↄp̄are ma-
iori qꝛ ↄp̄atōes ſunt odioſe. Cōcluditur etiā ꝙ ſup̄bia paup̄m ē mlt̄
tū vitup̄anda Iſtō declaratur fabuloſe ſic. q̄dā ei tp̄e rana ex palu-
de egreſſa vidit mḡnū bouē i paſcuis. cui volēs eē ſilis icepit ſuffla-
re dicēs filijs ſuis. iſpicite me an ſim eq̄l' boui. Qui dixerūt. neq̄q̄
qꝛ reſpcū bouis nihil es Et tūc rana ſc̄do magis iflauit ſe dicēs. q̄o
mō vob̄ videtur. At illi dixerūt. tu nullo mō potes eē boui eq̄l'. ſed

potius crepares p medium. Vñ rana irata tercio inflauit se adeo crepuit per medium

intẽdens rapine ſentis
Sollicitus prede currit leo. ſpina leonem
ledit offendit s leonis infixa
Vulnerat. offendit in pede merſa pedem
pauſa agilitas improuiſa caſum.
Fit mora de curſu. leuitas improuida lapſum
frequenter offenſo .ſ. quattuor.
Sepe facit. leſo ſtat pede turba pedum.
s leonẽ permittit leſio .i. putredinẽ conqueritur.
Vix egrum ſinit ire dolor. ſaniemq; fatetur
leſio oſtẽdit .i. plage leſura.
Vulnus idem loquitur. vulneris ipſe dolor
p quã vulnerauit euẽtus medelã dat s miſeris
Cum leſit miſeros fortuna. medetur eiſdem
.i. ergo quare curatorẽ vulnus
Hinc eſt cur medicum cura leonis habet
p quia opilionẽ inuenit
Nam leo paſtorem reperit. paſtorq; leoni
p cibo prebet agnũ ſpernit ſcilicet leo .ſ. agnum
Pro dape tendit ouem. reſpuit ille dapem
ſcilicet leo vulnus extẽſo oſtẽdit ſcilicet paſtorem
Supplicat. et plagam tenſo pede monſtrat. et illum
rogat auxiliũ opilio plagas leuit ſpintre
Orat opem. paſtor vulnera ſoluit acu
recedit cũ putredine .ſ. ſpina ſcilicet extraneus leſionis
Exit cum ſanie dolor et res cauſa doloris.
ſcilicet leo ſanantẽ .ſ. pertingẽdo ſcilicet paſtoris
Hic blando medicam circuit ore manum.
ſanus recedit beneficij memorias retinet
Soſpes abit. meritiq; notas in corde ſigillat
duratõe temporis obliuiſci .i. bñficiũ illatũ nõ poteſt
Tempore deleri gratia firma nequit
poſt hoc retia incidit vrbis rhome capture.
Hinc leo vincla ſubit. rhomane gloria prede
ſcilicet leonẽ tenet aſſociatur leo beſtijs feris
Hunc habet. et multis additur ille feris.
mortis occaſionẽ opilionis delicto dedit
Ecce necis cauſam paſtoris culpa propinat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

includit̄ .i. in medio aĩaliũ cibus leonibus
Clauditur in medijs. et datur eſca feris
paſtorē leo ɔgnoſcit accidit paſtorē paſtor s. paſtori.
Hunc fera preſentit. petit hunc. timet ille timenti
paſtori leo applaudit s. paſtor recedit anxietas.
Huic fera blanditur. ſperat. abitqꝫ timor
crudelitatis s. leo leo applaudit
Nil feritatis habens. ludit fera. cauda reſultat.
leo mãſuetus fit nõ oñdit crudelē beſtiam.
Dum fera manſueſcit ſe negat eſſe feram.
s. paſtorē ſeruat reddit cũ beneficio ſibi factãm
Hunc tenet. hunc lingit. penſatqꝫ ſalute ſalutem.
ꝓmittit plagas s. vulnera.
Nulla ſinit fieri vulnera. nulla facit
.i. rhomani mirant̄ paſtori fere.
Rhoma ſtupet. parciſqꝫ viro. parcitqꝫ leoni
s. leo reuertit̄ nemora reuertit̄ paſtor .i. in domũ ſuã
Hic redit in ſiluas. et redit ille domum
beneficiũ obliuiſci lõgeuitas
Non debet meritum turpis delere vetuſtas.
.i. recepti recordãtes hoĩes beneficij
Accepti memores nos decet eſſe boni.

Hic au. po. aliã fa. cuiꝰ documētũ ē. ꝙ tpis lõgeuitas nõ dꝫ delere bñficiũ acceptũ. ſꝫ oĩ tpe q̄ bñficiũ accipit tenetur eē memor illiꝰ Juxta dcm̄ Senece dicētis in libro de bñficijs Obliuiſci bñficij accepti ē aĩmi malignãtis Jſtō declaratur nob ꝑ quēdã opilionē ꝛ leonē Quodã ei tpe leo p̄de cupidꝰ ꝑcurrēs ſiluã ꝑ loca ſpinoſa pedē ſuũ in ſpinis adeo vulnerauit. ꝙ vlteriꝰ ꝓcedere ñ potuit Leo ꝗ̄ ſic vulneratꝰ huc ꝛ illuc circũiens remediũ ſui doloris q̄ſiuit. tādē āt quēdã vidit ouiũ poſtorē curã ſui gregis i vicino nemore agētē. hũc leo aggrediēs medelã ab ip̄o ſperãs pedē ſibi porrexit Paſtor āt ɔgnita doloris cã pedē app̄hēdēs ſpinã cũ ſanie extraxit Leo ꝗ̄ ſic curatꝰ g̃tes q̄s natura ɔceſſit ſubmiſſo capite ꝛ amicabili ſue cauda blãditōe medico ſuo dedit ꝛ ſic paſtorē valefaciēs receſſit. ſꝫ acceptũ beneficium in corde ſuo retinuit. Cõtigit aũt poſtea ꝙ iſte leo fuit captus a rhomanis. ꝛ incluſus in quodã caſtello cum multis alijs feris ꝛ leonibus. in quod et malefactores a feris deuorandi intrudebantur. Porro contigit ꝙ idem paſtor coram rege ſuper quodã crimine accuſaretur. qui iudicio regis in locum dannatorum miſſus eſt a leonibus deuorandus. Leo autem medicũ ſuũ ɔgnoſcens digno q̄ potuit veneratur obſeq̄o alioſqꝫ leones i ipꝫ ſeuire volētes

coercuit. ⁊ ſic paſtorē illū a dētib⁹ leonū ⁊ ferarꝫ defendit Qđ videntes rhomani mirabant̃ valde. vñ ãmiratõe ⁊ pietate ꝯmoti ãbos ſcꝫ leonē ⁊ paſtorē dimiſerūt. q̄ fcõ leo redit ad ſiluã ⁊ paſtor ad domū ſuã Cõcludit̃ ergo ꝙ ſi̱ bonū ē bñfacere ⁊ bñficij remiſci. qꝛ mutuis bñficijs creſcit amicicia. ⁊ mutuis maleficijs diſcordia creſcit Notãdū etiã. ꝙ ſm q̄ſdã pñs text⁹ nõ intēdit fabulã. ſꝫ veraꝫ hyſtoriã. qꝛ hic nihil ponit̃ qđ ĩcludat ĩpoſſibilitatē credēdi. Vñ dicūt q̄dã iſtã hyſtoriã reperiri cronicis rhomanoꝝ.

rodit pafcuã aſpicit equū ars medicinal̃
Rodet equus pratum. videt hunc leo. cura leonem
ꝯmouet cibus
Hec mouet. vt fiat eſca leonis equus
s. leo ſalue vtor medicine.
Inquit equo. mi frater aue. fruor arte medendi
ſocius s. equo annuit
Et comes ⁊ medicus ſum tibi. fauet equus
ꝑcipit dolos deceptõi cū dolo obuiat
Sentit equus fraudes. ⁊ fraudi fraude reſiſtit
.i. in aĩo cogitãs dolos dixit
Mente prius texens retia fraudis ait
inq̄ſitus optatus s. leonē ꝑſentat.
Queſitus placiduſq̀ venis. te temporis offert
oportunitas rogat s. equo .i. ſpina leſus
Gratia. te rogitat pes mihi ſente grauis
s. leo annuit appropinq̄t demiſſo capite pedem.
Hic fauet. inſtat equo. ſubmiſſo vertice. calcem
incuſſit extinguit .i. vitã.
Imprimit. ⁊ ſopit membra leonis equus
receſſit illa extaſis poteſt redire.
Vix fugit ille ſopor. vix audet vita reuerti
s. ſua erigēs ſuſpicit .i. equus receſſit
Vix leo colla mouens reſpicit. hoſtis abeſt
inculpat s. iuſte ꝑ fraude s. ꝯdignã.
Sic leo ſe damnat. patior pro crimine penam
ꝑ qꝛ finxi modū amicicie inimic⁹
Nam geſſi ſpeciem pacis. ⁊ hoſtis eram
tu hõ ꝯfitearis
Quod non es non eſſe velis. quod es eſſe fateris
s. aliq̄s .ſ. ſcđm ꝟitatē nõ fatet̃
Eſt male quod non eſt. qui negat eſſe quod eſt.

Hic au. po. aliã fa. cui⁹ documētū ē. ꝙ null⁹ dꝫ ſe fingere talē q̄lꝭ nõ ē, nec ſil'r dꝫ ſe negare talē qual' ē. Includit̃ etiã ꝙ bñ loq̄ns ⁊ ma

lū intendēs ſepe ſuffert malū qđ intēdebat. Iſtđ oñdit nob ꝑ leonē et equū. Q̄dā em̄ tꝑe ſtetit equꝰ in paſcuis. ⁊ ecce leo ꝓde cupidꝰ ex improuiſo ſuꝑueit. quē vt vidit equꝰ graui metu ꝯplexus ē. ⁊ ait intra ſe. Anguſtie mihi vndiqȝ. q̄ fugiendū ſit ignoro. leoni em̄ reſiſtere tutū nō eſt. tergū etiā ꝓbere viciū ē. Sed cogitās leonē eē piū ⁊ miſericordē ſimulato lāguore ⁊ hinnire cepit claudicās in poſteriori pede. qđ vt vidit leo equū acceſſit ⁊ medicū ſe finxit. Qđ audiēs equꝰ leonē ſe diu inq̄ſiuiſſe dixit. ⁊ iā oportuno tꝑe aduciſſe. dextrū ſibi oñdēs pedē poſteriorē in q̄ ſpinā ſe hr̄e dixit Leone aūt appropinquāte vt doloris cām inq̄reret eleuato pede ꝯcuſſit frontē eiꝰ calce ſigillādo adeo ꝙ ad terrā ſemiuiuꝰ cecidit. ⁊ leone ſic ꝓſtrato equꝰ velociter aufugit. Leo ꝟo ſic extinctus cū poſt longā morā caput ſuū vix erexiſſet. ⁊ circūſpiciēs equū nō vidiſſet. ait intra ſe. merito hec patior. q2 mētiebar me eē amicū cū tn̄ inimicꝰ eēm. Caueat ḡ ſibi q̄ſqȝ ne alteri oñdat ꝟbo vl' facto qđ corde nō intēdat. nec oñdat ſe amicū cū ſit inimicꝰ ne ſibi ꝯtigat ſicut leoni ꝯtigit ¶ Moraliter nullus dȝ ꝑuerſis miſereri. nec iniquos fouere. q2 quāto plus fouentur tāto nociuiores efficiuntur

gloria. .i. ornamētis exaltat ſe.
Audet equus phaleris. freno ſellaqȝ ſuperbit.
ꝓ certo ornat ornamēta
Iſta quidem veſtit aureus arma color.
obuiat aſinus platea coartat
Obſtat aſellus equo. vicus premit artus aſellum
.i. agguāt pōdus .i. pullus
Vexat onus. tardat natus. eundo labor
sᶜ equo īpediuit equus ꝓclamat.
Qꝛ ſibi clauſit iter ſonipes inclamat aſellum.
.i. obuias .i. tu miſer aſine
Occurris domino vilis aſelle tuo
sᶜ aſino .i. grām delicto ſuꝑbie
Vix tibi do veniam de tanto crimine faſtus
prebēda eſſet eſſet sᶜ ego equus
Cui via danda foret libera dignus eram
.i. tacet sᶜ aſinus ſe. ex verecūdia tacēdo
Subticet ille timens. mutuſqȝ pudore ſilendo
ſecurior nō aduertit
Tutior. ⁊ ſurda preterit aure minas
magna dignitas decreſcit ꝓ qñ ſuꝑare ꝓ̄ſumat.
Summus honor declinat equi. dum vincere temptet
ſuꝑatur inteſtina fracta nō ꝑmittunt.
Vincitur. ⁊ curſum viſcera rupta negant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

s' equus ornamētis ſpoliat deaurato
Priuatur phaleris. freno priuatur honeſto
s' equū vexat ↄtinue currus oneroſus
Nunc premit aſſidue reda cruenta iugo
poſt dorſum aſperat ledit .i. humerum
Hinc tergum macies acuit. labor vlcerat armum
s' equū in deriſionē groſſus.
Nunc videt. inq; iocos audet aſellus iners
o ſtulte ſplendēs .i. aureū capiſtrum.
Dic ſodes vbi ſella nitens. vbi nobile frenum
.i. q̄re .i. iſta macilētia receſſit ſplendor
Cur eſt hec macies. cur fugit ille nitor
iſta miſeria pompa receſſit.
Cur manet hic gemitus. cur illa ſuperbia fugit.
.i. humiliat ſupbos ſtatus.
Vindicat elatos digna ruina gradus
.i. q̄ſcere .i. ptās .i. dignitas .i. pulcritudo .i. annoſitas
Stare diu nec vis nec honor nec forma nec etas
in orbe magis s' p̄dicta
Sufficit. in mundo plus tamen iſta placent
.i. lōgo tpe id ē pauper
Viue diu. ſed viue miſer. ſocioſq; minores
ſuſtinere gaudiū tua miſeria s' aſino
Diſce pati. riſum dat tua vita mihi
.i. trāſitoriis fidē adhibe id eſt potentia
Pennatis nec crede bonis. te nulla poteſtas
ↄtra paupes iacet paup fieri vales.
In miſeros armet. tu miſer eſſe potes

¶ Hic au. po. aliā fa. cui⁹ documentū eſt. q̄ nemo dʒ deſpicere pau
peres. q̄ꝛ fortuna p̄t mutari. q̄ em̄ nūc ē paup p̄t eē diues Includit
etiā q̄ null⁹ dʒ ſupbire ꝓpt abūdātiā bonoꝝ tpaliū. breui em̄ hora
ill' p̄uari p̄t Iſtō inuitur nob̄ fabuloſe p aſinū ꝛ equū. q̄dā em̄ tpe
q̄dā aſin⁹ vil' ꝛ tard⁹ ḡuc portās on⁹ i dorſo obuiauit cuidā eq̄ nobi
li ꝛ phalerato ornamētis deauratis i q̄dā vico ſtricto adeo q̄ aſin⁹
vix poterat eq̄ cedere. vn̄ equ⁹ idigt⁹ cepit exp̄brare aſinū ſic dicēs.
O miſer aſine quō audes obuiare mihi dn̄o tuo. cū dēres mihi ce
dere Aſin⁹ āt timēs ꝛ vecūdus receſſit Poſtea āt ↄtigit illū equū
ad q̄ddā torneamētū ire. in q̄ dū fortit curreret rūpebat viſcera ſua
q̄re āplius dn̄o ſuo vtil' nō erat. ꝛ iō vēdidit ipm cuidā carrucario

ad trahēdū bigas. vñ ⁊ equ9 ille iugo macerat9 oēm pſtinū decorez amiſit. Porro accidit q̄ ꝑdcūs aſin9 huic eq̄ bigā trahēti obuiaret. quē vt vidit aſin9 derídebat ⁊ ipm dicēs. O care frat dic mihi vbi iā ē tua pulchra ſella. vbi tuū frenū deauratū. vbi mō ē tua gl'a q̄ ſupbi ebas De iurcei iſta pateris. q2 tpe pſpo nimia iflat9 eras ſupbia. q̄ re iuſta ruina vindicat viles gradus ſupbie ⁊ pōpoſitatis.

.i. aīalia q̄drupedia bellāt .i. volatilib9 palma vacillat
Quadrupedes pugnant. auibus victoria nutat.
Mixta timore turbat .i. tā aues q̄z quadrupedes
Spes onerata metu vexat vtrūq3 gregem
deſerit volucres ſc3 veſptilio
Linquit aues que ſumit auis de veſpere nomen
nō verek aduerſi tentoria accedere exercitus
Nec timet oppoſiti caſtra ſubire chori
ꝯfortat ſ. alias fortitudo ꝯplet
Armat aues aquile virtus. et viribus implet
monitōe timet .i. q̄drupedes timore
Et monitu torpet altera turba metu
circūdat volucres plumis palma
Amplexatur aues plumis victoria letis
p̄ laude damnū recipit ſc3 veſptilio
Pro titulo penam tranſfuga ſumit auis
denudata p̄ pennis plagas accidit.
Vellere nuda ſuo pro plumis vulnera ſumit
id ē mādatū recipit id ē nocturno tpe
Edictumq3 ſubit. vt niſi nocte volet
id ē nō pbus incola p̄ponit amicis inimicum
Non bonus eſt ciuis. qui prefert ciuibus hoſtem
id eſt cōmode nullus homo id ē dñis ſ. ꝯtrarijs
Utiliter ſeruit nemo duobus heris

Hic au. po. aliā fa. cui9 documentū ē. q̄ bon9 ciuis nō d3 extrāeos ſuis pferre vicinis. q2 ſepe cōtingit hoīes alienis adherētes ⁊ ſuos deſerētes dāna pati ⁊ pi̇cula Includik etiā q̄ valde difficile ē ſuire duob9 dñis ꝯtrarijs iuxta illō euangelij Nemo pt duob9 dñis ſui re Iſtud declarak nobis fabuloſe ſic. q2 q̄dā tpe aīalia q̄drupedia ⁊ volatilia ſup dignitate ſua diſceptātes bellū ſibi mutuo idixerūt Cūq3 aliq̄3diu bellatū eſſet īcepit exerſit9 auiū timere. qd vidēs veſ ptilio caſtra aduerſa petijt ſua deſerēdo Hoc vidēs aq̄la rex auiuz exercitū ſuū ꝯfortauit adeo q̄ aues tādē victoriā obtinuerūt. Bel lo aūt ſedato veſptilio de pfidia ſua fuit coram rege accuſata. vñ ⁊ ſententia ꝯtra eā lata eſt q̄ pennis ſuis ſpoliek. ⁊ i perpetuū a conſor tio beſtiaz ⁊ volatiliū ſequeſtrek. ⁊ q̄ nūq3 niſi nocturna tpe vola

ret Allegorice ꝑ volatilia boni āgeli intelligi pn̄t.ꝑ beſtias mali
āgeli.qꝛ boi āgeli obtinuerūt victoriā i celo mal' eiectis ¶Moral'r
hec fa.tāgit ꝓfidos ꝛ leues hoies q̄ veſpertilioni ſimulantur vtrāq̨
partem ſectando

ꝑ qn̄ talia auis s' in arbore exercet delectabile
Um philomena ſedet. ſtudium mouet oris amictum.
ſibiipſi .i.pullis placida eſſe.
Sic ſibi ſic nido viſa placere ſuo
.i.inuadit tal' auis .i.pullos ꝓ pullis .ſ.philomena
Impetit accipiter nidum.pro pignore mater
.i.rogat .ſ.accipit' dt .i.q̄ꝑ p̄ces cantū diligo
Supplicat.alter ait.plus prece carmen amo
rogatu munere ſuaui placare melodia
Non prece nec precio.ſed dulci flectere cantu.
accipitrē accipit' ſuaui' philomena
Me potes.ille tacet.dulcius illa canit
corde ſuſpirat q̄uis cātet s' philomene
Mente gemit.licet ore canat.cor eius anhelat
dulce fluit .i.carmen
Cuius mellifluum manat ab ore melos
crudelis dt accipit' feret .i.cantus
Impia fatur auis.ſordet modus ille canorus.
lacerat pullos ſcȝ philomena
Et laniat natos matre vidente ſua.
philomena lāguet mori valet
Mater obit nec obire poteſt.ſic viuit vt ipſam
vindicet .i.mortē morte peſtis.
Uincat vita necem.plus nece cladis habens
philomene .i.pulli s' ſuum
Cor matris patitur.plus nati corpore corpus.
lacerat philomena ꝑforat gladio triſticia
Rodit auis roſtro.cor fodit enſe dolor
inq̄rit .i.crimen .i.dolis
Ueſtigat ſua pena ſcelus.nam fraudibus vſo
auiū captore .i.doloſam limus illaq̄at .ſ.accipitrē
Aucupe fraudoſam viſcus ineſcat auem
.i.termio finiri demeret s' hois
Fine malo claudi mala vita meretur iniqui.
s' arte s' hō innocētes timet dolo decipi
Qua capit inſontes.ſe dolet arte capi.

Hic ponit documētū ꝙ hoīes ꝑuerſe viuētes ſepe mala morte moriunt̄. ⁊ vt in plimū talis ē finis hoim q̄lis corꝫ vita fuit. Qđ đclarat̄ nobis ꝑ philomenā ⁊ accipitrē. q̄dā enī tp̄e philomena ſedēs in arbore dulciter cātauit ad ꝯplacēdū ſibiipſi ⁊ pull' ſuis. qđ videns accipiter inuaſit pullos philomene. vn̄ ipſa rogauit humil'r accipitrē vt pull' ſuis ꝑceret. Cui accipiter rn̄t. nec p̄ce nec p̄cio me flectere poteris ſ; tm̄ dulci cātu. q̄ audito philomena dulciter cātare īcepit mēte tn̄ dolebat. Accipit̄ āt n̄ ꝯtēt9 de cātu eᷤ dixit. cāt9 tu9 ſordet ī auribꝫ meis. ⁊ mox pullos philomene lacerauit ipā vidēte. Poſtea auceps iſtū accipitrē cepit ⁊ ſibi dignā ꝑ đlicto reddidit penā Moral'r ꝑ philomenā ītelligūt̄ boni viri. ꝑ accipitrē xo mali ⁊ ꝑuerſi q̄ ſepe bonos īuadūt ipos tribulādo. tādē veit auceps. i. diabol9 q̄ laq̄is ſuis hoīes malos capit ⁊ ſecū ad eterna ducit ſupplicia

locupletat rapina .i. vitā delicatā
Itat preda lupum ducit lupus ocia longa
.i. de cibo odit sᶜ xba ꝓfert
Facta cibo. vulpes inuidet. iſta mouet
sᶜ o lupe ſalue .i. q̄re .i. tā lōgo tp̄e
Frater aue. miro cur tanto tempore mecum
nō poſſum .i. immemor
Non fueris. nequeo non memor eſſe lupi.
sᶜ lup9 đt ſtudeat ſollicitudo rogare
Ille refert. pro me vigilet tua cura precari
.i. deos nō deſinas .i. cadat
Numina non ceſſes. ne me vita ruat
deceptōe p̄intēta ad me deceptōem
Fraude tamen munita venis. falſumq; venenum
dulcedine portas. triſticia abūdantia cibariorꝫ.
Melle geris. dolor eſt copia noſtri cibi
elicere queris intendis
Extorquere paras aliquid. furtumq; minaris
ꝯtemnit cibꝫ crapulā.
Sed mea furtiuam reſpuit eſca gulam
ꝯtēpta reuertit̄ ꝯtēptā pūgit triſticia fraude
Spreta redit. ſpretam ſtimulat dolor apta dolore
deceptio ſeq̄t̄ ouiū tendit vulpes paſtorem
Fraus ſubit. ad pecorum trāſmeat illa ducem
paſtorē alloq̄tur amicicia dei
Hunc mouet his verbis tua gratia numinis inſtar

dek vulpi ꝓ qꝛ tradit diligētia.paſtoꝛi
Sit mihi nanqꝫ lupum dat mea cura tibi.
inimicū īterfice ſecuro latet lupꝰ ſpelūca
Hoſtem perde tuum.tuto iacet hoſtis in antro
paſtoꝛ ꝯſentit.foueā.intrat.vir interficit.gladio.
Uir fauet.antra petit.hic iacet enſe lupum.
vulpes deuorat diuitias viget
Iſta lupi conſumit opes.ſed floꝛet ad hoꝛam
ipſius vulpis nociua rethe capta ſuſpirat
Uita nocens.vulpes caſſe retenta gemit
dānū ītuli obeſt vulpi incuſaſſe lupo
Cur nocui:nocet ecce mihi nocuiſſe nociuo
merito moꝛioꝛ interfectꝰ fuit fraude
Iure cado.cuius decidit arte lupus
rapinis tēpalē accipit ſe hō inſudās
Uiuere de rapto vitam rapit.inuidus inſtans.
hoīs nocumētis ſe ꝓpꝛia cadit
Alterius damnis in ſua damna ruit

Hic ponit documentum ꝙ homīes viuentes de rapina ſepe de vita tolluntᷓ añ tēps. Qđ nob̄ declaratᷓ ꝑ lupū ꝛ vulpē Quodā eniꝫ tēpe fuit quidā lupꝰ ꝗ multas p̄das in ſno antro ꝯgreganit ꝓpter qđ duxit longā vitā ocioſam. Contigit aūt ꝙ q̄dam vulpes famelica pꝛedis lupi ſaturari cupiēs ad lupū cucurrit ſub amoꝛis ſpecie ipſꝫ ſalutādo dicēs. O frater mi lupe ſalue.ego multū miroꝛ ꝙ in tāto tēpe nō veniſti ad me/ego tāti amoꝛis incēdio te diligo ꝙ tui obli/ uiſci neq̄o. Cui lupꝰ rñdebat.o vulpes ꝯſtanter ꝯfido ꝙ tu habes curā de me ꝛ q̄tidie ītercedis ꝓ me ad ipos deos.vt vita lōga mihi cōcedatᷓ.ꝛ licet ita ſit tñ doloſe ad me venis cupiēs aliq̄d habere de p̄ dis meis. Uulpes ergo a lupo ſic ſpꝛeta cogitauit aliā fraudeꝫ per quā poſſet aliq̄d acq̄rere de p̄dis lupi.q̄re currēs ad paſtoꝛē ouiuꝫ vulpes dixit ei ꝙ ſciret lupū incluſum in quodā antro.ꝛ paſtoꝛe ſic inſtructo acceſſit paſtoꝛ ad antꝝ ꝛ lupū interfecit.ꝗ interfecto vul pes oēs p̄das lupi deuoꝛabat. Cōtigit āt poſtea ꝙ iſta vulpes cap/ ta fuit a venatoꝛibꝫ.ꝗ capta pꝛotulit hec verba.vere qꝛ noculi lupō hec merito patioꝛ. Allegoꝛice per lupū intelligūtur potentes et diuites huiꝰ ſeculi Per vulpē ꝟo intelliguntᷓ inuidi ꝗ alijs inuidēt ꝛ ad alioꝝ damna laboꝛāt.quos diabolus rapiēs ad tartara ducit. et tūc recognoſcūt ſe male egiſſe

aq̄ fontalis eq̄lis magna ſitis
Ons nitet argento ſimilis.ſitis arida ceruum.

torq bibit fontis videt .ſ.fontilibus
Hūc rapit. haurit aquas. ſe ſpeculatur aquis
ceruū letificat mitigat cornuoſe capitio.
Hunc beat. hunc mulcet ramoſe gloria frontis
ceruū ꝯprimit macrū crus
Hunc premit hunc ledit tibia macra pedum.
ſcȝ veltres ſonat ceruꝰ .ſ.ceruo
Ecce canes. tonat ira canum. timet ille timenti
receſſus vilipēſi rogat auxilium.
Fit fuga culpati cruris adorat opem
nemoris dēſos dumos in dumis tēto tardatur
Silue luſtra ſubit. cornu retinente moratur
effugere captū.ſ.ceruū nō ſinunt.
Currere ſic raptum cornua longa vetant
dilipēdere ꝯueniēs eſt diligere noceat inconueniens
Spernere quod proſit ⁊ amare quod obſit ineptum eſt.
ꝓficuū eſt vilipēdimus diligimꝰ contrariatur
Quod prodeſt fugimus. ⁊ quod amamus obeſt

Hic po. docmētū ꝙ ꝗlibet caueat vituꝑare qđ ſibi ꝓficuū ē. ⁊ laudare qđ nociuū. qđ declaratᷣ nob̄ fabuloſe ſic. Quodā ei tꝑe ceruꝰ ꝗdā ſitiēs ſtabat ad fontē quēdā ⁊ bibebat. q̄ ꝗdē fons qꝛ clarꝰ erat et ꝑſpicuꝰ recepit ꝗdāmō imaginē ceruí. ⁊ ſic ille ceruꝰ ꝓſpexit omīa mēbra ſui corꝑis. ⁊ añ omīa ꝓſpexit ſuū caput hn̄s longa ⁊ ramoſa cornua. ex quoꝝ pulcritudīe nimiū gaudebat ⁊ delectabatᷣ. ſed de cruribꝫ macris multū doluit ⁊ ip̄a nimiū vituꝑauit. Contigit aūt ceruo ꝙ venerūt canes q̄ venabantᷣ ⁊ agitabāt illū ceruū. q̄s vidēs ceruꝰ celeriter aufugit implorās auxiliū a ſuis macris cruribꝫ q̄ prius vituꝑauit. ⁊ cucurrit ad nemora. in quoꝝ ramis frōdoſis cu m ſuis cornibꝫ detinebatᷣ. q̄re venatores ip̄ꝫ inſequētes apprehēdebāt Cōcluditᷣ ḡ ꝙ nullꝰ ſapiēs dꝫ vituꝑare qđ ſibi ſalubre ē nec laudare qđ nociuū Allegorice ꝑ ceruū intelligimꝰ ſuꝑbū. q̄ plus delectatur in ſuis cornibꝫ. i. diuitijs ⁊ honoribꝫ. q̄ȝ in ſuis macris cruribꝫ id ē q̄ȝ in huilitate ſp̄us ⁊ amore. q̄ faciūt hoīem percurrere viā mādatoꝝ dei. ſꝫ cū venerit hō ad extremitatē vite detinebitᷣ ꝑ ſua cornua ⁊ apphēdetᷣ a canibꝫ. i. a demoibꝫ. ⁊ ad penas trahetᷣ īfernales

qū ſeinuicē feminam a dilecto
Um vir ⁊ vxor amant. vxorem priuat amato
.i. mors mulierē ſeꝑat a dilectōe mariti
Parca viro. nec eam priuat amore viri.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

mariti adherēs ſepulchꝝ ꝓ marito moleſtat
Coniugis amplectens tumulum pro coniuge vexat
maxillas lachrimis os lachrimator
Ungue genas. oculos fletibus. ora ſono
mulierē triſticia nō pt feia a tumulū repelli
Hanc iuuat ipſe dolor. nequit hec de ſede reuelli
tēpeſtate aeris obſcuritate rogacōe minatōibꝫ
Grandine ſeu tenebris. ſeu prece. ſiue minis
maleficū ad mortē patibulū ſᶜ furem
Ecce reum damnat iudex. crux horrida punit:
patibulo .i. in nocte miles q̄dam
In cruce cuſtodit tempore noctis eques
miles ſiti hꝫ ſepulchꝝ militē mulieris .ſ. reſplēdens
Hic ſitit. ad tumulum venit hunc ⁊ clamor ⁊ ignis
rogat ſcꝫ hauſtū mulier miles.
Orat aque munus. hec dat. ⁊ ille bibit
ſitibūdū du cibꝰ ad mulierē excitare
Egrum nectareis audet cor iungere verbis
militē inſtigat anxietas. ſ. dn̄i ſui cuſtodia furis
Hunc vocat ad p̄mum cura timoris opus
ſᶜ miles blādos affatꝰ inſerit doloroſo
Sed redit. ⁊ dulces monitus inſtillat amaro
mulieris deuicta itrat iteriora ſcꝫ mulieris ad militē.
Cordi. victa ſubit clauſtra doloris amor
miles timēs remoueri patibulū
Uir metuens furem tolli ſuſpendia furis
aſperit mulierē ſcꝫ carnali accedit
Uiſit. ſic viduam tractus amore petit
mulierē ſcꝫ oſculādo actū venereū exercet
Hanc ligat amplexu. fructum quoqꝫ carpit amoris
miles maleficū patibulum
Hic redit ad furem. ſed loca fure carent
miles triſtat hac q̄rela hec triſticia ꝯpūgit mulierē
Hic dolet hoc queſtu. dolor hic inſtigat amicam
.i. male cuſtodito ſcꝫ dn̄i mei anguſtor
Non bene ſeruato fure timore premor
militi cuſtodiendū ſᶜ militē rigor regalis iuſticie
Rex mihi ſeruandum dederat. me regius enſis
ꝯturbat puſillaminū militē cogit pauor
Terret. ⁊ excordem me iubet eſſe timor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

mulier repperi grãm inueniat aſtuciam
Hec ait. inueni ſpem que mihi ſuſcitat artem
.ſ. defunctus in patibulo ſuſpẽſionẽ.
Vir meus implebit in cruce furis onus
mulier defuncti tũbã apit ꝓ malefico ad patibulũ ligat
Ipſa viri buſtum reſerat. pro viro cathenat
mulier. defunctũ funẽ alligat marito
Ipſa virum. reſtem ſubligat ipſa viro
defuncto de iure ſuccendit miles ſuccẽdit dilectõi
Huic merito ſuccumbit eques. ſuccumbit amori
ſcʒ militis ambos matrimonialis copula
Illa nouo ligat hos firmus amore thorus
punit .ſ. militẽ timore ſuſpẽſione .ſ. viꝝ defunctũ
Sola premit viuoſqȝ metu: penaqȝ ſepultos
mulier mulieris terminat
Femina femineum nihil bene finit opus

Hic po. documẽtũ ꝙ hoïes adhibẽdo nimiã fiduciã mlr̃ierib ſepe defraudãꝛ tã ĩ morte ꝗ̃ ĩ vita Qḋ declaraꝛ fabuloſe ſic Quodã tpe vir qdã exutꝰ humanꝭ reb traditꝰ ẽ ſepulture. cuiꝰ vxor ſupſtes eiꝰ ſepulchꝝ ſepe viſitauit ꝛ lachrimas ac gemitꝰ vehemẽꝛ effudit ꝛ q̃ſi ſꝑ mãſit apud ſepulchꝝ: codẽ ꝗ̃ tpe qdã ĩ furto dep̃hẽſus ſuſpẽſus ẽ. Erat ãt dãnatoꝝ cuidã militi cura ꝯmiſſa. ꝗ eos cuſtodiret ne de patibulo tollerẽꝛ ꝛ ſepelirẽꝛ. Cõtigit ꝗ̃ hũc militẽ q̃dã nocte magna ſiti cruciari ꝛ ip̃e vndiqȝ circũſpiciẽs clãore mulieꝛ ꝑcepto ad eã feſtinauit. ꝛ humiliter rogabat mulierẽ ꝓ potu: qḋ cũ mulier feciſſet reuerſus ẽ ad dãnatoꝝ cuſtodiã. ſequẽti ꝯ̃o nocte p̃fatꝰ miles redijt ad p̃dcãm mlr̃ierẽ ꝛ iteꝝ potũ poſtulauit. bñtes ꝗ̃ miles ꝛ mlr̃ier dulcia colloq̃a adinuicẽ ceperũt ardere amore nimio. ſʒ tãdẽ milite reuertẽte ad patibulũ fur clã ſublatꝰ ẽ ꝑ amicos ꝛ ſepultꝰ ꝯtra legẽ patrie. q̃re mlt̃ũ doluit. timẽs culpã furꝭ ĩ caput ꝓpriũ redũdare. Redijt ꝗ̃ iteꝝ ad mulierẽ triſtis ꝛ gemẽs expones h̃ fcm̃ mlr̃ieri. mlr̃ier ꝯ̃o abſqȝ lõga deliberatõe optimũ dedit ꝯſiliũ. ſ. ꝙ vir ſuꝰ ſepultꝰ deberet extrahi de ſepulcro ꝛ ſuꝑplere locũ ĩ patibulo Ipa ꝗ̃ mlr̃ier vna cũ milite ligabãt corpꝰ viri mortui ad reſtẽ patibuli. ꝛ ſic mãſit miles in hõre ꝓpꝛ quã amiciciã duxit miles hãc mulierẽ ĩ vxorẽ. Dicit ãt. ĩ fine ꝙ hec mlr̃ier p̃ſſit mortuos ꝛ viuos. viuos qdẽ tiore. mortuos ãt pena. pena inquã ꝗ̃tũ ad maritũ ſepultũ quem ipa ꝓꝓrijs maib patibulo ligauit Dʒ ꝗ̃ ꝙ mlr̃ieres raro aliqd bñ ꝯminãt. eo ꝙ ex natura ſtꝭ iſtabiles Allegorice ꝑ mulierẽ ĩtelligiꝛ aĩa rõnalꝛ. et per viꝝ ipm corpꝰ caſtũ. ꝛ tãdẽ veĩt mors. i. delcãtio mũdi. ꝛ capit id ẽ ducit hoiem in pctm̃. ſʒ mulier. i. aĩa reſidẽs circa tumulũ plo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

rat in nocte. i. in ɔſcia occulta tandē cuſtos furis. i. bonꝰ angelus viſitat illā cōſciētiam. ⁊ tandē ipam cōtrahit in cōiugē, id eſt in eternam beatitudinem

aſtucia illa meretrix illaq̄at dilectōem
Arte ſua tayſ iuuenes irretit. amorem.
ſimulat ex ſimulata ꝓficuū dilectōe
Fingit. ⁊ ex ficto fructus amore venit.
a pluribꝫ cupit dona adoleſcētibꝫ ſcilicet iuuenibus.
A multis fert multa procis. ex milibus vnum.
nō ficte ꝓmittit dilectōis copiā.
Eligit. huic veri ſpondet amoris opes
amaſia amator deſidero p̄ aliis ſcꝫ te
Sim tua. ſiſq; meus. cupio plus omnibus vnum
ꝑſonā tuā pecuniā
Te volo. ſed nolo munus habere tuum.
ſentit ſcilicet iuuenis fraudes rñdit intellexit.
Percipit ille dolos. ⁊ reddit qualia ſumpſit
ſcilicet amaſia amator ambos eq̄lis dilectio
Sis mea. ſimq; tuus. nos decet equus amor
ego iuuenis tu thays
Viuere non vellem niſi mecum viuere velles
thays iuueni ɔſolatio requies
Tu mihi ſola ſalus. tu mihi ſola quies
decipi metuo iuuenē decepit
Sed falli timeo. quia me tua lingua fefellit
exꝑientia ɔgnoſcere ſcilicet ꝑicula
Preteriti ratio ſcire futura facit
fugit talē herbā guſtando
Vitat apis taxum. quem guſtu ſepe probauit
decipe intēdit mulier decepit
Fallere vult hodie. ſi qua fefellit heri
meretricē hō diligit ſcilicet dona ꝑſonā ſuā diligi
Thayda ſi quis amat. ſua non ſe credat amari
meretrix recto deficit pecuniā iuuenis cupit
Thays amore caret. munus amantis amat

Hic po. documentū q̄ meretricibꝫ nō ē fides adhibēda. q2 licet ſe dicāt amare iuuenes; nō tn̄ amāt eos ſꝫ eoꝝ pecūias Iſtō ɔclarat nob de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

q̄dā muliere ſic Quodā ei tpe erat mulier q̄dā noīe thays ꝯſueta eſt
licere iuuenes ꝓpt eoꝝ pecūias q̄ elegit vnū valde deuotū cui dixit. o
amice adeo iſlāmata ſū in tuo amore ꝙ p̄ oībꝫ te diligo q̄re rogo vt
ſis meꝰ amicꝰ qꝛ volo ꝑpetuis tpibꝫ me ſubdere vr̄is aicicijs tibi ſoli
adherēdo ꝛ nulli alteri nec te diligo ꝓpt mūera tua ſʒ tu ipſe es cauſa
amoꝛꝫ Ille aūt iuuenꝫ moꝝ eius fraudē ꝯſiderās ait neſcio ꝙ diligꝫ
me ꝛ ſi ſcirē me a te diligi it eꝝ r̄ diligere vellē ſʒ ꝯſidero me poſſe d
cipi ſicut me p̄us ligua tua decepit g̊ (ſicut a ſili a pis guſtās āaritu
dinē ſēp vitat eā) melius ē vt te penitꝰ dimittaʒ. qꝛ mulier eſt talis
nature ꝙ fallere vult hodie ſi q̄ fefellit heri Cōcludit g̊ ꝙ mulieres
cōit amāt ꝓpter munera ꝛ alit nō Allegoꝛice ꝑ hāc mulierē p̄t itelli
gi vna ſpes lucri tpalꝭ ꝛ ꝑ hūc iuuenē p̄t itelligi q̄libet hō qꝛ ſicut iu
uenis ꝑ mlīerē decipit ſic per vnā ſpē lucri tēperalis ſepe hō decipit
Nā frequenter copia tēperalium impedit hoīeʒ a regno celeſti.

genitoꝛ fiuꝰ .i. filius nō vult.
Eſt pater eſt natus. hic patri credere neſcit
reijciēda .i. ea q̄ facere dʒ nō facit
Nam fugienda facit. ꝛ facienda fugit.
intentio ꝯcoꝛdat
Mens vaga diſcurrit. et menti conſonat etas
animi recedit.
Mentis ꝛ etatis turbine frena fugit
antiqui filij peccato famulos.
Ira ſenis punit pro nati crimine ſeruos
docet antiquū imitari
Inſtruit iſta ſenem fabula nata ſequi
aſtuta tantū ſcʒ ad trahēdū aratrum
Cauta bouem vitulumq̄ꝫ manus ſupponit aratro.
vitulus bos trahit ducēs aratrum
Hic ſubit. ille iugum pellit. aratoꝛ ait
letaie io. ūdus .i. bos ꝯſuetudo.
Gaude letus ara. tu quem domat vſus arandi.
.i. a ſenioꝛe tauro .ſ. vituius.
A boue maioꝛe diſcat arare minoꝛ
delectat. vt ſudoꝛē emittas ſcʒ vitulo
Non placet vt ſudes. ſed des exempla minori.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

litigat recedere
A pede qui pugnat. pugnat abire ſugo.
reſtringit .ſ. vitulũ .ſ. mediãte ſeniore aſtutus.
Sic domat indomitum domito boue cautus arator
i. seniorẽ imitat̃ ſcꝫ vitulus
Sic veterem ſequitur iunior ille bouem
vtilis fit s. ſenioris boui aſtucia
Proficit exemplum multum cautela docendi
ſupiori det locũ iunior
Maioriqꝫ ſua cedet in arte minor

Hic ponit documẽtũ ꝙ hõ volẽs alios informare dꝫ eis bona exẽ-
pla ꝓponere. Etiã mioꝛ dꝫ cedere maiori nec eiꝰ pceptis iuſtis reſi-
ſtere. qd̃ declarat̃ fabuloſe ſic Quodã em̃ tp̃e vir qdã habuit filiuꝫ
ſibi rebellẽ. qd̃ vidẽs pater ſeruos ſuos ꝓpter delicta filiȷ̃ icrepauit.
vt filiꝰ h̃ notãdo ſe emẽdaret. Et h̃ faciẽs ꝓpoſuit eis iſta dicens. ꝙ
erat quidã ruſticꝰ q̃ poſuit vitulũ ad aratꝝ. q̃ arare rẽnuẽs adiũxit
ſibi antiquũ bouẽ q̃ erat arare ꝯſuetꝰ. pcipiẽs ſibi ꝙ nõ multũ ara-
ret ne ſe nimiũ fatigaret. ſꝫ ꝙ pberet bonũ exẽplũ boui miori. vt ſic
bos mioꝛ rebellꝰ ꝑ bouẽ antiquũ inſtrueret̃ in arãdo. Allegorice
per filiũ rebellẽ patri pñt intelligi pctõres nõ obediẽtes p̃ceptis dei
et ꝑ prẽm intelligunt̃ ſpũales inſtructores .ſ. p̃dicatores v̾bi diuini
q̃ p̃cedere dñt pctõres v̾tuoſis exẽplꝰ ꝛ doctrinis, ꝓponẽdo eis vitaꝫ
et exẽpla ſcõꝝ. vt ipi peccatores ſic exẽplo v̾tutis attracti vitaꝫ poſt
ponant erroneam.

tale aial cupida domũ
Vipra fabrilem dapis anxia tendit in edem
inchoat .ſ. vipra mordere s. incipit
Incipit hec limam rodere. lima loqui
ignoras meã poteſtatẽ meus honor ignoras
Neſcis poſſe meum. que ſit mea gloria neſcis
morſu ꝯturbaris ſcꝫ lima morſu.
Dente meo tereris. non ego dente tuo
ꝯtero ſcꝫ meo.
In tenuem ferrum forti molo dente farinam
cecidit .i. fortis
Et cadit a tritu dura farina meo
ex ferro facta .i. meo dente.
Ferrea parcendi caſtigo tubera morſu
talis entia diuido .i. entia
Aſpera plano ſeco. longa forãda foro
fatuus es morſu impotenti
Deliras igitur ꝙ dente minaris inarmi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

gaudeo crucior dolores pati triſtaris.
Rideo q̄ꝛ ferior vulnera ferre gemis.
potentē potēs diligit potētior punit
Fortem fortis amat. nam fortem fortior angit.
potētiori paueat venire minor debilior
Maiori timeat obuius ire minor
Hic au. po. aliā fa q̄ docet q̄ hō impotēs ñ dꝫ ſe ſociare forti. qꝛ ex
h̄ ſepe damnū icurrit. Subdiꝭ q̄ fortis ſepe vinciꝭ ab alio forciori
Iſtud nob declaraꝭ ſic fabuloſe q̄dā em̄ tꝑe vipa venit ad domū fa
bri cā q̄rēdi cibū. ꝛ icepit rodere limā ferreā qd ſētiēs lima dixit O
tu miſer ñ potes mihi nocere ſꝫ potiꝰ dētibꝫ tuiſ. qꝛ durior ſū q̄ꝫ dē
tes tui Nā poſſū terere maſſā ferreā i tenuē farinaꝫ poſſū eciaꝫ face
re aſpa plana ꝛ pforare pforādq̄re multū ſtultizas te opponēdo m̄
qꝛ licet ferior a te ñ tñ ide doleo ſꝫ rideo; ꝛ tu poteris ide reportare
vulnera Allegorice ꝑ limā itelligiꝭ deus ōnipotēs ꝑ viperā ꝓo ſtul
ti ꝛ pctōres. q̄ ſe diuine opponūt voluntati ꝑ ſua peccata nō tñ deo
ſed solū ſibiipſis nocere pñt. ſ. eternā damnatōem incurrentes
bellum illis aīalibꝫ illa aīalia miles
Bella lupus opponit oues ouiumq̄ꝫ ſatelles
h̄ aīal hoc aīal h̄ auxilio ꝯfidit
Eſt canis. eſt veruex. hac ope fidit ouis
victoria expectat diffidit exercitus
Palma diu dormit. deſperat turba luporum.
fingēs pacē inuadere illud aīal
Et ſimulans fedus ledere temptat ouem
pacem iuramēto ꝯfirmat.
Fedus vtrunq̄ꝫ fides iurato numine firmat
pignore ſtabilit
Id lupus id ſimplex obſide firmat ouis
tribuit accipit
Datq̄ꝫ lupus mala. ſana canis. recipitq̄ꝫ luporum
filios timuit .i. ꝑicula ꝯſiderat
Pignora. nec metuit. nec ſua damna videt
ꝑ q̄n ꝑcipit vociferare
Dum natura iubet natos vlulare lupinos.
ꝯgregatio lupoꝝ fremit pacē fractā interrogans
Turba lupina fremit. federa rupta querens
igiꝭ ouis defenſoris indigēs in ſanguīe moriꝭ
Ergo pecus tutoris egens in viſcera mergit
defenſore deſtituta ſuccumbit
Preſide nuda ſuo. ſic tumulatur ouis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

defenſorē ſeruare .i. optima.

Tutorem retinere ſuum tutiſſima res eſt

ꝓ q̄ꝛ defenſor deeſt inimicꝰ nocere

Nam ſi tutor abeſt. hoſtis obeſſe poteſt.

Hic po. aliā fa. cꝰ documētū ē ꝙ ī tp̄e necitatꝫ tutū ē hr̄e defēſores ⁊ amicos Cō̄cludit etꝫ ꝙ ciuitas ꝉ oppidū ſapiētes hn̄s ꝯſules cauere dn̄t ne illos expellant ꝉ in obſides mittāt. Iſtud nob̄ fabuloſe declarat ſic. q̇dā eī tp̄e oues ⁊ lupi hēbant int̄ ſe guerras. oues q̇dē ꝓ dfenſoribꝫ hēbant canes ⁊ ꝟueces. lupi āt n̄ hēbant aliq̄s defenſores Cū ḡ lupi deſparēt de victoria miſerūt ſuos legatos ad ꝑtē aduerſaz ad tractandū de pace ⁊ ꝯcordia. Pacē aūt ſic initā obſide firmauerunt Lupi ꝟo ouibꝫ ſuos miſerūt catulos. ⁊ oues ecōtra ſuos dederūt ſatellites Cū ḡ catuli lupoꝝ ſꝫm īſtinctū nature īciperēt vlulare. lupi h̄ audiētes mag̃ cū furore ad caulas ouiū cucurrerūt dicētes. Iā cog̃uimꝰ federa pacꝫ ſtatuta a vob̄ eſſe fracta q̄ꝛ catuli n̄ri q̄s penes vos hētis in fortitudine clamāt ad nos auxiliū ⁊ defenſionē a nobis implorantes. q̄re iam venimus cum furore illoꝝ iniuriam vindicare. et ſic oues om̄es deſtitute defenſione ſuccubuerunt

cū quo indiget ſcindere.

Uo teneatur eget nil auſa ſecare ſecuris

ſ. ſecuri ſilua rogat ſilua annuit

Armet eam lucus. vir petit. illa fauet

ſiluā inuadit in domo

Uir nemus impugnat. laſſans in ede ſecurim

ligni vna plaga incidit

Arboris omne genus vna ruina trahit

.i. ſilua dixit obedio mihꝫ ipſi occaſio ruine

Lucus ait pareo. mihimet ſum cauſa pericli.

ſꝑ lucū ſecat .i. manꝰ ruſtici

Me necat ex dono ruſtica dextra meo

dānificari poſſis. inimicū ꝯfortare

Unde perire queas hoſtem munire caueto.

ſꝑ mediāte ſꝑ hoſtem

Qui dat quo periat. quem iuuat hoſte perit

Hic dr̄. ꝙ hoſtē ſuū nutrit ⁊ armat ſibi ipſi dānū ⁊ cladē infert Iſtō innuit̄ nobis fabuloſe ſic. q̇dā eī tp̄e faber q̇dā in ſua arte ꝑitꝰ ſecurim fabricauerat. ſꝫ illiꝰ vſum manubrio deficiēte hr̄e nō poterat Ille ꝟo ope ligni indigēs q̄ddā nemꝰ acceſſit. ⁊ ipſum ſuꝑ ſua necitate ꝯſuluit. Arbores āt annuentes ꝯſiliū ⁊ auxiliū ipſi dederūt. cuz in vtroqꝫ abundarēt Lignoꝝ itaqꝫ vulgꝰ ꝑncipatū ⁊ regimē nemo

ris albe ſpine ꝯceſſerũt. cꝰ ǧ hñda erat grã vt faber id qđ petĳt obti/
neret. Rogata ǧ dña nemoris benigne annuit. ⁊ p̃cepit orno vt fa/
bro ſubueniret ⁊ cito eũ expediret. Orn⁹ ãt cito paruit ⁊ mãubriũ
ſibi ꝯceſſit Faber ãt hito manubrio ſecuris idustriã in aliud expiri
cepit q̃ laudẽ meruit. ⁊ icudi obediẽs fuiſſe ꝯmendabaẗ. Poſtea oẽ
gen⁹ lignoꝝ cepit incidere ⁊ detruncare. q̃re tũc ardua q̃rens graui
leſa vulnere plagas ſuas fraxino ꝯq̃ritur. q̃ ſocia cladis rñdit Me
rito hec patimur cũ fabro inimico nrõ ꝯſiliũ dedim⁹ ⁊ auxilium

cũ illo aiali nemus aſſociat dicit pulchra
Um cane ſilua lupum ſociat. lupus inquit amena
.i. cute ſplẽdes abũdantia cibоꝝ apparet.
Pelle nites. in te copia facta patet.
ſp̃ lupi ĩpinguat .i. domini.
Pro verbis dat verba canis. meditat herilis
amicicia ſp̃ meo ſp̃ canẽ nutrit .i. tota familia
Gratia cum domino. me cibat ipſa domus
tp̃e nocturno p̃mulgo .i. ſecurã
Nocte vigil fures latratu nuncio. tutam
.i. cuſtodio edem .i. ſtramẽ .i. lectũ
Seruo domum. mihi dat culmus in ede thorum
ſp̃ ꝟba p̃fert deſidero
Hec mouet ore lupus. cupio me viuere tecum.
accipiãt eſcam
Communem capiãt ocia noſtra cibum
p̃bet opto habitare
Reddit verba canis. cupio te viuere mecum
.i. eadẽ ſp̃ amboꝝ victum
Una dabit nobis menſa manuſq; cibum
lupus annuit imitaẗ .i. collum canis
Ille fauet. ſequiturq; canem. gutturq; caninum
inſpicit iterrogat q̃re ceciderũt crines
Reſpicit. ⁊ querit. cur cecidere pili.
ſp̃ canis .i. vt nõ poſſim offendere
Inquit. ne valeam morſu peccare diurno
.i. ligas diurnas porto exigente diſcurro
Uincla diurna fero. nocte iubente vagor
donat abundantia
Reddit verba lupus: non eſt mihi copia tanti
ſeruilis ꝯditõis .i. p̃pter amorem gule
Ut fieri ſeruus ventris amore velim.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

felicior .i.pauꝑ .i.ꝙ̄ diues ſeruus.
Ditior eſt liber mendicus diuite ſeruo
famulꝰ ſeipm̄ ſᶜbona ſᶜhō poſſidet
Seruus habet nec ſe nec ſua. liber habet
.i.valde dulce .i.fundat.
Libertas predulce bonum bona cetera condit
ſᶜ libtate ſᶜlupo
Qua niſi condatur nil ſapit eſca mihi
mentis eſca .i.iocūditas
Libertas animi cibus eſt. ⁊ vera voluptas
ſᶜlibtate abundās ditior nō poteſt
Qua qui diues erit. ditior eſſe nequit
nō volo meā volūtatē ꝓ prauo cō.modo
Nolo velle meum pro turpi vendere lucro
libtates fiat ꝛ .i.pauꝑ
Has qui vendit opes hic facit vt ſit inops
.i.ꝓ omni amittit
Non bene pro toto libertas venditur auro
.i.de celo datū excellit mūdi diuitias
Hoc celeſte bonum preterit orbis opes.

¶Hic au.po.aliam fa.cꝰ documentū eſt ꝙ nihil eſt melius libta-te qđ oñditur ꝑ lupū ⁊ canem. Quodā eī tꝑe canis ⁊ lupus obuia-uerunt ſibi mutuo in q̄dam ſilua. Lupus āt ſalutans canē ait illi. Chare frater. q̄re tam pulcher ⁊ iucundus es: Cui canis. cū quare tam pulcher ſum ⁊ pinguis ē: qꝛ bona dieta ⁊ mag̃ quies p̄ſtāt mi-hi forme laudes. cū eī ningit aut pluit ſub tecto manere poſſuꝫ die ac nocte. ⁊ ſomnos duco ſuaues ⁊ ſomnia leta. nullāqꝫ habeo ſolli-citudinē. cibꝫ eī meus ſꝑ paratus eſt: qꝛ dn̄s meus ſuo pane me pa-ſcit. ⁊ tota familia mihi ꝓ̄icit oſſa. ⁊ pinguia vaſa lingo. Cui lupꝰ ait Lōge melior eſt vita tua ꝙ̄ mea. hinc eī nō eſt mirandum ſi pel-lis tua tam nitida ſit. O ꝙ̄ felix eſſem ſi talē vitam ſaltē per annuꝫ ducerē. Cui canis. talē vitam defacili acq̄reres: ſi libera colla tua ſ-uituti ſubdere velles. ſunt enī caſtra ville ⁊ vrbes q̄bꝫ nō parꝫ acce-ptus eris. ⁊ ſi dn̄m meū nō ꝯtempſeris ipſe cū gaudio ſuſcipiet te. ſi bonos mores ⁊ obſeqūm cū bona fide ꝓmiſeris. Cui lupꝰ. o cha-riſſime frater ṽba tua me valde oblectant ⁊ dulciter ſonant in auri-bꝫ meis. Dn̄s eī tuus p̄ oībꝫ mihi placet: ĝ rogo te mihi ductor eē velis ad eum ⁊ bonus ⁊ manſuetus mihi ſis Itaqꝫ villam adeunt lupus ⁊ canis ſociali ꝯfabulatōe iter ꝓſequentes. Dum āt aurora fulgente ſe mutuo aſpicerent vidit lupus collū canis denudatū. ⁊

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

mox ait. Quid tibi vult circulus ille in collo tuo? Cui canis. ſolebã in iuuẽtute mea ↄtumax eẽ ⁊ sup fer ⁊ mordebã tã notos q̃ȝ ignotos. tũc iratus dñs meus verberib⁊ ⁊ vinculis me domuit ꝑcipiẽdo ne aliquẽ p̃ter furẽ ⁊ lupũ offenderẽ. His auditis a ꝓpoſito ſuo lupus auerſus ait. Q̃uis quidẽ ita volo tibi grãm dñi tui cũ vinculis relinq̃re. ego ãt ꝓ nulla grã ⁊ gl'ia vincula ſufferre poſſum. Sit ḡ tibi tua ſeruilis ↄditio. mihi ãt maneat mea libertas. Et ſic lup⁹ ad ſiluam canis ãt ad villã reuerſi ſunt. Moralr̃ hic inſtruimur q̄ magis iucũdum ẽ miſeriaꝝ eẽ dñm q̃ȝ diuitiaꝝ eſſe ſeruũ. Et iucũdius eſt paupẽm in libertate viuere: q̃ȝ diuitẽ ſub alieno nutui ⁊ ↄtemptu.

accuſant auari illa mẽbra ocioſitatem
Acuſant auidi pes ⁊ manus ocia ventris.
ſolũmodo cibaria
Omnia ſolus habes lucra. labore cares
.i. man⁹ ⁊ pedes exhauſit nutrit pigricia deuoras
Nos labor edomuit. te fouet inertia. ſorbes
ſollicitudo pcurat
Omnia que noſtri cura laboris emit
ſuſtinere onus intẽde
Diſce pati famis aſpre iugum. vel diſce labori.
.i. induſtria .i. nutriat
Cedere. teq; tui cura laboris alat.
ſubuenire rennuit .i. vacuum.
Sic ventri ſeruire negat. ſe venter inanem;
inuenit petit auxiliũ tribuit
Comperit. orat opem. nil dat auara manus
s. venter reſumit s. man⁹ s. ventrem
Ille preces iterat. iterum fugit illa precantem
ꝓfundo perit s. naturalis
In ſtomacho fundo torpet. abitq; calor
eſurie perit arida maxillas
Victa fame natura fugit. vis arida fames
claudit ↄſuetũ ꝑmittit nutrimentum
Obſerat. et ſolitum non ſinit ire cibum
cibos tarda infirmi
Vult epulas dare ſera manus. ſed corporis egri
.i. amiſſa fortitudo .i. totũ corpus
Perdita vis refugit. machina tota perit
null⁹ hõ ſufficiens eſt
Nemo ſibi ſatis eſt. eget omnis amicus amico

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

tu hō.hoībꝫ misereri tibĳpſi
Si nō vis alĳs parcere parce tibi
¶ Hic ponit documētū ꝙ nullꝰ dꝫ hr̄e tantā ꝯfidentiā de ſeipſo ꝙ velit carere amicis. ⁊ hoc oñditur nobis ꝑ manus ⁊ pedes ⁊ ventrē Quodā cı̄'tꝑe ꝯtentio facta ē inter ꝑtes corporis. ⁊ dixerūt pedes ⁊ manus ventri ⁊ capiti.nr̄i grā vos viuitis ⁊ valetis:q₂ nos inceſſanter agimus ea q̄bꝫ mediāte vos glꝰam hētis.ſed cedant lites q₂ nos ām̄odo laborare nolumus q₂ ad vſum nr̄m ꝑuo labore indigemus.ſic g̊ pes ſtetit q̄etus. ⁊ manus iacuit ocioſa.frons aūt dolere cepit ⁊ ceruix artari.ipſa q̄ꝫ fames cerebri nouerca capiti grauamē intulit.qđ tandem manꝰ ⁊ pedes ſentiendo ceperunt de ventris penuria debilitari. Tunc g̊ dextra mouit opus: ⁊ pedes currere ceperunt vt releuarēt ventrē ⁊ caput.ſed ob longa ieiunia ⁊ iā oblitus ciboꝝ:eſcā oblatā renuit ⁊ eā recipe non potuit.tedio igitur laborabāt quē morbū phiſici appetitui ꝯriū dicūt. ⁊ tūc q̄ſierūt vndiq₃ ſbſidiū:ſꝫ nullū ꝓfuit Moralr̄.g̊ nullꝰ dꝫ aliū vexare ne ſeipꝫ ꝑimat.

illud aīal fetido culo tribuit auriculā
Simea de turpi queritur nate porrigit aurem
nō ꝯcipit .ſ.i aīam audiui.orōnes
Vulpes nec recipit mente.ſed aure preces
loq̄tur culi vituperiū honorem
Simea ſic fatur.natis vt mihi dedecus ornem
ad q̄d eſt vtile paſcua .i.ſcobare.
Quid prodeſt nimios campos inſculpere cauda
ſatis eſt sᶜaliq̄ ſimee modica
Sufficiat caude pars mihi parua tue
q̄ ꝑs caude vtilis eſſet vulpi
Quod mihi prodeſſet eſt tibi pondus iners
dicit incōmodas grauitate
Ille refert.nimio damnas de pondere caudam
curta nō grauis incōmoda
Eſt breuis.eſtq₃ leuis.hec duo damna queror
magis volo ꝙ tegat terrā ſimee pulcritudinis.
Malo verrat humum q̄₃ ſit tibi cauſa decoris
coopiat ꝟ turpes ſcꝫ cauda mea ꝰ clunes
Quā tegat immundas res bene munda nates
ſupfluū diuiti diuitē faceret.pauperem
Id nimium nimioq₃ magis vt ſic ditaret egenum.
minꝰ ꝑuū paupi eſtimas.sᶜhō ꝓdeſſe.
Quod minimum minimo credis auare nimis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Hic po. documētū ꝙ illa q̄ ſṫ modice reputatōis ditib; bn̄ ꝓdeſſent
paupib;. qd̓ declarat̄ ꝑ ſimeā ꝛ vulpē: qdā ei tpe ꝯtigit ꝙ ſimea vi
dit vulpē lōgā caudā hn̄tē. cui dixit Miroꝛ qd tibi valeat hec lon-
ga cauda. ꝛ eſt res diſſilis. cū tibi ſupfluit. ego āt ꝛ pueri mei ſine
ea naſcimur. Cū ḡ ſit tibi magis oneri q̄ʒ vtilitati. maxie cū te ve-
natores īſequūt̄. vellē vt dares nob ꝑtē illā q̄ tibi ſupflua ē. qꝛ nob
bn̄ deſeruiret. Rn̄t vulpes. etſi ſi adeo eēt ḡuis cauda mea vt eā vix
poꝛtare poſſē. tn̄ n̄ eris tu iñ honoꝛat⁹ Moꝛalr ſic ē de ditib; auas-
ris. q̄ licet ſupflua hn̄t nūq̄ʒ tn̄ aliqd impartiri volūt paupibus

qn̄ nūdinas. celet cupit moleſtat. aſinum
Um foꝛa feſtinus lucro petit. inſtat aſello
mercatoꝛ aſinū onere baculo ꝑcutit
Inſtitoꝛ. ꝛ preſſum pondere fuſte premit
aſin⁹ moꝛtē cupit moꝛte ſpōdēte requiem
Ille necem ſperat. nece pꝛomittente quietem
moꝛte ꝑacta durare ſcʒ poſt moꝛtem
Sed nece completa. viuere pena poteſt
qꝛ qn̄ p̄lia ſ. rex ſ. fit
Nam cuʒ bella faciet tympona pellis aſelli
poſt hec ꝑcutit̄ ſ. pelli ꝑcuſſione
Hinc laſſatur. ꝛ hinc pulſa tonante manu
hoi tꝑalis obeſt ſibi ipſi deſtruere tꝑalem
Cui ſua vita nocet caueat ſibi rumpere vitam.
moꝛte bonis opibus.
Non nece. ſed merito iure quieſcit homo

Hic ponit documeutum ꝙ nullus ꝑpter miſeriam debet ſpeka
re moꝛtem. quia moꝛs eſt terribiliſſima. qd oſtenditur ꝑ aſinum ſic
Quodam em̄ tpe ꝯtigit ꝙ quidā negociatoꝛ feſtinās cū aſino ſuo
onuſto nūdinas ingredi grauiter eū cedebat aſin⁹ aūt plagis ꝛ iti-
nere feſſus putabat moꝛtem ſperans laboꝛes ſuos moꝛte terminari
ſed eo moꝛtuo de pelle ſua fcā ſunt belli tympona. q̄ aſſiduis tōſioni
bus ꝛ vſibus agitabantur. ꝛ aſinus qui per moꝛtem ſperabat eē ſe
curus. etiā poſt moꝛtem cedebatur vt prius Moꝛaliter per aſi
num intelliguntur peccatoꝛes qui aliquando moꝛtem vocant vt
plagis priuentur. ſed poſt moꝛtem magis vexant̄ in inferno

agitat⁹ venaticoꝝ fugā capit deuia. nemoꝛis
m **Otus voce canum ceruus ſubit. auia ſilue**
dimittit ꝑta ſtabulū bnū intras.
Deſerit. arua tenet. clauſtra bouina ſubit.

ſ. ſilue obſcura prati
Bos ait. aut luci tenebras aut deuia campi
ſecurꝰ ꝑcurreres tardus ibi velox.
Tutius intrares hinc piger. inde leuis
ad ſtabulũ dominus.
Huc veniet cuſtoſqꝫ boum ſtabiliſqꝫ magiſter
.ſ. cuſtos ⁊ mgr̃ ceruũ vel cuſtos vel dominus.
Si duo vel tm̃ te videt alter obis
ſ. ceruo. mortẽ pietas auferat
Ceruus ait. mihi veſtra necem clementia demat
coopꝛite ceruũ ſtraminibꝰ nox.
Condite me latebris dum iubet vmbra fugam
ceruũ cooperiũt viſitauit
Hunc tumulant feno: preſepe reuiſit arator
folijs ꝓuidet nutrit iumenta.
Frondibus ⁊ feno munit. alitqꝫ boues
arator recedit gaudet
Hic abit ac ceruus pericula vitaſſe letatur
refert grãꝝ actõnes ſcꝫ ſenior. dicit
Bobus agit grates. e quibus vnus ait
facile euadere ſ. cuſtodẽ mgr̃ domus
Eſt leue vitare cecum. ſi venerit argus
mgr̃m valueris euadere tutus
Argum ſi poteris vincere. victor eris
.i. acute videt argo ꝑtinere ſ. boues
Centum habet oculos. cui ſe debere fatentur
domiciliũ famuli omnes poſſeſſiones
Et domus et ſerui totaqꝫ iura loci
ceruũ iuenit magiſtꝝ.
Res tua te reperit. argum res altera cecum
ceruo dormit argo
Qui tibi dormitat ſcit vigilare ſibi
ſeruus vir intrat pabulũ dat.
Hic ſilet. argus init ſtabulum. bobuſqꝫ miniſtrat
magis macilentos
Plus equo tenues viderat eſſe boues
ꝓuidet pabulis ꝯmouet. iracũdia
Dum munit preſepe cibo. dum fulgurat ira
audax aſpicere patefiunt
Auſa videre virum cornua longa patent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

iacet in ſtabulo dixit. cerno .ſ. ceruum.
Quid latet hic. quid ait video. ſentitq́ʒ latentem
euentus ſcʒ ceruū gaudēs in vſum ſue coquine
Et bona fortune munera letus habet.
ad ſuū velle dominoꝝ.
Exulis eſt non eſſe ſuum. vigilare potentis
dormire famuloꝝ ſuccurrere.
Stertere ſeruorum velle iuuare poteſt
¶ Hic ponit documentum ꝙ ſtertere eſt ſeruoꝝ ⁊ vigilare dominoꝝ quod declaratur fabuloſe ſic. Quodam ei tempore ceruus venatoꝝ ſtrepitu perturbatus: vt mortem euaderet villam petijt: ⁊ bobus ſociatus cum eis ad preſepe intrauit. Cui bos fertur dixiſſe Quid voluiſti miſer huc ad mortem venire. ſilua te melius ſeruaret. aut leuis vngula ſeruaret te in campo. At ille reſpondet. Rogo te parce mihi ⁊ noli ꝓdere me. q2 iam in crepuſculo ſaluus abire potero His dictis in ſecura laco ſe poſuit. ſic itaq́ʒ latitans bubulco bobus pabulantibus occultus remāſit. hinc ille gauiſus grates bobus reddidit ꝙ fugienti locū dediſſent. Tunc vnus corpore grauis ⁊ grandis ait illi Saluū te quidem fore volumus ſed cauendum eſt ne ab alio videaris q̇ centum oculos habet ille eſt q̇ nobis dominatur. a quo ſi viſus fueris nihil p̄ter vitam offerre poteris. His ſic ꝯferentibus: ecce dominus ingreditur ſtabulū. ⁊ quia nuper per ſeruoꝝ negligētiam viderat boues macillentos. acceſſit ad preſepia curam boum hn̄s. dum ergo p̄ſepia diligenter exq̇rit cornu latitantis cerui apprehendit. vocatiſq́ʒ a d ſe bubulcis de ceruo inquirit quando ⁊ quō ſtabulum intrauerat. At illi ſe neſcire dixerunt. Gauiſus ergo dn̄s ceruum bene cuſtodiebat Moraliter vtile eſt fugere cum per pugnā ſaluare ſe non p̄t. prodeſt enim dn̄o rebus ſuis curam p̄ſtare ⁊ diligentiam

portat diuitias s. timoris corde
Ert iudeus opes. ſed onus fert corpore maius
ꝯpūgit iudeū ſollicitudo exterius.
Intus adurit eum cura: labor q́ʒ foris
ideo timore iudeo dono. illi⁹ terre fauorem.
Ergo metu damni ſibi munere regis amorem
acq̇rit dato viatore ſecur⁹ ꝑgat
Firmat. vt accepto pre duce tutus eat.
.i. regis iudeū ꝯpinator ducit s. pincerne ꝯmouet
Regius hunc pincerna regit. cor cuius adurit.
auida cupido s. pincerna gladio homicidium
Auri dira fames. qui parat enſe nephas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

usnem abeſt ꝫ intrant in vbis sᶜpincerne
Silua patet. ſubeunt. iudeus in ore. ſequentis
ꝯſiderat sᶜꝛ, tu ꝑcedas' sᶜiude⁹ picerna .i. nõ vult precedere
Cor notat. ipſe ſequar dixit. et ille negat
enſem euaginãs sᶜhõ sᶜpicerna moriaris.
Et gladium nudans. nullus ſciet inquit. obito
iudeus vt pctm̃ iſtud pandet.
Ille refert. ſcelus hoc iſta loquetur auis
.i. euolat ex buſco tal'au s auē digito monſtrat
Proſilit ex dumo perdix. hanc indice ſignat
ſtati ãputat gladio sᶜiudei diuitias capit inꝫabulo corpus
Mox rapit enſe caput. et obes metit. in ſcobe funus.
ſeuelit ꝯplet veloces in mũdo circuitus
Celat. agit celeres annus in orbe rotas
sᶜaſſas .i. regis menſe ꝓpinator apportat
Perdices domini cene pincerna miniſtrat
sᶜpincerna .i. ceſſat pincerna
Ridet. ꝛ a riſu vix vacat ille ſuo
narrari vult picerna narrare tardat.
Rex audire cupit. hic cauſam dicere differt
sᶜꝯſiliũ .ſ. rex ꝛ pincerna sᶜpicerna rex inq̄rit.
Fit locus. ambo ſedent. hic ſilet ille rogat
iraſcit̄ hilari fingit leticiã facie
Rex dolet. ꝛ leto mentitur gaudia vultu
ꝯſulatus .i. acq̄eſcit
Regis conſilium. conſilioq; ſedet.
ꝓpinatorē .i. patibuli .i. dignũ sᶜregis decernit.
Pincernam crucis eſſe reum ſententia prodit
patibulũ delictũ punit patibuli
Crux meritum flagitat iure fauente crucis.
interficias aliquē ꝯſulat
Ut reprimas quemq; nullum tibi ſuadeat aurum
p q: honorē ſp tpalē cõeſta rapina diminuit.
Nam decus ꝛ vitam meſta rapina rapit

¶ Hic au. po. aliã fa. c⁹ documentũ e. ꝗ nullus pſumat alium in-terficere vt capiat bona ſua: q: tales ad malum finē deueniunt. Et hoc oñdit̄ur nobis per quēdam iudeum q̄ magnum portãs theſau-rum. quoddã nemus dum tranſiret ꝓpter timorem q̄ſiuit ductorem q̄re regem acceſſit saluũ ab ipſo petendo ꝯductum per terram ſuaꝫ. Et pincernã regis ductorē ſuſcepit. q̄ vidēs iudeũ magnũ ferre the-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

ſaurũ ipſm interficere cogitabat Judeꝰ aũt attẽdẽs nequiciã ſuã dix-
it ei. ꝑcedas tu ego ſequar Pincerna aũt rennuit et euagiato gladio
dixit nullꝰ videbit ꝙ ego te iſficiã Cui iudeꝰ hec auis ꝛuelabit latro
ciniũ. ⁊ ſtati ex dumis ꝑdix q̄dã euolauit. picerna ꝓo ñ curauit ſꝫ
iudeũ iterfecit. ⁊ i ʒabulo ſepeliuit. Poſtea ꝯtigit ꝙ picerna dño ſuo
ꝑdices pñtaret ⁊ tũc adeo ridere cepit ꝙ vix a riſu ſe ꝯtinere potuit
Rex aũt h̃ vidẽs cãm ſui riſus exq̄ſiuit. Picerna vero dilationẽ peti-
it. q̄ poſtea metu ⁊ minis ꝯpulſus ſeriez facti regi narrauit. quõ ſcꝫ
iudeũ interfeciſſet ⁊ bona eius rapuiſſet Quo audito iratus eſt rex
⁊ ſimulata fronte abiens ꝯſilium ꝯuocauit. et factum pincerne ibi
ꝑpalauit Unde et ſententia mortis contra eum lata eſt quod ſuſpen-
detur. et ſic in patibulo digne et iuſte ſuſpenſus eſt

ſꝑ diues .i. miles habitãt ſꝑ miles ſꝑ gerit
Juis eques ſub rege vigent. hic prelia regis
ſꝑ ciuis diſponit diuitias miles ciuis
Hic diſpenſat opes. hic vir et ille ſenex
odioſe ꝯmota buccas incenſa.
Inuide perflata genas ignita dolorum
ſꝑ militẽ ledit .i. ꝓpter honorem.
Flammis fax iuuenem mordet amore ſenis.
falſas mentit querimonias
Regis in aure truces fingit de ciue querelas
ſꝑ ciuis .i. diſpẽſator diſſipator ſñ ciuis
Eſt tibi non paſtor. ſed lupus iſte ſenex
diuitem faciũt auget ſua ſubꝫa .i. furtiuis rebus
Ditant furta ſenem. creſcit ſua copia furtis
de theſauro pecunia abciſa
Eſt ſua de cenſu gaza reciſa tuo
ꝯfirmabo .i. mea dicta ſꝑ ꝓpria ꝯfiteri
Firmabo mea verba manu. ſua furta fateri
ſꝑ .iuẽ ꝯpellã .i. duello iudicãte verax.
Hunc faciam. bello iudice verus ero
ſꝑ ṽba turbãt ꝓpoſita ciuẽ .i. fragilis ſenectus.
Iſta mouent obiecta ſenem plus fragilis etas
ſꝑ ciuẽ turbat .i. infantia reputatus
Hunc mouet. ⁊ ſenij crimine viſus obes.

.i.fauent seni eu ellet
Parcunt iura ſeni. ſi pro ſene pugnet amicus
ſ.ciui dilectio ꝑmij ſ.ad duellandā pro ipſo
Cui nullius amor ſe noris arma probat
querit .i.ↄpugnatorē nō inuenit ſ.p ſene
Mendicat pugilem. ſed abeſt qui pugnet amicus.
p qr recedit nccitate ficta dilectio
Nam refugit viſo turbine falſus amor
p qñ ſonat falſos ↄturbat.
Dum fortuna tonat fugitiuos terret amicos
diligit .i.ſola nccitas inſtruit
Et quis amat quis non ſola procella docet
ↄuiuiū ↄtrahit ↄponit .i.pugnam.
Cena trahit ciuem. defert vox vna duellum
ↄmonet hoīes diſcūbētes querimonia
Sollicitat menſam iuſta querela ſenis
muneribꝫ feci ſcʒ verbo
Quos meritis emi. multos mihi fecit amicos
longū tempꝰ ſ.amicos ↄuertit modicū tpis
Longa dies. cunctos. abſtrahit hora breuis
ex tātis amicis nō fuit
De tot amicoꝝ populo non reſtitit vnus.
ſ.opem exhibui ſꝑ hoībus reddit auxilium
Quamqꝫ dedi multis nemo repenſat opem
putabā ↄcte fungi ↄuenit
Rebar pace frui. mea paci congruit etas.
deſtruxit .i.latens inuidia
Sed mea turbauit gaudia liuor edax
.i.inimico victoriā dederūt ſ.ego
Hoſti multa meo palmam pepigere. tepeſco.
ſꝑ miles .i.fortitudīe. miles.
Ille calet. careo viribus. ille viget
ↄtractaui ſꝑ miles
Arma parum noui. ſe totum prebuit armis
ſvꝑ ciui debilis fortis ſup militē
Eſt mihi viſus hebes. viſus acutus ei
nihil ↄmittit auxiliū recti ratio
Nil mihi ſpondet opem niſi iuſte gratia cauſe
debili ↄquerit defenſore .i.cauſa iuſta.
De fragili queritur preſide cauſa potens

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

.i.defectū pauet .i.animi.
Corporis eclipſim timet alti copia cordis
ꝑ q̄ debili diffidit s^c militis s^c armata
Nam fragili peccat mens animoſa manu.
.i.falſa ſplēdide diffamia
Si turpis nitide mendax infamia vite
ingerit ſplēduiſſe ꝓdeſt
Infigit maculas. quid nituiſſe iuuat
.i.diffidit triſtatˀ ciuis ꝯſolatˀ ruſticus
Deſperat lugetq̃ ſenex. hunc lenit arator
s^c arator ciuis arat .i.annale preciū accipiēs
Qui ſenis arua colit. annua lucra ferens
s^c aratorē mouet miſcdia accipe .i.pugnā
Me ſtimulat pietas pro te proferre duellum.
aratori s^c manus s^c ad duellandū.
Eſt mihi pro domino dextra parata meo
aduenit s^c ꝯueniēs .i.pugne
Ecce dies oritur. locus eſt tempuſq̃ duelli
.ſ.miles ⁊ arator .i.in aīo .i.ꝑiter
Stant pugiles. ineunt mente manuq̃ ſimul.
mnlti dedecus duellet talis homo
Eſt equiti fetidum q̄ ſtet q̄ pugnet arator
eſtimat s^c a milite niſi miles
Seq̃ putat victum. ni cito vincat eques
fortitudo nō meminēs s^c mali
Nil de ſe retinet virtus oblita futuri.
s^c manus violētas expēdit ꝟtutes
Dextera corporeas prodiga fundit opes
ꝟbera s^c miles inutiles emittit
Ictus ipſe ſuos ſteriles expendit in vſus.
ꝑcutiēs ruſticū ſeipm̄ plus ledit
Et feriens hoſtem ſe magis hoſte ferit.
fortitudīs occultat ruſticus
Sed proprie virtutis opes abſcondit arator
donec oportunitas tribuatˀ tempus
Dum locus expenſe detur ⁊ hora ſue
decipit .ſ.clipeo repellit ꝟbera
Aut motu fallit. aut armis temperat ictus.
s^c arator audax fit s^c manus ꝯſiderat
Et metuens audet. dextra locumq̃ notat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

augmẽtat ꝓbera faciei
Producit minas frontis vtrunqꝫ iubar
s. rusticus euigilat intẽdit ꝓbera.
Dormitans vigilat. ꝛ ceſſans cogitat ictus
pauſa .i. aſtucie cã metus
Hec mora non artis ratio. ſed cauſa timoris
.i. eſtimat vtens apparet fatuus
Creditur. arte fruens eſſe videtur iners
.i. letatur miles ſupaſſe eſtimãs .i. a facie ſua.
Gaudet eques viciſſe putans. ſpernitqꝫ bubulcum.
ſꝑ miles abſtergit i. a facie ſua
Sudoremqꝫ ſuum tergit ab ore ſuo
tardatõem militẽ ꝑcutit arator
Ecce moram neſcit equitem ferit ipſe bubulcus
in illã brachȳ ꝑtẽ bacul' bubulci ꝑcutit.
In cubiti nodum ruſtica claua ferit.
ꝑcuſſio .ſ. cubiti tollit.
Huius plaga loci totius corporis aufert
virtutẽ fugit miles ſꝑ ad terrã quieſcit
Robur. cedit eques. ſeqꝫ cadente ſedet
ſꝑ ipſi' ruſtici q̃eſcit ſꝑ ruſtic' ãttẽdit ſꝑ militẽ
O bona ſimplicitas. ſedet ipſe. notat atqꝫ ſedentem
ſꝑ ad pugnã miles ſꝑ ruſticus
Et niſi ſurgat eques. ſurgere velle negat
ꝑ tu miles ruſticus dt ruſtico ſꝑ dt nõ volo
Surge bubulcus ait. cui miles ſurgere nolo
.ſ. ruſtic' ſꝑ tu miles ruſticũ licitũ eſt
Alter ait. ſedeas. meqꝫ ſedere licet
.i. ppl's miraꝛ .ſ. regis pñs eſt militi ſedenti.
Turba ſtupet. prefectus adeſt. equitiqꝫ moranti
iubet duellet deuictus recedat
Imperat vt pugnet. aut ſuperatus eat
tardat miles dt ſupauit ruſticus.
Heret eques. prefectus ait. te vicit arator
.i. duellũ ceſſat intimaꝛ euẽtus duelli
Pugna cadit. regi panditur ordo rei
dicit inchoatũ ꝓſequaris pugnã
Rex ait inceptum ſoluas perfecte duellum
.i. ſupationẽ fateaꝛ ſꝑ miles ruſticus
Dedecus explanet ille vel ille ſuum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

duellū reincipit qeſcit ſicut
Pugna redit. mileſq; ſedet velut ante ſedebat
ſꝑ tu miles ruſticus dt ſꝑ ſurgere dicit
Surge bubulcus ait. non volo miles ait
arator dt nō vis rennuam
Cultor ait. ſi ſtare negas. me ſtare negabo
.ſ. pugnare intēdas pugnare ꝑatus ſꝑ ego ruſticus
Surgere ſi temptes. ſurgere promptus ero
.ſ. miles ⁊ ruſtic⁹ irridet turba p̄fectus ruſtico.
Ambo ſedent. ridet populus. preſeſq; bubulco
p̄cipit duelles cede recedic.
Intonat. aut pugnes. aut fuge. tempus abit.
arator dicit ſꝑ miles ſꝑ ad puguā nō vult
Cultor ait. ſurgat. cadat ſi ſurgere negat.
verbera p̄fectus dt verbera miles
Percute preſes ait. percute ſurget eques.
ruſticū militē deuicti aſſcribere tytulum
Te decet aut. illu ш victi ſibi ponere nomen.
ſꝑ mōico nō aſſcribā tytulū ruſticus.
Hoc mihi non ponam nomen arator ait
ſꝑ ego ruſtic⁹ ſꝑ tu miles dedecus ꝑcutere.
Surgo. ſurge miſer. nam turpe ferire ſedentem.
ſꝑ ruſtico ſꝑ militi dedec⁹ interire
Eſt mihi. ſicq; tibi turpe ſedendo mori
dicit ſꝑ metuētē ſtimulat miles .ſ. ruſticū
Sic ait. ⁊ timidum ſtimulat. rogat ille feruentem
ſꝑ militi ſuꝑato rogo .i. vincens recede
Parce mihi victo. ſupplico victor abi
ꝓſpera renouat euētus .ſ. ciuē ſꝑ ciu⁹s id ē ſucceſſor bonoꝝ
Leta nouat fortuna ſenem. ſenis vnicus heres
inſcribit meritas acqrit ruſticus diuitias
Scribitur. ⁊ dignas intrat arator opes
iuſticia vincit robora mal⁹ euētus oſtēdit ſꝑ fideles
Jus ſuperat vires. ſors aſpera monſtrat amicos.
ꝓdeſt .i. q̄ʒ odiū amicicia dolo fiducia
Plus confert odio gratia. fraude fides
.i. in fine ſꝑ libri .i. duob; ꝟſib; intēdit q̄libet
Fine ſuo gemino verſu quod continet omnis.
moral.zat exponit interi⁹ ꝯtinet
Fabula declarat. datq; quod intus habet.

¶ Hic ponitur vna hyſtoria. cuius documentũ eſt ꝙ iuſticia ſemꝑ
ſuperat iniuſticiam Etiam applicatur ꝙ neceſſitatis tempore vera
dilectio approbatur. & ꝙ amicicia ꝓualet odio. & fides fraudi Et hꝯ
oſtenditur nobis per duos famulantes vni regi ſcʒ per ciuem anti-
quum & militẽ iuuenem Unde iſti duo diu ſeruierunt regi. & miles
cepit inuidere ciui eo ꝙ multã haberet copiam rerum temporalium
Quare acceſſit regem dicens. Iſte ciuis nõ eſt vobis paſtor immo
lupus ꝙ multum ditatus eſt per bona veſtra que furtiue abſtraxit
Et ꝙ verba mea vera ſint ꝓbabo corpore meo ſi negare velit. Un-
de euocauit ciuem in duellum. ſed cum multa eẽnt ciui obſtacula v-
num maius fuit. ſ. debilis ſenectus. Et ergo rex conceſſit ipſi ſi ami-
cum aliquem baberet qui ſine p̃mio duellum ꝓ ipſo inire vellet ip-
ſum adduceret. quare ciuis multos probauit amicos: ſed nullum ĩ-
uenire potuit qui ꝓ ipſo deuellaret. Tandem magnũ parauit con-
uiuium omnibus amicis ſuis narrando eis iniuriam ſibi illatã. ſed
nullus miſertus eſt eius. Unde dixit. Quondam multos habui a-
micos quos muneribus mibi ꝓcuraui. nunc autem nullus recom-
penſat. putabam em̃ pacifice viuere: ſed inuidia turbauit me. & qđ
magis doleo multi ſpondent victoriam aduerſario meo. quia ipſe
fortis eſt & arma nouit. ego autem non. & nibil pro me eſt niſi cauſa
mea iuſta. Tunc arator cõpatiens domino ſuo dixit. Ego aſſumã
duellum ꝓ te. Quod audiens ciuis gauiſus eſt valde. & extunc aſſi-
gnatus eſt dies duelli. Die autem deputato ꝯuenerũt. Miles au-
tem in ſeipſo confidens putabat p̃mo ictu interfecere aratorem. ip-
ſumqʒ clipeo ſe defendẽtem fortiter inuaſit ictus ſuos inutiliter ex-
pendendo. Aratorem aũt vires ſuas occultantem circumſtans po-
pulus deuictum putabant. & ꝙ timoris cauſa ſe non defendiſſet. ſʒ
non fuit ita Quare miles ſe viciſſe putans abſtergebat ſudorẽ a fa-
cie ſua. Arator vero conſiderans militem fatigatum claua ſua per-
cuſſit eũ ad nodum cubiti ſui. vnde & miles in terram cecidit Qđ
vidẽs arator dixit militi. ſurge o miles Cui miles. ſurgere nequeo
Cui arator. ſi tu ſedeas & etiam ſedere volo. Tunc prefectus prece-
pit militi ꝙ ſurgeret et pugnaret. ſin autem ſe victum daret. Mili-
te vero ſurgere nolente prefectus euentum duelli regi intimauit. q̃
mandante duellum proſequi prefectus iterum iuſſit eos duellare.
Tunc ſurgens arator dixit militi. domine ſurge. Cui miles. ſurge-
re nolo. Cui arator. ſi ſurrexeris ego ſurgam. & ſi ſederis ego ſede-
bo. Tunc cum homines circũſtantes riderent prefectus iterũ dix-
it aratori. vel pugnes vel te victum fatearis Cui arator. ſi ipſe ſur-
rexerit et ego ſurgam. Cui prefectus. percute eum & ſurget. quia vl̃

tu nomen victi habebis vel ipſe. Cui arator. nomen victi non ha-
bebo. ⁊ ſurgens dixit militi. ſurge o miſer. turpe eſt em̄ mihi te ſedē
tem percutere. ſimiliter turpe eſt tibi ſedendo mori. Et eum ſurge
re nolentem pungere ⁊ percutere cepit. Tunc miles rogauit eum
vt ſibi parceret ſe victum fatendo. Uidens hoc ciuis valde gauiſus
eſt. ⁊ aratorem omnium bonorum ſuorum heredem conſtituit pro
eo ꝙ ipſum a morte liberauerat. Et per hoc oſtenditur quis ſit ve-
rus amicus ⁊ quis falſus In fine dicit. ꝙ moralitas cuiuſlibet
fabule in fine duobus ſemper concluditur verſibus Moraliter
per ciuem intelligitur vir bonus ⁊ religioſus. per militem intelli-
guntur mali ⁊ inuidi. qui ſemper interpretantur opera iuſti ad ma
lum. dicentes ꝙ ſi quid boni faciat hoc propter vanam gloriam fa
cit. Et tandem cum iſte bonus ⁊ religioſus in ſenectute conſtitutꝰ
fuerit ⁊ in extremitate vite ſue. in qua ipſum duellare oportet red
dendo rationem pro omnibus factis ſuis ⁊ cum non inuenit aliquē
amicum quo ſe defendat a morte eterna. poſtremo veīt ruſticus id
eſt fides bona ⁊ recta liberans ipſum de manibus inimici. id eſt di
aboli. A quo nos liberare dignetur qui trinus ⁊ vnus regnat in ſe-
cula ſeculorum A M E N

Eſopus fabulator preclariſſimus cū ſuis mo
ralizationibꝰ ad noſtri iſtructionē pulcherrime
appoſitis Impreſſus Dauentrie per me Jaco-
bum de Breda. Anno dm̄. M.cccc.xciiij. tercio
kalendas Auguſti.

[illegible] et epistolam

Littera cum significat dicitur minimum [illegible] ab [illegible] [illegible]
[illegible] significatio littere [illegible] [illegible] ad [illegible] imposita
[illegible] [illegible] et non habet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et syllabis [illegible]
[illegible] littera et epistola littera [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] littera [illegible] [illegible] [illegible] aliquid
[illegible] [illegible] [illegible] ad similitudinem [illegible]
[illegible] littera epistola [illegible] apud [illegible] epistola [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] multa
[illegible] singula [illegible] ita agit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] syllaba [illegible] litteram
[illegible] littera [illegible] epistola [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] epistola [illegible] epistolas ita [illegible] [illegible] litteras.
[illegible] [illegible] [illegible] epistolas [illegible] [illegible] litteras [illegible]
[illegible] septenas. octenas. novenas. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] binas [illegible] epistolas [illegible] [illegible] [illegible] litteras [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] singulis [illegible] [illegible] [illegible]
singulas litteras [illegible] singulas epistolas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] singulis [illegible] litteras [illegible] binas epistolas
[illegible] singulis [illegible] binas litteras et binas epistolas [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] binas litteras [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tabellarium [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Verba [illegible] magis postulant infinitivum [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] magis petunt infinitivum [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] infinitivum [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] petunt
[illegible] [illegible] [illegible] loquendi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] multa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] infinitivo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] navigare et navigandi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] navigare et navigandi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] latine
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] latine [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 29